

NESLUŽBENI PROČIŠĆENI TEKST

Zakon o strancima

Vrijedi od 4. lipnja 2026.

Strojno pročišćen iz: NN 133/2020, NN 114/2022, NN 151/2022, NN 40/2025, NN 55/2026

Ovo je neslužbeni pročišćeni tekst, izrađen strojno iz akata objavljenih u Narodnim novinama. Mjerodavne su objave u Narodnim novinama. Objavljen je pod licencom CC BY 4.0.

Izvezen sa slovozakona.hr/zakon/zakon-o-strancima/

Sadržaj

I. OPĆE ODREDBE	10
Pojmovnik	14
Obveza obavješćivanja tijela Europske unije	19
Imenovana tijela	20
Služenje stranom putnom ispravom i izdavanje posebnih osobnih iskaznica	20
Provođenje sigurnosne provjere za državljanina treće zemlje i pridržavanje pozitivnih propisa u Republici Hrvatskoj	20
II. PUTNE ISPRAVE ZA DRŽAVLJANE TREĆIH ZEMALJA	21
Vrste putnih isprava za državljane trećih zemalja	21
Izdavanje putnog lista za državljanina treće zemlje	21
Posebna putna isprava za državljanina treće zemlje	22
Putna isprava za osobe bez državljanstva	22
Odbijanje zahtjeva za izdavanje putne isprave za državljanina treće zemlje	23
Oduzimanje putne isprave za državljanina treće zemlje	23
III. VIZE	23
Središnje tijelo nadležno za pitanja viza	23
Zrakoplovno-tranzitna viza (viza A)	24
Prethodna suglasnost za izdavanje vize za kratkotrajni boravak	24
Jamstveno pismo	24
Izdavanje vize za kratkotrajni boravak na obrascu za unošenje vize	25
Hrvatski vizni informacijski sustav	25
Prikupljanje biometrijskih podataka	25
Izdavanje kratkotrajne vize na graničnom prijelazu	26
Produljenje kratkotrajne vize	26
Žalba na odluku o odbijanju zahtjeva za izdavanje zrakoplovno-tranzitne i kratkotrajne vize	27
Poništenje i ukidanje vize za kratkotrajni boravak	27
Dugotrajna viza (viza D)	27
Nadležnost za izdavanje dugotrajne vize	29
Podnošenje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize	29
Suradnja s vanjskim pružateljem usluga	30
Dopuštenost zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize	30
Pohrana podataka za izdavanje dugotrajne vize	30
Izdavanje dugotrajne vize	30
Odbijanje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize	31
Poništenje i ukidanje dugotrajne vize	32
Pravni lijek	32
IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE	33
Ulazak državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku	33
Nezakoniti ulazak državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku	33
Putna isprava državljanina treće zemlje	33

Odobrenje ulaska državljaninu treće zemlje u Republiku Hrvatsku	33
Odobrenje putovanja	33
Nacionalni program olakšica	34
Obrada osobnih podataka pohranjenih u sustavu ETIAS i EES-u	34
Odobrenje ulaska na temelju posebnih okolnosti	35
Ulazak i izlazak državljanina treće zemlje na temelju odluke Vlade	35
Odbijanje ulaska državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku	36
Izlazak državljanina treće zemlje iz Republike Hrvatske	36
Obveze prijevoznika	36
Zabrana pomaganja državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i boravku	37
V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE	38
Vrste boravka	38
Kratkotrajni boravak	38
Otkaz kratkotrajnog boravka	38
Privremeni boravak	39
Podnošenje zahtjeva za izdavanje odobrenja za privremeni boravak	40
Uvjeti za odobrenje privremenog boravka	41
Odlučivanje o zahtjevu za odobrenje privremenog boravka	42
Rok važenja privremenog boravka	42
Produljenje privremenog boravka	43
Obveze državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak	44
Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji	44
Članovi obitelji	45
Reguliranje privremenog boravka za člana uže obitelji hrvatskog državljanina	45
Reguliranje privremenog boravka za člana obitelji državljanina treće zemlje koji ima zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita	46
Reguliranje privremenog boravka djece rođene u Republici Hrvatskoj	46
Brak iz koristi	46
Autonomni boravak	47
Reguliranje privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva	47
Prava državljanina treće zemlje na privremenom boravku u svrhu spajanja obitelji i autonomnog boravka	47
Privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja	48
Privremeni boravak u svrhu studiranja	49
Privremeni boravak u svrhu istraživanja	50
Prava istraživača, studenata, pripravnika, volontera i učenika	52
Privremeni boravak u druge svrhe za istraživače i studente	52
Ulazak i boravak državljanina treće zemlje s dozvolom izdanom u drugoj državi članici EGP-a	53
Imenovanje kontaktne točke i dostava statističkih podataka	53
Privremeni boravak zbog humanitarnih razloga	54
Privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljenništva	54

Žrtva trgovanja ljudima	55
Program pomoći i zaštite	55
Prava žrtve trgovanja ljudima	55
Maloljetna žrtva trgovanja ljudima	56
Povratak žrtve trgovanja ljudima	56
Ukidanje privremenog boravka zbog humanitarnog razloga žrtvi trgovanja ljudima	56
Pravo državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak zbog humanitarnih razloga	57
Ukidanje odobrenja privremenog boravka	57
VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA	58
Opće odredbe o dozvoli za boravak i rad	58
Rad bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada	62
Podnošenje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad	64
Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad	64
Produljenje dozvole za boravak i rad	66
Znanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma za državljane trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad	67
Odbijanje izdavanja dozvole za boravak i rad	68
Ukidanje dozvole za boravak i rad	70
Obveze poslodavca i državljanina treće zemlje u slučaju prestanka uvjeta za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad	72
Dostava potvrde iz članka 91. ovoga Zakona	73
Izdavanje dozvole za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje	73
Test tržišta rada	74
Mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje	75
Agencije za privremeno zapošljavanje	77
Broj zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad	79
Iznimka od provedbe testa tržišta rada	79
Obavijest o neispunjavanju uvjeta	79
Utvrdjivanje neispunjavanja uvjeta	80
Prestanak radnog odnosa državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad	80
Promjena poslodavca za državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad	81
Olakšana promjena zanimanja kod istog poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad izdane na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje	82
Olakšana promjena poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad	83
Dodatni rad državljanina treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje	85
Primjeren smještaj za državljanina treće zemlje za izdavanje dozvole za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje	87
Dozvola za boravak i rad za sezonske radnike	87
Odbijanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad	90

Produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad	90
Ukidanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad	91
Prava sezonskog radnika	92
Zaštita povrijeđenih prava sezonskih radnika	93
Izdavanje dozvole za boravak i rad bez testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje	94
Uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad bez testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje	96
Obavljanje poslova ključnog osoblja u trgovačkim društvima, podružnici ili predstavništvu u Republici Hrvatskoj	97
Izdavanje dozvole za boravak i rad za ključno osoblje i državljane trećih zemalja koji se samozapošljavaju	98
Dozvola za boravak i rad za pružanje usluga.	99
Dozvola za boravak i rad za provođenje strateških investicijskih projekata.	99
Premještaj unutar društva	99
Dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva	100
Odbijanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva	102
Kratkoročna mobilnost osobe premještene unutar društva	102
Dugoročna mobilnost osobe premještene unutar društva	103
Odbijanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad za dugoročnu mobilnost	104
Prava osoba premještenih unutar društva	104
Ukidanje i poništavanje dozvole za boravak i rad izdane za premještaj unutar društva i dugoročnu mobilnost	104
Ulazak državljanina treće zemlje s dozvolom izdanom u drugoj državi članici EGP- a	105
Dozvola za boravak i rad za volontere i pripravnike	106
Izdavanje »plave karte EU-a«	107
Odbijanje zahtjeva za izdavanje »plave karte EU-a«.	109
Rok važenja »plave karte EU-a« i unos podataka u dozvolu boravka	109
Pristup zapošljavanju	110
Produljenje »plave karte EU-a«	112
Ukidanje »plave karte EU-a« i odbijanje produljenja »plave karte EU-a«	113
Prava nositelja »plave karte EU-a«.	114
Članovi obitelji, životni partner ili neformalni životni partner nositelja »plave karte EU-a«	115
Autonomni boravak člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera nositelja »plave karte EU-a«	116
Iznimka od primjene odredbi o članovima obitelji, životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima nositelja »plave karte EU-a«	116
Dugotrajni boravak nositelja »plave karte EU-a« i boravak članova njegove obitelji	117
Ukidanje dugotrajnog boravka »bivšeg nositelja plave karte EU-a« i člana njegove obitelji te životnog ili neformalnog životnog partnera	118
Kratkoročna mobilnost	118

Dugoročna mobilnost nositelja »plave karte EU-a«	119
Odbacivanje i odbijanje dugoročne mobilnosti nositelja »plave karte EU-a« . . .	120
Rokovi i obavijesti vezani za dugoročnu mobilnost nositelja »plave karte EU-a«	121
Boravak članova obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera u drugoj državi članici EGP-a	121
Jamstva i sankcije u slučaju mobilnosti.	123
Povjerenstvo za vrednovanje znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom za izdavanje »plave karte EU-a«.	124
Imenovanje kontaktne točke, dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje	125
Prava državljanina treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad. . . .	126
Olakšavanje podnošenja pritužbi i pravna zaštita radnika iz treće zemlje. . . .	127
Dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje	127
Potvrda o prijavi rada	127
Potvrda o prijavi rada do 90 dana	127
Potvrda o prijavi rada do 30 dana	128
Nadležnost za izdavanje potvrde o prijavi rada	129
Izdavanje potvrde o prijavi rada	129
Pravo rada na temelju izdane potvrde o prijavi rada	129
Dostava potvrde o prijavi rada	129
Postupanje nadležnih tijela	130
Odbijanje zahtjeva za izdavanje potvrde o prijavi rada.	130
Ukidanje potvrde o prijavi rada	130
Pravni lijek na ukidanje potvrde o prijavi rada	131
VII. DUGOTRAJNI BORAVAK I STALNI BORAVAK.	131
Trajanje boravka za dugotrajni boravak	131
Vrijeme boravka koje se ne uračunava za dugotrajni boravak	132
Zahtjev za dugotrajni boravak	133
Uvjeti za odobrenje dugotrajnog boravka	133
Znanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma	133
Ukidanje dugotrajnog boravka	134
Stalni boravak	134
Podnošenje zahtjeva i uvjeti za odobrenje stalnog boravka	136
Ukidanje stalnog boravka	137
Prava državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravku i stalnom boravku . .	137
VIII. BORAVAK I RAD DRŽAVLJANA TREĆIH DRŽAVA KOJI IMAJU ODOBREN DUGO- TRAJNI BORAVAK U DRUGOJ DRŽAVI ČLANICI EGP-a I ČLANOVA NJIHOVIH OBITE- LJI	138
Ulazak i boravak državljanina treće zemlje koji ima odobren dugotrajni boravak u drugoj državi članici EGP-a	138
Uvjeti za odobrenje privremenog boravka državljaninu treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravka u drugoj državi članici EGP-a	138
Uvjeti za odobrenje privremenog boravka članu obitelji državljanina treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravka u drugoj državi članici EGP-a	139

Izmjena napomene u dozvoli boravka za državljanina treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravka u drugoj državi članici EGP-a	140
Donošenje rješenja o protjerivanju i obveza prihvata	140
Obavijest druge države članice EGP-a	141
Primjena ostalih odredbi ovoga Zakona	141
IX. ISPRAVE DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE	141
Dužnost nošenja valjanih isprava	141
Rok važenja dozvole boravka i unos podataka u dozvolu boravka	141
Podnošenje zahtjeva za dozvolu boravka	142
Biometrijski podaci	143
Zamjena dozvole boravka	143
Vraćanje dozvole boravka	143
Gubitak, nestanak ili krađa dozvole boravka ili putne isprave za državljanina treće zemlje	143
Status nevažeće dozvole boravka i putne isprave za državljanina treće zemlje	144
Zadržavanje strane putne isprave	144
X. PRIJAVA BORAVKA	144
Boravište i prebivalište	144
Prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku	145
Prijava promjene boravišta i prebivališta	146
Službena odjava boravišta i prebivališta	147
Evidencije smještaja državljanina trećih zemalja	147
XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA	147
Dubinska provjera	147
Nezavisni Mehanizam praćenja poštivanja temeljnih prava u postupku dubinske provjere i postupku odobravanja međunarodne zaštite na granici	148
Vrste mjera za osiguranje povratka i način primjene	149
Zaštita u postupku povratka	150
Nezakoniti boravak	150
Rješenje o povratku	151
Iznimke od obveze donošenja rješenja o povratku	152
Donošenje rješenja o povratku	152
Pravni lijek protiv rješenja o povratku	153
Produljenje roka za dragovoljni odlazak	153
Protjerivanje zbog opasnosti za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdrav- lje	153
Protjerivanje zbog nezakonitog boravka	154
Zaštita od protjerivanja	154
Zabrana ulaska i boravka	155
Donošenje rješenja o protjerivanju	156
Ukidanje i skraćivanje zabrane ulaska i boravka	156
Odobrenje boravka državljaninu treće zemlje za kojeg je država članica EGP-a donijela odluku o protjerivanju	157

Prevođenje na strani jezik.	157
Obavijest državljaninu treće zemlje koji je nezakonito boravio i radio.	157
Besplatna pravna pomoć.	157
Postupak prema državljaninu treće zemlje koji u drugoj državi članici EGP-a ima odobrenje boravka.	158
Postupak prema državljaninu treće zemlje kojem je u drugoj državi članici EGP-a odobrena međunarodna zaštita.	159
Postupak povratka na granici.	159
Obveze pravnih i fizičkih osoba.	160
Dragovoljni odlazak.	160
Prisilno udaljenje.	160
Zaštita temeljnih ljudskih prava u postupku prisilnog udaljenja.	162
Priznavanje odluke države članice EGP-a o protjerivanju i/ili povratku.	162
Naknada troškova u vezi s priznavanjem odluke države članice EGP-a o protjerivanju i/ili povratku.	163
Zabrana prisilnog udaljenja.	164
Zajednički letovi država članica EGP-a.	164
Pružanje pomoći državi članici EGP-a prilikom prisilnog udaljenja.	164
Traženje pomoći od države članice EGP-a prilikom prisilnog udaljenja.	165
Ograničenje slobode kretanja.	166
Smještaj u centar.	167
Blaže mjere.	167
Razlozi za smještaj u centar.	168
Produljenje smještaja u centru.	169
Donošenje rješenja o smještaju u centar i pravni lijek.	169
Ovlast pretrage i uzimanja biometrijskih podataka i procjena starosne dobi. .	170
Pravila boravka državljanina treće zemlje.	171
Stroži policijski nadzor.	171
Otpust iz centra.	172
Smještaj maloljetnika i obitelji u centru.	172
Naknada troškova prisilnog udaljenja od državljanina treće zemlje.	172
Naknada troškova prisilnog udaljenja od drugih osoba.	173
Privremena odgoda prisilnog udaljenja.	173
Donošenje rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja i pravni lijek. . .	174
Prestanak privremene odgode prisilnog udaljenja.	174
Dostava podataka.	174
XII. KRETANJE DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA U ODORI.	175
Kretanje državljanina trećih zemalja u stranoj vojnoj odori.	175
Kretanje državljanina trećih zemalja u stranoj policijskoj ili carinskoj odori. . . .	175
XIII. OBVEZE POSLODAVCA PREMA DRŽAVLJANINU TREĆE ZEMLJE KOJEG JE NEZAKONITO ZAPOSŁJAVAO.	175
Obveza plaćanja javnog davanja za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj.	175
Utvrđivanje trajanja rada državljanina treće zemlje.	175

Obračun iznosa obveze za javno davanje	176
Osnovica za obračun iznosa obveze za javno davanje	176
Obračun obveze za javno davanje	176
Dospijeće obveze za javno davanje	176
Obveza dostave obavijesti Poreznoj upravi o nezakonitom zapošljavanju i vođenje evidencije o naplati obveze za javno davanje	176
Prisilna naplata	176
XIV. UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA	176
Obavljanje upravnog nadzora	176
Obavljanje inspekcijskog nadzora	176
Mjere nadležnih tijela nadzora	177
Pravni lijek na usmeno rješenje	178
Dužnost pružanja podataka i pristupa radi provođenja inspekcijskog nadzora ..	178
Korištenje prevoditelja u inspekcijskim postupcima	178
XV. ZBIRKE PODATAKA	178
Sadržaj zbirke podataka	178
Sadržaj zbirke podataka koje vodi ministarstvo nadležno za vanjske poslove ..	179
Uvjeti za prikupljanje, pohranu i obradu osobnih podataka	180
XVII. PREKRŠAJNE ODREDBE	181
XVIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	193
Važenje odobrenih boravaka i računanje roka za napuštanje Republike Hrvatske	193
Primjena određenih odredbi nakon stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma	193
Nadležnost za donošenje akata	193
Rok važenja provedbenih propisa	194
Okončanje započetih postupaka	194
Prestanak važećeg Zakona o strancima	194
Stupanje na snagu	194
Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda	195

ZAKON O STRANCIMA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada stranaca koji su državljani trećih zemalja (u daljnjem tekstu: državljani trećih zemalja) u Republici Hrvatskoj.

(2) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na boravak i rad državljanina trećih zemalja ne primjenjuju se na članove diplomatskih misija, konzularnih ureda, članove misija organizacija Ujedinjenih naroda i drugih specijaliziranih ustanova Ujedinjenih naroda, zaposlenike institucija Europske unije, članove misija međunarodnih organizacija akreditiranih u Republici Hrvatskoj te članove njihovih obitelji odnosno zajedničkog kućanstva, kojima ministarstvo nadležno za vanjske poslove izdaje posebne osobne iskaznice, te na osobe koje u okviru NATO aktivnosti mogu boraviti u Republici Hrvatskoj kao i članovi njihovih obitelji.

(3) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na državljane treće zemlje članove posade broda u međunarodnoj plovidbi hrvatske državne pripadnosti dok plovi izvan granica Republike Hrvatske.

(4) Državljanini treće zemlje na privremenom, dugotrajnom boravku ili stalnom boravku dužni su regulirati obvezno zdravstveno osiguranje sukladno propisima kojima se uređuje obvezno zdravstveno osiguranje i zdravstvena zaštita stranaca u Republici Hrvatskoj, ako tim propisima nije drukčije određeno.

(5) Osobe koje imaju utvrđen status Hrvata bez hrvatskog državljanstva ne smatraju se strancima u smislu ovoga Zakona te ostvaruju status i prava sukladno posebnom propisu o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Republike Hrvatske.

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju sljedeći akti Europske unije:

- Preporuka Vijeća od 27. rujna 1996. glede borbe protiv ilegalnog zapošljavanja državljanina trećih zemalja (SL C 304, 14. 10. 1996.)
- Rezolucija Vijeća 97/C 382/01 od 4. prosinca 1997. o mjerama koje se trebaju prihvatiti kako bi se suzbili brakovi iz računa (SL C 382, 16. 12. 1997.)
- Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o protjerivanju državljanina trećih država (SL L 149, 2. 6. 2001.)
- Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985. (SL L 187, 10. 7. 2001.)
- Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. kojom se definira pomaganje neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.)

- Okvirna odluka Vijeća od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (2002/946/PUP) (SL L 328, 5. 12. 2002.)
- Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3. 10. 2003.)
- Direktiva Vijeća 2003/110/EZ od 25. studenoga 2003. o pomoći u slučajevima tranzita u svrhe udaljavanja zračnim putem (SL L 321, 6. 12. 2003.)
- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom (SL L 16, 23. 1. 2004.)
- Odluka Vijeća od 23. veljače 2004. o utvrđivanju kriterija i praktičnih rješenja za nadoknadu zbog financijskih neravnoteža nastalih primjenom Direktive 2001/40/EZ o uzajamnome priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih zemalja (2004/7191/EZ) (SL L 60, 27. 2. 2004.)
- Direktiva Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima (SL L 261, 6. 8. 2004.)
- Odluka Vijeća od 29. travnja 2004. o organizaciji zajedničkih letova za udaljšavanje, s državnog područja dviju ili više država članica, državljana trećih zemalja protiv kojih su doneseni pojedinačni nalozi za udaljšavanje (2004/573/EZ) (SL L 261, 6. 8. 2004.)
- Direktiva 2008/115/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupanjima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja čiji je boravak nezakonit (SL L 348, 24. 12. 2008.)
- Direktiva 2009/52/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30. 6. 2009.)
- Direktiva 2011/51/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ za proširenje njezinog područja djelovanja na korisnike međunarodne zaštite (Tekst značajan za EGP) (SL L 132, 19. 5. 2011.)
- Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.)
- Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještanja unutar društva (SL L 157, 27. 5. 2014.)
- Direktiva EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21. 5. 2016.)
- Direktiva (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu za-

pošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (SL L 382, 28. 10. 2021.)

– Direktiva (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (preinaka) (SL L, 2024/1233, 30. 4. 2024.).

(2) Ovim Zakonom osigurava se provedba sljedećih akata Europske unije:

– Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 14. 7. 1995.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2023/2685 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. studenoga 2023. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1683/95 u pogledu digitalizacije postupka izdavanja viza (SL L, 2023/2685, 7. 12. 2023.)

– Uredba Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, 23. 2. 2002.)

– Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama); (SL L 243, 15. 9. 2009.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2023/2667 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. studenoga 2023. o izmjeni uredbi (EZ) br. 767/2008, (EZ) br. 810/2009 i (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća, uredbi Vijeća (EZ) br. 693/2003 i (EZ) br. 694/2003 te Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma u pogledu digitalizacije postupka izdavanja viza (SL L, 2023/2667, 7. 12. 2023.)

– Uredba (EU) br. 265/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. ožujka 2010. o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i Uredbe (EZ) br. 562/2006 u vezi s kretanjem osoba s vizom za dugotrajni boravak (SL L 85/1, 31. 3. 2010.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23. 3. 2016.)

– Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (kodifikacija) (SL L 77, 23. 3. 2016.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L 2024/1717, 20. 6. 2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2016/399)

– Uredba (EU) 2016/1953 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o uspostavi europske putne isprave za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom i stavljanju izvan snage Preporuke Vijeća od 30. studenoga 1994. (SL L 311, 17. 11. 2016.)

- Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2025/2441 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2025. o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 u pogledu revizije mehanizma suspenzije (SL L 2025/2441, 10. 12. 2025.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2018/1806)
- Uredba (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području policijske i pravosudne suradnje, azila i migracija i izmjeni uredaba (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 i (EU) 2019/816 (SL L 135 od 22. 5. 2019.)
- Uredba (EZ) br. 767/2008 Europskoga parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka među državama članicama o vizama za kratkotrajni boravak (Uredba o VIS-u) (SL L 218, 13. 8. 2008.) (u daljnjem tekstu: Uredba o VIS-u)
- Uredba (EU) 2018/1240 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. rujna 2018. o uspostavi europskog sustava za informacije o putovanjima i odobravanje putovanja (ETIAS) i izmjeni uredaba (EU) br. 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 i (EU) 2017/2226 (SL L 236/1, 19. 9. 2018.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2018/1240)
- Uredba (EU) 2017/2225 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 u pogledu korištenja sustavom ulaska/izlaska (SL L 327/1, 9. 12. 2017.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2017/2225)
- Uredba (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o uspostavi sustava ulaska/izlaska (EES) za registraciju podataka o ulasku i izlasku te podataka o odbijanju ulaska za državljane trećih zemalja koji prelaze vanjske granice država članica i određivanju uvjeta za pristup EES-u za potrebe izvršavanja zakonodavstva te o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i uredbi (EZ) br. 767/2008 i (EU) br. 1077/2011 (SL L 327/20, 9. 12. 2017.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2017/2226)
- Provedbena Odluka Komisije (EU) 2022/102 od 25. siječnja 2022. o utvrđivanju obrazaca za odbijanje, poništenje ili ukidanje odobrenja putovanja (SL L 17/59, 26. 1. 2022.)
- Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22. 5. 2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347)
- Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stav-

ljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22. 5. 2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348)

– Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, 2024/1349, 22. 5. 2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1349)

– Uredba (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama (SL L, 2024/1352, 22. 5. 2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1352)

– Uredba (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817 (SL L, 2024/1356, 22. 5. 2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1356).

Pojmovnik

Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

- 1) osoba bez državljanstva je osoba koju ni jedna država sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu ne smatra svojim državljaninom
- 2) državljanin države članice Europskoga gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP-a) je osoba koja ima državljanstvo jedne od država članica EGP-a
- 3) državljanin treće zemlje je osoba koja nema državljanstvo države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, a ima državljanstvo treće zemlje ili je osoba bez državljanstva
- 4) treća zemlja je država koja nije država članica EGP-a niti Švicarska Konfederacija
- 5) stranac je osoba koja nema hrvatsko državljanstvo
- 6) putna isprava je strana putna isprava i putna isprava za državljanina treće zemlje
- 7) strana putna isprava je isprava koju nadležno tijelo druge države izdaje svojim državljanima ili drugim osobama za putovanje u inozemstvo
- 8) putna isprava za državljanina treće zemlje je putni list za državljanina treće zemlje, posebna putna isprava za državljanina treće zemlje, putna isprava za osobe bez državljanstva, putna isprava za azilanta izdana sukladno propisu kojim se uređuje izdavanje isprava azilantima i isprave koje se izdaju na temelju međunarodnih ugovora
- 9) dozvola boravka je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona

- 10) poslodavac je pravna ili fizička osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom
- 11) podizvođač je poslodavac – pravna ili fizička osoba koja ima sklopljen ugovor o podizvođenju radova s drugom pravnom ili fizičkom osobom i koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom
- 12) sezonski radnik je državljanin treće zemlje koji zadržava svoje prebivalište u trećoj zemlji te zakonito i privremeno boravi u Republici Hrvatskoj kako bi obavljao posao koji ovisi o izmjeni godišnjih doba u okviru jednog ili više ugovora o radu na određeno vrijeme koje je izravno sklopio s poslodavcem s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj
- 13) djelatnost koja ovisi o izmjeni godišnjih doba je djelatnost koja je vezana uz određeno doba godine određenim ponavljajućim događajem ili nizom događaja koji su povezani sa sezonskim uvjetima, tijekom kojih razina potrebne radne snage znatno nadilazi razinu radne snage potrebne za uobičajeno tekuće poslovanje, a djelatnosti u kojima je dozvoljeno zapošljavanje sezonskih radnika su poljoprivreda i šumarstvo te turizam i ugostiteljstvo
- 14) premještaj unutar društva je privremeno upućivanje radi profesionalnih potreba ili radi osposobljavanja državljanina treće zemlje iz trgovačkog društva s poslovnim nastanom izvan EGP-a s kojim državljanin treće zemlje ima sklopljen ugovor o radu u subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada istom trgovačkom društvu ili skupini trgovačkih društava te, kada je to primjenjivo, mobilnost između subjekata s poslovnim nastanom u državi članici EGP-a
- 15) povezana društva su dva ili više trgovačkih društava povezanih na sljedeće načine:
- trgovačko društvo u odnosu na drugo trgovačko društvo, izravno ili neizravno, drži većinu upisanog kapitala
 - trgovačko društvo kontrolira većinu glasova drugog trgovačkog društva koji su povezani s kapitalom tog trgovačkog društva izdanog u dionicama
 - trgovačko društvo ima pravo imenovati više od polovice članova upravnog, rukovodećeg ili nadzornog tijela drugog trgovačkog društva ili se trgovačka društva nalaze pod jedinstvenom upravom matičnog društva
- 16) zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja »plave karte EU-a« je zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:
- a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom
 - b) je plaćen za taj rad i
 - c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije
- 17) visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja »plave karte EU-a« su kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine
- 18) kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja »plave karte EU-a« su bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je

izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima

19) stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja »plave karte EU-a« su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja »direktori/direktorce u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija« i »stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju«, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:

a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku od sedam godina prije podnošenja zahtjeva za »plavu kartu EU-a« i

b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja

20) »plava karta EU-a« je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi »plava karta EU-a« koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovoga Zakona

21) prva država članica u svrhu izdavanja »plave karte EU-a« je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje »plavu kartu EU-a«, a druga država članica je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj »plave karte EU-a« namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice

22) regulirana profesija je regulirana profesija kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj

23) neregulirana profesija je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj

24) dugotrajni boravak je zakoniti boravak koji državljanin treće zemlje stječe ako do dana podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu te ispunjava ostale uvjete propisane ovim Zakonom

25) stalni boravak je zakoniti boravak koji se odobrava određenim kategorijama državljana trećih zemalja koji borave u Republici Hrvatskoj u trajanju kraćem od pet godina

26) osoba s dugotrajnim boravkom je državljanin treće zemlje koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala policijska uprava odnosno policijska postaja ili druga država članica EGP-a u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na dugotrajnom boravku

27) osoba sa stalnim boravkom je državljanin treće zemlje koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala policijska uprava odnosno policijska postaja u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na stalnom boravku

- 28) opasnost za javno zdravlje je svaka zarazna bolest s epidemijskim potencijalom koja, sukladno propisima Republike Hrvatske i mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, zahtijeva poduzimanje određenih protuepidemijskih mjera i aktivnosti u svrhu njezina sprječavanja i suzbijanja među stanovništvom Republike Hrvatske
- 29) povratak je dragovoljni odlazak ili prisilno udaljenje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj u treću zemlju
- 30) maloljetnik bez pratnje je državljanin treće zemlje mlađi od 18 godina koji na teritorij Republike Hrvatske dolazi bez pratnje odrasle osobe koja je odgovorna za njega, u skladu sa zakonom ili običajima, tako dugo dok se za njega zaista ne počne brinuti takva osoba, ili maloljetnik koji je ostao bez pratnje nakon ulaska na teritorij Republike Hrvatske
- 31) prijevoznik je fizička ili pravna osoba koja ima registriranu djelatnost pružanja usluga prijevoza osoba
- 32) agencija za privremeno zapošljavanje koja je registrirana prema posebnom propisu i upisana u evidenciju ministarstva nadležnog za rad je poslodavac koji zapošljava radnike radi ustupanja korisniku i koja pod uvjetima propisanim općim propisom o radu i ovim Zakonom može zasnivati radni odnos s državljaninom treće zemlje te ga ustupiti drugom poslodavcu (korisniku) na temelju ugovora o ustupanju radnika, za privremeno obavljanje poslova
- 33) istraživač je državljanin treće zemlje koji je stekao akademski stupanj doktora znanosti ili odgovarajuću kvalifikaciju razine visokog obrazovanja koja tom državljaninu treće zemlje omogućuje pristup doktorskim programima, kojega izabire istraživačka organizacija i kojemu je odobren prihvrat u svrhu provođenja istraživačkih aktivnosti
- 34) student je državljanin treće zemlje koji je ostvario pravo na upis na studij i kojemu je odobren prihvrat kako bi studirao u punoj nastavnoj satnici te stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja, u skladu s propisom kojim se uređuje visoko obrazovanje
- 35) učenik je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvrat kako bi pohađao priznati program srednjoškolskog obrazovanja u kontekstu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta kojim upravlja obrazovna ustanova u skladu s propisom kojim se uređuje srednjoškolsko obrazovanje
- 36) pripravnik je državljanin treće zemlje koji je stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja ili studira u trećoj zemlji s ciljem stjecanja kvalifikacije razine visokog obrazovanja i kojemu je odobren prihvrat za sudjelovanje u programu osposobljavanja u svrhu stjecanja znanja, prakse i iskustva u profesionalnom okruženju
- 37) volonter je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvrat u svrhu sudjelovanja u volonterskom programu
- 38) volonterski program je program aktivnosti praktične solidarnosti koji se temelji na propisu kojim se uređuje volontiranje ili programu Unije, čiji su ciljevi od općeg interesa u neprofitne svrhe te u kojemu aktivnosti nisu plaćene, osim za naknadu troškova i/ili džeparac

- 39) istraživanje je sustavan stvaralački rad kojim se nastoji povećati znanje, uključujući znanje o čovjeku, kulturi i društvu, kao i korištenje toga znanja u svrhu pronalaženja novih mogućnosti za primjenu
- 40) istraživačka organizacija je svaka javna ili privatna organizacija koja provodi istraživanje
- 41) obrazovna ustanova je javna ili privatna srednjoškolska ustanova koja je priznata sukladno propisu kojim se uređuje srednjoškolsko obrazovanje ili čiji su obrazovni programi priznati u skladu s propisom kojim se uređuje obrazovanje, na temelju transparentnih kriterija te koja sudjeluje u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu
- 42) obrazovni projekt je skup obrazovnih aktivnosti koje razvija obrazovna ustanova u suradnji sa sličnim ustanovama u trećoj zemlji s ciljem kulturne razmjene i razmjene znanja
- 43) visoko učilište je svaka vrsta visokog učilišta koje u skladu s propisom kojim se uređuje visoko obrazovanje dodjeljuje priznate kvalifikacije razine visokog obrazovanja ili druge priznate kvalifikacije na razini tercijarnog obrazovanja
- 44) subjekt domaćin je istraživačka organizacija, visoko učilište, obrazovna ustanova, organizacija odgovorna za volonterski program ili pravna ili fizička osoba kod koje dolazi pripravnik
- 45) programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost u svrhu studija ili u svrhu stručne prakse državljanina trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima
- 46) međunarodna zaštita je zaštita koja se odobrava državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva te obuhvaća azil i supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
- 47) pomorac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na pomorskom brodu
- 48) brodarac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili koji radi u bilo kojem svojstvu na brodu unutarnje plovidbe
- 49) digitalni nomad je državljanin treće zemlje koji je zaposlen ili obavlja poslove putem komunikacijske tehnologije za tvrtku ili vlastitu tvrtku koja nije registrirana u Republici Hrvatskoj i ne obavlja poslove ili pruža usluge poslodavcima na području Republike Hrvatske
- 50) Automatizirani europski sustav za informacije o putovanjima i odobravanju putovanja (u daljnjem tekstu: sustav ETIAS) je informacijski sustav za obradu podataka o putovanjima te za odobravanje putovanja državljanima trećih zemalja koji su oslobođeni obveze posjedovanja vize
- 51) Nacionalna jedinica sustava ETIAS je ustrojstvena jedinica Ministarstva nadležna za obavljanje poslova odobrenja putovanja
- 52) odobrenje putovanja je odobrenje državljaninu treće zemlje koji je oslobođen obveze posjedovanja vize za ulazak preko vanjske granice

- 53) sustav ulaska/izlaska (u daljnjem tekstu: EES) je elektronički sustav za registraciju vremena i mjesta ulaska i izlaska državljana trećih zemalja kojima je odobren kratkotrajni boravak u državama članicama Europske unije, koji računa trajanje kratkotrajnog boravka te u koji se unose podaci o odbijanju ulaska
- 54) Nacionalni program olakšica je program sukladno Zakoniku o schengenskim granicama i Uredbi EU 2017/2226 kojim se državljanima trećih zemalja koji nemaju pravo slobodnog kretanja u skladu s pravom Unije omogućava korištenje olakšica pri prelasku vanjske granice
- 55) unutarnji let je bilo koji let isključivo prema ili s državnih područja država članica, a koji ne slijeće na državno područje treće zemlje
- 56) jedinstveni postupak obrade zahtjeva je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola
- 57) jedinstvena dozvola je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad)
- 58) radnik iz treće zemlje je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje)
- 59) dubinska provjera je provjera na vanjskoj granici državljana trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU) 2024/1356
- 60) postupak povratka na granici je postupak vraćanja odbijenih tražitelja međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349
- 61) postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.
- (2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.
- (3) Pojmovi koji se koriste u ovome Zakonu, a nisu definirani stavkom 1. ovoga članka, imaju jednako značenje kao pojmovi i definicije propisani u Uredbi EU 2018/1240, Uredbi EU 2017/2226 i Zakoniku o schengenskim granicama.

Obveza obavješćivanja tijela Europske unije

Članak 3.a

- (1) Obavješćivanje Europske komisije i agencija Europske unije o obvezama koje proizlaze iz uredbi EU 2018/1240, EU 2017/2225 i EU 2017/2226, kao i obavješćivanje o državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovanja ljudima i na koje se primjenjuju članci 79. do 86. ovoga Zakona provodi Ministarstvo.
- (2) Obavješćivanje Europske komisije o obvezama koje proizlaze iz Zakonika o vizama provodi ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

*Imenovana tijela***Članak 3.b**

(1) Tijela koja imaju pravo ostvarivanja uvida u podatke sadržane u sustavu ETIAS i sustavu EES su tijela nadležna za sprječavanje, otkrivanje i istrage kaznenih djela iz članka 3. Uredbe EU 2017/2226 i članka 3. Uredbe EU 2018/1240.

(2) Popis tijela iz stavka 1. ovoga članka, sukladno članku 29. Uredbe EU 2017/2226 i članku 50. stavku 3. Uredbe 2018/1240, vodi Ministarstvo.

*Služenje stranom putnom ispravom i izdavanje posebnih osobnih iskaznica***Članak 4.**

(1) Državljanin treće zemlje koji ima višestruko državljanstvo dužan je za vrijeme boravka služiti se i izaći iz Republike Hrvatske s putnom ispravom s kojom je ušao u Republiku Hrvatsku.

(2) Ministarstvo nadležno za vanjske poslove nadležno je za izdavanje posebnih osobnih iskaznica članovima diplomatskih misija odnosno konzularnih ureda, članovima misija organizacija Ujedinjenih naroda i drugih specijaliziranih ustanova Ujedinjenih naroda, zaposlenicima institucija Europske unije, članovima misija međunarodnih organizacija akreditiranih u Republici Hrvatskoj te članovima njihovih obitelji odnosno zajedničkog kućanstva i osoblja iz članka 1. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) O vrsti, uvjetima i načinu izdavanja, obrascima posebnih osobnih iskaznica i obrascima zahtjeva za njezino izdavanje te o načinu vođenja evidencije o zaprimljenim zahtjevima i izdanim posebnim osobnim iskaznicama ministar nadležan za vanjske poslove, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: ministar), donosi pravilnik.

*Provođenje sigurnosne provjere za državljanina treće zemlje i pridržavanje pozitivnih propisa u Republici Hrvatskoj***Članak 5.**

(1) Sigurnosnu provjeru za državljanina treće zemlje u svrhu utvrđivanja razloga nacionalne sigurnosti provodi Sigurnosno-obavještajna agencija sukladno propisu kojim se uređuje provođenje sigurnosnih provjera.

(2) U odlukama koje se donose sukladno odredbama ovoga Zakona, na temelju sigurnosne provjere u svrhu utvrđivanja razloga nacionalne sigurnosti, navest će se zakonska odredba te oni podaci čije otkrivanje ne bi moglo ugroziti interese nacionalne sigurnosti.

(3) Državljanin treće zemlje dužan je za vrijeme kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj pridržavati se zakona i propisa te odluka državnih tijela Republike Hrvatske.

(4) Državljanin treće zemlje kojemu je bilateralnim međunarodnim ugovorom ograničeno kretanje na određenom području u određenom vremenu, smije se kretati samo na tom području i u vremenu koje je određeno.

II. PUTNE ISPRAVE ZA DRŽAVLJANE TREĆIH ZEMALJA

Vrste putnih isprava za državljane trećih zemalja

Članak 6.

- (1) Putne isprave za državljane trećih zemalja u smislu odredbi ovoga Zakona su:
1. putni list za državljanina treće zemlje
 2. posebna putna isprava za državljanina treće zemlje
 3. putna isprava za osobe bez državljanstva
 4. isprave koje se izdaju na temelju međunarodnih ugovora.
- (2) Putni list za državljanina treće zemlje izdaje se s rokom važenja do 30 dana.
- (3) Posebna putna isprava za državljanina treće zemlje izdaje se s rokom važenja do dvije godine.
- (4) Putna isprava za osobe bez državljanstva izdaje se s rokom važenja do pet godina.
- (5) Isprave koje se izdaju na temelju međunarodnih ugovora izdaju se pod uvjetima utvrđenima tim međunarodnim ugovorima.
- (6) Ministar pravilnikom kojim se uređuju boravci i rad državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj propisuje dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu za izdavanje putne isprave za državljanina treće zemlje, izgled i sadržaj obrazaca te cijenu izrade putnih isprava iz stavka 1. ovoga članka.

Izdavanje putnog lista za državljanina treće zemlje

Članak 7.

- (1) Putni list izdaje se državljaninu treće zemlje koji nema stranu putnu ispravu.
- (2) Zahtjev za izdavanje putnog lista podnosi se u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema boravištu odnosno prebivalištu državljanina treće zemlje ili u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.
- (3) Putni list za odlazak u inozemstvo izdaje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema boravištu odnosno prebivalištu državljanina treće zemlje ako:
1. je državljaninu treće zemlje prestalo hrvatsko državljanstvo
 2. država čiji je državljanin nema svoju diplomatsku misiju odnosno konzularni ured u Republici Hrvatskoj niti njezine interese zastupa druga država ili
 3. za to postoje drugi opravdani razlozi.
- (4) Putni list za povratak u Republiku Hrvatsku izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, uz prethodnu suglasnost Ministarstva, ako:
1. je državljanin treće zemlje u inozemstvu izgubio putnu ispravu za azilanta, posebnu putnu ispravu za državljanina treće zemlje ili putnu ispravu za osobe bez državljanstva koju je izdalo Ministarstvo ili
 2. za to postoje drugi opravdani razlozi.
- (5) Putni list za državljanina treće zemlje može se izdati za:

1. jedan izlazak iz Republike Hrvatske
 2. jedan ulazak u Republiku Hrvatsku
 3. jedan izlazak iz Republike Hrvatske i ulazak u Republiku Hrvatsku.
- (6) Protiv rješenja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Posebna putna isprava za državljanina treće zemlje

Članak 8.

- (1) Posebna putna isprava za državljanina treće zemlje može se izdati državljaninu treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima status supsidijarne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, a koji bez svoje krivnje nije u mogućnosti pribaviti stranu putnu ispravu.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, putna isprava može se izdati i državljaninu treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak, dugotrajni boravak ili stalni boravak i kojem je istekao rok važenja strane putne isprave, radi odlaska u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured u inozemstvu radi ishođenja nove strane putne isprave ili kojem je prestalo državljanstvo treće zemlje na temelju izdanog zajamčenja za primitak u hrvatsko državljanstvo.
- (3) Državljanin treće zemlje po ishođenju valjane strane putne isprave ili koji je primljen u hrvatsko državljanstvo ili kojem je prestala supsidijarna zaštita ili mu je prestao boravak iz stavka 2. ovoga članka dužan je, nadležnoj policijskoj upravi odnosno postaji, vratiti posebnu putnu ispravu za državljanina treće zemlje u roku od 30 dana od dana nastupa navedenih okolnosti.
- (4) Zahtjev za izdavanje posebne putne isprave podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema boravištu odnosno prebivalištu državljanina treće zemlje, koja odlučuje o zahtjevu.
- (5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Putna isprava za osobe bez državljanstva

Članak 9.

- (1) Putna isprava za osobe bez državljanstva može se izdati osobi bez državljanstva pod uvjetima utvrđenim Konvencijom o statusu osoba bez državljanstva od 28. 9. 1954., ako ima odobren privremeni boravak, dugotrajni boravak ili stalni boravak.
- (2) Zahtjev za izdavanje putne isprave za osobe bez državljanstva podnosi se u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema boravištu odnosno prebivalištu državljanina treće zemlje.
- (3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) Državljanin treće zemlje po ishođenju valjane strane putne isprave ili koji je primljen u hrvatsko državljanstvo ili kojem je prestao boravak iz stavka 1. ovoga članka dužan je nadležnoj policijskoj upravi odnosno postaji vratiti putnu ispravu

za osobe bez državljanstva u roku od 30 dana od dana nastupa navedenih okolnosti.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje putne isprave za državljanina treće zemlje

Članak 10.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbit će zahtjev za izdavanje putne isprave državljaninu treće zemlje:

1. protiv kojeg se vodi kazneni ili prekršajni postupak, osim ako postoji suglasnost javnopravnog tijela koje vodi postupak
2. koji je osuđen na kaznu zatvora ili mu je izrečena novčana kazna u prekršajnom ili kaznenom postupku, dok kaznu ne izdrži, odnosno dok ne plati novčanu kaznu
3. koji nije regulirao svoju dospjelu imovinskopравnu obvezu za koju postoji ovršni naslov
4. ako to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja.

(2) Državljaninu treće zemlje koji je u postupku prisilnog udaljenja može se izdati putni list neovisno o postojanju okolnosti iz stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga članka.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Oduzimanje putne isprave za državljanina treće zemlje

Članak 11.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može, po službenoj dužnosti, oduzeti putnu ispravu za državljanina treće zemlje ako:

1. postoji neki od razloga iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona
2. se državljanin treće zemlje kreće izvan određenog područja i izvan određenog vremena dozvoljenog međunarodnim ugovorom na temelju kojeg je izdana isprava.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Putna isprava za državljanina treće zemlje može se, na njegov zahtjev, vratiti državljaninu treće zemlje ako su prestali razlozi iz stavka 1. ovoga članka.

III. VIZE

Središnje tijelo nadležno za pitanja viza

Članak 12.

(1) Ministarstvo nadležno za vanjske poslove je središnje tijelo nadležno za pitanja viza.

(2) Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada), na prijedlog ministarstva nadležnog za vanjske poslove, uredbom propisuje vizni sustav Republike Hrvatske.

ske u skladu s člankom 6. Uredbe Vijeća (EU) 2018/1806 od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.).

Članak 13.

Brisan.

Odredba članka 13. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

Zrakoplovno-tranzitna viza (viza A)

Članak 14.

Vlada odlukom može odrediti da državljani određenih trećih zemalja te nositelji putnih isprava koje su izdala nadležna tijela tih trećih zemalja trebaju zrakoplovno-tranzitnu vizu, u skladu s člankom 3. stavcima 2. i 3. Zakonika o vizama.

Članak 15.

Brisan.

Odredba članka 15. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

Članak 16.

Brisan.

Odredba članka 16. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

Prethodna suglasnost za izdavanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 17.

(1) Prije izdavanja vize za kratkotrajni boravak diplomatska misija odnosno konzularni ured dužan je u slučajevima utvrđenim provedbenim propisima zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za vanjske poslove.

(2) Prije davanja suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka ministarstvo nadležno za vanjske poslove dužno je u slučajevima utvrđenim provedbenim propisima zatražiti mišljenja Ministarstva i Sigurnosno-obavještajne agencije koja su obvezujuća.

Jamstveno pismo

Članak 18.

(1) Od državljanina treće zemlje koji dolazi u privatni ili poslovni posjet fizičkoj ili pravnoj osobi u Republici Hrvatskoj može se zatražiti da priloži jamstveno pismo i/ili drugi dokaz da će ta fizička ili pravna osoba snositi troškove njegova boravka u Republici Hrvatskoj, uključujući i troškove smještaja i uzdržavanja te troškove napuštanja Republike Hrvatske.

(2) Postupak naplate troškova iz stavka 1. ovoga članka u nadležnosti je Ministarstva.

(3) Jamstveno pismo te drugi dokazi iz stavka 1. ovoga članka propisuju se pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza.

(4) Pravilnik iz stavka 3. ovoga članka donosi ministar nadležan za vanjske poslove.

*Izdavanje vize za kratkotrajni boravak na obrascu za unošenje vize***Članak 19.**

(1) Viza za kratkotrajni boravak unosi se u obrazac za unošenje vize, kako je propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, od 23. 2. 2002.), ako to zahtijevaju humanitarni razlozi ili nacionalni interes Republike Hrvatske.

(2) Obrazac iz stavka 1. ovoga članka izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili policijska postaja nadležna za kontrolu prelaska vanjske granice.

Članak 20.**Brisan.**

Odredba članka 20. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

*Hrvatski vizni informacijski sustav***Članak 21.**

(1) Zahtjevi za izdavanje vize za kratkotrajni boravak i podaci prikupljeni od državljanina treće zemlje i fizičke ili pravne osobe iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona pohranjuju se i obrađuju u Hrvatskom viznom informacijskom sustavu (u daljnjem tekstu: HVIS), u skladu s uredbom Vlade kojom se uređuje HVIS, Uredbom o VIS-u i propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

(2) Ako državljanin treće zemlje odustane od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka prije donošenja odluke o njemu, podaci o obustavi postupka unose se u HVIS u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.

(3) Podaci o izdanim, produljenim, odbijenim, poništenim i ukinutim vizama unose se u HVIS, u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.

*Prikupljanje biometrijskih podataka***Članak 22.**

Od državljanina treće zemlje koji podnose zahtjev za izdavanje kratkotrajne vize prikupljaju se i pohranjuju biometrijski podaci u skladu sa Zakonikom o vizama i Uredbom o VIS-u.

Članak 23.**Brisan.**

Odredba članka 23. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

Članak 24.**Brisan.**

Odredba članka 24. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

Članak 25.**Brisan.**

Odredba članka 25. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

*Izdavanje kratkotrajne vize na graničnom prijelazu***Članak 26.**

Vizu za kratkotrajni boravak može, u slučajevima propisanim člancima 35. i 36. Zakonika o vizama, izdati policijska postaja nadležna za kontrolu prelaska vanjske granice.

Članak 27.**Brisan.**

Odredba članka 27. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

Članak 28.**Brisan.**

Odredba članka 28. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

Članak 29.**Brisan.**

Odredba članka 29. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

Članak 30.**Brisan.**

Odredba članka 30. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

*Produljenje kratkotrajne vize***Članak 31.**

- (1) Produljenu kratkotrajnu vizu na zahtjev državljanina treće zemlje izdaje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (2) Prije produljenja izdane kratkotrajne vize policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je zatražiti prethodnu suglasnost Ministarstva koje o zahtjevu odlučuje u roku od sedam dana.
- (3) Prije davanja suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo je dužno zatražiti mišljenja ministarstva nadležnog za vanjske poslove i Sigurnosno-obavještajne agencije koja su obvezujuća.
- (4) Zahtjev za produljenje roka valjanosti kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka podnosi se u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prije isteka valjanosti kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka odobrenog na temelju izdane kratkotrajne vize.
- (5) Do donošenja odluke o produljenju kratkotrajne vize državljanin treće zemlje može boraviti na području Republike Hrvatske.
- (6) Protiv odluke o odbijanju produljenja kratkotrajne vize državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.
- (7) O žalbi iz stavka 6. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.
- (8) Žalba ne odgađa izvršenje odluke o odbijanju produljenja kratkotrajne vize.
- (9) Podaci o produljenoj kratkotrajnoj vizi i/ili trajanju boravka, o odbijenom zahtjevu za produljenje kratkotrajne vize i/ili trajanja boravka te o odustanku

stranke od zahtjeva za produljenje (obustavi postupka) unose se u HVIS u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.

*Žalba na odluku o odbijanju zahtjeva za izdavanje zrakoplovno-tranzitne i
kratkotrajne vize*

Članak 32.

(1) Protiv odluke o odbijanju zahtjeva za izdavanje zrakoplovno-tranzitne ili kratkotrajne vize državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke, putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.

(2) O žalbi protiv odluke iz stavka 1. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

(3) Žalba ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 33.

Brisan.

Odredba članka 33. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

Poništenje i ukidanje vize za kratkotrajni boravak

Članak 34.

(1) Vizu za kratkotrajni boravak može poništiti ili ukinuti diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili Ministarstvo, putem policijske uprave, odnosno policijske postaje.

(2) Protiv odluke o poništenju ili ukidanju zrakoplovno-tranzitne ili kratkotrajne vize državljanin treće zemlje ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.

(3) O žalbi iz stavka 2. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

(4) Žalba ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 2. ovoga članka.

Dugotrajna viza (viza D)

Članak 35.

(1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana te se izdaje:

– državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza

– državljaninu treće zemlje kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, a zahtjev za odobrenje privremenog boravka može podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji sukladno članku 58. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dugotrajna viza je i odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 365 dana državljaninu treće zemlje kojem nije potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku te se izdaje:

- državljaninu treće zemlje vozaču teretnih vozila u međunarodnom cestovnom prijevozu robe koji je zaposlenik pravne osobe s poslovnim nastanom u trećoj zemlji te koji u sklopu poslovne suradnje s pravnom osobom s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj obavlja isporuku proizvoda ili materijala u Republiku Hrvatsku ili iz Republike Hrvatske u treću zemlju
- državljaninu treće zemlje vozaču teretnih vozila u međunarodnom cestovnom prijevozu robe koji je zaposlenik pravne osobe s poslovnim nastanom u trećoj zemlji koja na temelju poslovne suradnje s pravnom osobom s poslovnim nastanom u trećoj zemlji iz podstavka 1. ovoga stavka obavlja isporuku proizvoda ili materijala u Republiku Hrvatsku ili iz Republike Hrvatske u treću zemlju
- državljaninu treće zemlje vozaču autobusa koji je zaposlenik pravne osobe s poslovnim nastanom u trećoj zemlji u redovitom prijevozu putnika na međunarodnim autobusnim linijama između Republike Hrvatske i te treće zemlje.

(3) Dugotrajna viza izdaje se državljaninu treće zemlje za jedan ili više ulazaka.

(4) Rok valjanosti dugotrajne vize iz stavka 1. ovoga članka ne može biti dulji od šest mjeseci, a rok valjanosti dugotrajne vize iz stavka 2. ovoga članka ne može biti dulji od godine dana.

(5) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od:

- početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj u slučajevima iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka
- početka namjeravanoga putovanja u slučajevima iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka
- početka prvog namjeravanoga cestovnog prijevoza robe ili putnika u Republiku Hrvatsku u slučajevima iz stavka 2. ovoga članka
- početka tekućeg razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona.

(6) Dugotrajna viza unosi se u valjanu putnu ispravu u obliku naljepnice, kako je propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 29. 5. 1995.), a u rubriku »Vrsta vize« upisuje se slovo »D«.

(7) Svi unosi na naljepnicu vize tiskaju se te se ne smiju unositi ručne ispravke u otisnutu naljepnicu vize.

(8) Naljepnica vize može se popunjavati ručno samo u slučaju tehničkih teškoća zbog više sile, a ručno ispunjena naljepnica vize ne smije se mijenjati.

(9) Državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužan je pribaviti dugotrajnu vizu prije ulaska u Republiku Hrvatsku.

*Nadležnost za izdavanje dugotrajne vize***Članak 36.**

- (1) Dugotrajnu vizu izdaje diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske.
- (2) Prije izdavanja dugotrajne vize diplomatska misija odnosno konzularni ured dužan je zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za vanjske poslove.
- (3) Prije davanja suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka ministarstvo nadležno za vanjske poslove dužno je zatražiti mišljenja Ministarstva i Sigurnosno-obavještajne agencije koja su obvezujuća.

*Podnošenje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize***Članak 37.**

- (1) Državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za izdavanje dugotrajne vize na propisanom obrascu.
- (2) Državljanin treće zemlje dužan je osobno podnijeti zahtjev za izdavanje dugotrajne vize u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske radi uzimanja biometrijskih podataka u skladu s člankom 22. ovoga Zakona.
- (3) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize podnosi se:
 - u slučajevima iz članka 35. stavka 1. podstavka 1. ovoga Zakona najranije tri mjeseca prije, a najkasnije tri mjeseca nakon početka valjanosti privremenoga boravka ili dozvole za boravak i rad
 - u slučajevima iz članka 35. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona najranije šest mjeseci prije, a najkasnije 15 dana prije početka namjeravanoga putovanja
 - u slučajevima iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona najranije dva mjeseca prije, a najkasnije 30 dana prije namjeravanog početka cestovnog prijevoza robe ili putnika u Republiku Hrvatsku
 - u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona najranije tri mjeseca prije, a najkasnije 15 dana prije početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.
- (4) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je po odobrenju privremenog boravka odnosno izdavanja dozvole za boravak i rad obavijest o tome dostaviti diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu, u kojem će državljani treće zemlje podnijeti zahtjev za izdavanje dugotrajne vize.
- (5) Obrazac iz stavka 1. ovoga članka propisuje se pravilnikom iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona.
- (6) O zahtjevu za izdavanje dugotrajne vize koji je dopušten odlučuje se u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva te se taj rok može produžiti do najviše 45 dana, ako za to postoje opravdani razlozi.

*Suradnja s vanjskim pružateljem usluga***Članak 37.a**

- (1) Vanjski pružatelj usluga može sudjelovati u prikupljanju zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize na način propisan pravilnikom iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona.
- (2) Vanjski pružatelj usluga može prikupljati i biometrijske podatke od podnositelja zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize na način propisan pravilnikom iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona.

*Dopuštenost zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize***Članak 38.**

- (1) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize dopušten je ako:
1. je podnesen u roku iz članka 37. stavka 3. ovoga Zakona
 2. je podnesen na propisanom obrascu
 3. je uz njega predložena putna isprava sukladno članku 61. stavku 2. ovoga Zakona
 4. je priložena fotografija
 5. državljanin treće zemlje ima odobren privremeni boravak ili izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i državljanin treće zemlje iz članka 35. stavka 1. podstavka 2. i stavka 2. ovoga Zakona kada se prilaže dokumentacija kojom se dokazuju svrha i uvjeti boravka u Republici Hrvatskoj
 6. je uplaćena propisana upravna pristojba
 7. su prikupljeni biometrijski podaci.
- (2) Ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka, zahtjev za izdavanje dugotrajne vize je nedopušten i državljaninu treće zemlje vraćaju se sve isprave koje je priložio, uništavaju se prikupljeni biometrijski podaci i vraća se iznos uplaćene upravne pristojbe.

*Pohrana podataka za izdavanje dugotrajne vize***Članak 39.**

- (1) Zahtjevi za izdavanje dugotrajne vize i podaci prikupljeni od državljanina treće zemlje pohranjuju se i obrađuju u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS i propisima kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.
- (2) Ako državljanin treće zemlje odustane od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka prije donošenja odluke o njemu, podaci o obustavi postupka unose se u HVIS u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.
- (3) Podaci o izdanim, odbijenim, poništenim i ukinutim dugotrajnim vizama unose se u HVIS, u skladu s uredbom kojom se uređuje HVIS.

*Izdavanje dugotrajne vize***Članak 40.**

- (1) Dugotrajna viza može se izdati ako državljanin treće zemlje:
1. ima putnu ispravu sukladno članku 61. stavku 2. ovoga Zakona

2. ima odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i u slučajevima iz članka 35. stavka 1. podstavka 2. i stavka 2. ovoga Zakona kada je priložena dokumentacija kojom se dokazuje svrha i uvjeti boravka u Republici Hrvatskoj
 3. iz članka 35. stavka 1. podstavaka 1. i 2. ovoga Zakona ima odgovarajuće putno zdravstveno osiguranje koje pokriva razdoblje boravka od 30 dana u Republici Hrvatskoj, a državljanin treće zemlje iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona ima odgovarajuće putno zdravstveno osiguranje koje pokriva cijelo vrijeme namjeravanog boravka u Republici Hrvatskoj, a za pokriće troškova koji mogu nastati tijekom njegova boravka u Republici Hrvatskoj zbog:
 - hitne medicinske pomoći i/ili hitnog bolničkog liječenja ili
 - povratka u državu stalnog boravka zbog zdravstvenih razloga ili
 - prijevoza u slučaju smrti
 4. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 5. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje
 6. ima dokaze kojima se dokazuje svrha i uvjeti boravka u Republici Hrvatskoj u slučajevima iz članka 35. stavka 1. podstavka 2. i stavka 2. ovoga Zakona.
- (2) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dugotrajna viza dužan je u roku od 30 dana od početka valjanosti vize obratiti se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji radi prijave boravišta i izrade biometrijske dozvole boravka odnosno radi podnošenja zahtjeva za odobrenje privremenog boravka ako se radi o državljaninu treće zemlje iz članka 35. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona.
- (3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na državljanina treće zemlje iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona.
- (4) Dokazi iz stavka 1. točke 6. ovoga članka u slučajevima iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona propisuju se pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza, a koji donosi ministar nadležan za vanjske poslove.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize

Članak 41.

- (1) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize odbit će se:

1. ako državljanin treće zemlje:

- predoci oštećenu, krivotvorenu ili tuđu putnu ispravu
- nema odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj ili u slučajevima iz članka 35. stavka 1. podstavka 2. i stavka 2. ovoga Zakona ne opravda svrhu i uvjete namjeravanoga boravka
- ne dokaže da ima odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje kako je propisano člankom 40. stavkom 1. točkom 3. ovoga Zakona
- ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili je izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska

- predstavlja prijetnju javnom poretku, nacionalnoj sigurnosti ili javnom zdravlju Republike Hrvatske
 - priloži prijevarno stečenu ili krivotvorenu dokumentaciju ili ako postoji opravdana sumnja u istinitost njegovih izjava i/ili u vjerodostojnost priložene dokumentacije i njezina sadržaja
2. ako je pokrenut postupak za ukidanje odobrenja privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad.
- (2) Odluka o odbijanju zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize i razlozi na kojima je odluka zasnovana dostavljaju se državljaninu treće zemlje na obrascu propisanom pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza.

Poništenje i ukidanje dugotrajne vize

Članak 42.

- (1) Dugotrajna viza poništiti će se ako se naknadno utvrdi:
- da nisu bili ispunjeni uvjeti za njezino izdavanje
 - da postoje ozbiljni razlozi za sumnju da je ishođena na prijevaran način
 - da je priložena dokumentacija prijevarno stečena ili krivotvorena.
- (2) Dugotrajna viza ukinut će se ako se utvrdi da više nisu ispunjeni uvjeti za njezino izdavanje ili se koristi suprotno svrsi u koju je izdana.
- (3) Dugotrajna viza može se ukinuti i na zahtjev državljanina treće zemlje kojemu je viza izdana, u kojem slučaju žalba nije dopuštena.
- (4) Dugotrajnu vizu može poništiti ili ukinuti diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (5) Odluka o poništenju ili ukidanju vize i razlozi na kojima je odluka zasnovana dostavljaju se državljaninu treće zemlje na obrascu propisanom pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza.

Pravni lijek

Članak 43.

- (1) Državljanin treće zemlje koji nije ušao u Republiku Hrvatsku može protiv odluke o odbijanju, poništenju ili ukidanju dugotrajne vize izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave odluke putem nadležne diplomatske misije odnosno konzularnog ureda Republike Hrvatske.
- (2) O žalbi iz stavka 1. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za vanjske poslove.
- (3) Žalba ne odgađa izvršenje odluke iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) Državljaninu treće zemlje koji je na temelju izdane dugotrajne vize ušao u Republiku Hrvatsku, nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja može poništiti ili ukinuti dugotrajnu vizu.
- (5) Protiv odluke iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

IV. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE

Ulazak državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku

Članak 44.

Državljanin treće zemlje ušao je u Republiku Hrvatsku kada je prešao državnu granicu.

Nezakoniti ulazak državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku

Članak 45.

Nezakonitim ulaskom u Republiku Hrvatsku smatra se ako državljanin treće zemlje:

1. prijeđe vanjsku granicu izvan mjesta ili vremena određenog za prelazak vanjske granice
2. izbjegne graničnu kontrolu
3. uđe prije isteka zabrane ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj odnosno u EGP-u
4. uđe na temelju tuđe ili krivotvorene putne ili druge isprave koja služi za prelazak vanjske granice odnosno vize ili odobrenja boravka.

Putna isprava državljanina treće zemlje

Članak 46.

Državljanin treće zemlje koji je upisan u putnu ispravu druge osobe može ulaziti i izlaziti iz Republike Hrvatske samo s osobom u čiju je putnu ispravu upisan.

Odobrenje ulaska državljaninu treće zemlje u Republiku Hrvatsku

Članak 47.

Državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete za ulazak propisane Zakonikom o schengenskim granicama i Uredbom EU 2018/1240 odobrit će se ulazak u Republiku Hrvatsku.

Odobrenje putovanja

Članak 47.a

- (1) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za odobrenje putovanja iz Uredbe EU 2018/1240 donosi se rješenje o odbijanju odobrenja putovanja.
- (2) Državljaninu treće zemlje kojem je odobreno putovanje, a naknadno se utvrdi da uvjeti za odobrenje putovanja nisu bili ispunjeni u vrijeme odobrenja putovanja, donosi se rješenje o poništenju odobrenja putovanja.
- (3) Državljaninu treće zemlje kojem je odobreno putovanje, a naknadno se utvrdi da više nisu ispunjeni uvjeti za odobrenje putovanja, donosi se rješenje o ukidanju odobrenja putovanja.
- (4) Državljaninu treće zemlje koji podnese zahtjev za ukidanje odobrenja putovanja donosi se rješenje o ukidanju odobrenja putovanja.
- (5) Rješenja iz stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka donosi Ministarstvo.

(6) Protiv rješenja iz stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Ministar pravilnikom propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o odbijanju odobrenja putovanja, obrasca rješenja o poništenju odobrenja putovanja i obrasca rješenja o ukidanju odobrenja putovanja.

Nacionalni program olakšica

Članak 47.b

(1) Zahtjev za pristup/produljenje nacionalnom programu olakšica državljanin treće zemlje može podnijeti na graničnom prijelazu ili u policijskoj postaji i policijskoj upravi.

(2) O odobrenju/odbijanju zahtjeva za pristup nacionalnom programu olakšica, produljenju/odbijanju produljenja pristupa nacionalnom programu olakšica te ukidanju odobrenja/produljenja pristupa nacionalnom programu olakšica tijelo iz stavka 1. ovoga članka donosi rješenje.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Ministar pravilnikom propisuje izgled i sadržaj:

- obrasca zahtjeva za odobrenje/produljenje pristupa nacionalnom programu olakšica
- obrasca rješenja o odobrenju/odbijanju zahtjeva za pristup nacionalnom programu olakšica
- obrasca rješenja o produljenju/odbijanju produljenja pristupa nacionalnom programu olakšica te
- obrasca rješenja o ukidanju odobrenja/produljenja pristupa nacionalnom programu olakšica.

Obrada osobnih podataka pohranjenih u sustavu ETIAS i EES-u

Članak 47.c

(1) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ispravak ili brisanje osobnih podataka pohranjenih u sustav ETIAS donosi se rješenje o odbijanju zahtjeva.

(2) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ispravak, dopunu, brisanje ili ograničavanje obrade osobnih podataka pohranjenih u EES-u donosi se rješenje o odbijanju zahtjeva.

(3) Rješenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka donosi Ministarstvo.

(4) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o odbijanju zahtjeva za ispravak ili brisanje osobnih podataka pohranjenih u sustavu ETIAS.

(6) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o odbijanju zahtjeva za ispravak, dopunu, brisanje ili ograničavanje obrade osobnih podataka pohranjenih u EES-u.

Odobrenje ulaska na temelju posebnih okolnosti

Članak 48.

(1) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ulazak propisane Zakonom o schengenskim granicama može se odobriti ulazak u Republiku Hrvatsku na određenom graničnom prijelazu ako to zahtijevaju ozbiljni humanitarni razlozi, međunarodne obveze ili interes Republike Hrvatske.

(2) O odobrenju ulaska iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske postaje nadležne za kontrolu prelaska državne granice, donosi rješenje.

(3) Rješenjem iz stavka 2. ovoga članka odredit će se svrha boravka, mjesto i adresa smještaja, vrijeme u kojem može zakonito boraviti u Republici Hrvatskoj, granični prijelaz na kojem mora izaći iz Republike Hrvatske te dužnost predaje rješenja policijskom službeniku koji obavlja graničnu kontrolu prilikom izlaska iz Republike Hrvatske.

(4) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka donosi se bez saslušanja državljanina treće zemlje, osim ako se radi o maloljetniku bez pratnje.

(5) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) U slučaju iz članka 205. stavka 7. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje ulazak se odobrava na temelju zahtjeva države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije.

Ulazak i izlazak državljanina treće zemlje na temelju odluke Vlade

Članak 49.

(1) Vlada odlukom može odrediti da državljani pojedinih država mogu ulaziti i izlaziti iz Republike Hrvatske i s valjanom osobnom iskaznicom odnosno drugom ispravom kojom se dokazuje identitet i državljanstvo ako ispunjavaju uvjete propisane Zakonom o schengenskim granicama.

(2) Vlada odlukom može odrediti da, pod određenim uvjetima, državljani trećih zemalja mogu ulaziti i izlaziti iz Republike Hrvatske uz posjedovanje:

1. valjane putne isprave i dozvole boravka koju je izdala jedna od država potpisnica Schengenskog provedbenog sporazuma
2. valjane putne isprave u koju je unesena valjana jedinstvena ili dugotrajna viza (viza D) koju je izdala jedna od država potpisnica Schengenskog provedbenog sporazuma
3. valjane putne isprave i dozvole boravka koju je izdala jedna od država članica Europske unije koja još u potpunosti ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu
4. valjane putne isprave u koju je unesena nacionalna viza koju je izdala jedna od država članica Europske unije koja još u potpunosti ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu.

*Odbijanje ulaska državljanina treće zemlje u Republiku Hrvatsku***Članak 50.**

- (1) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ulazak propisane Zakonom o schengenskim granicama ili Uredbom EU 2018/1240 odbit će se ulazak u Republiku Hrvatsku o čemu Ministarstvo, putem policijske postaje nadležne za kontrolu prelaska državne granice, donosi rješenje.
- (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi se bez saslušanja državljanina treće zemlje, osim ako se radi o maloljetniku bez pratnje.
- (3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) Ako odlazak državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka s graničnog prijelaza u treću zemlju nije moguć ni nakon osam dana od dana dolaska na granični prijelaz, primijenit će se mjere za osiguranje povratka.
- (5) Ministar pravilnikom propisuje način postupanja prema državljanima trećih zemalja te izgled i sadržaj obrasca rješenja o odbijanju ulaska i tehničkim uvjetima za boravak na graničnom prijelazu.

*Izlazak državljanina treće zemlje iz Republike Hrvatske***Članak 51.**

- (1) Državljanin treće zemlje može slobodno izaći iz Republike Hrvatske.
- (2) Državljaninu treće zemlje odbit će se izlazak iz Republike Hrvatske ako:
 1. ne posjeduje valjanu putnu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, osim ako će mu biti odobren ulazak u susjednu državu
 2. prilikom izlaska iz Republike Hrvatske upotrijebi tuđu ili krivotvorenu putnu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice
 3. postoji opravdana sumnja da namjerava izbjeći kazneno ili prekršajno gonjenje, uhićenje, privođenje, dovođenje ili izvršenje kazne zatvora
 4. to zahtijeva sud.

*Obveze prijevoznika***Članak 52.**

- (1) Prijevoznik može dovesti državljanina treće zemlje na granični prijelaz ili u Republiku Hrvatsku ako državljanin treće zemlje ima valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu, ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja, ako mu je potrebno.
- (2) Ako je državljaninu treće zemlje odbijen ulazak, prijevoznik koji ga je dovezao dužan ga je bez odgađanja i na svoj trošak odvesti s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske, a ako to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije odmah moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i povratka državljanina treće zemlje.
- (3) Prijevoznik koji je dovezao u Republiku Hrvatsku državljanina treće zemlje na unutarnjem letu koji ne ispunjava uvjete za boravak u Republici Hrvatskoj dužan

ga je bez odgađanja i na svoj trošak odvesti iz Republike Hrvatske, a ako to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i odlaska državljanina treće zemlje.

(4) Prijevoznik koji je dovezao državljanina treće države koji ne ispunjava uvjete za boravak, koji je na graničnom prijelazu izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu ili je izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu kada se već nalazio na teritoriju Republike Hrvatske, u slučaju kada mu je poništena međunarodna zaštita, dužan ga je u roku od tri godine na svoj trošak odvesti s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske, a ako to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije odmah moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i odlaska državljanina treće zemlje.

(5) Odredba stavka 1. ovoga članka odnosi se i na prijevoznika koji je dovezao državljanina treće zemlje u tranzitu:

1. ako ga je prijevoznik, koji ga je trebao prevesti u državu odredišta, odbio prevesti ili
2. ako mu je zabranjen ulazak u državu odredišta.

(6) Odredbe ovoga članka odnose se i na zapovjednika plovila za sport i razonodu, osim odredbe stavka 7. ovoga članka.

(7) Prijevoznik je dužan provjeriti u sustavu ETIAS posjeduje li državljanin treće zemlje koji je oslobođen obveze posjedovanja vize valjano odobrenje putovanja.

(8) Prijevozniku iz stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka izdaje se zapovijed o vraćanju.

(9) Ministar pravilnikom propisuje izgled i sadržaj obrasca zapovijedi o vraćanju.

Zabrana pomaganja državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i boravku

Članak 53.

(1) Zabranjeno je pomaganje i pokušaj pomaganja državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku vanjske granice, u tranzitu preko državnog područja ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku te u nezakonitom boravku.

(2) Ne smatra se pomaganjem u smislu stavka 1. ovoga članka:

- pomaganje iz članaka 197. i 198. ovoga Zakona
- pomaganje u nezakonitom prelasku vanjske granice radi spašavanja života, sprječavanja ozljeđivanja, pružanja hitne medicinske pomoći i pružanja humanitarne pomoći sukladno zakonima kojima se uređuje humanitarna pomoć i zračni promet, uredbi kojom se propisuju uvjeti i način obavljanja potrage i spašavanja zrakoplova te međunarodnim konvencijama o traganju i spašavanju na moru i o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu
- pomaganje u nezakonitom boravku zbog humanitarnih razloga i bez namjere sprječavanja ili odgađanja poduzimanja mjera za osiguranje povratka.

V. BORAVAK DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE*Vrste boravka***Članak 54.**

Državljanin treće zemlje može boraviti u Republici Hrvatskoj na kratkotrajnom boravku, privremenom boravku, dugotrajnom boravku ili stalnom boravku.

*Kratkotrajni boravak***Članak 55.**

(1) Kratkotrajni boravak je boravak državljanina treće zemlje određen člankom 6. Zakonika o schengenskim granicama.

(2) Državljanin treće zemlje nije na kratkotrajnom boravku ako:

1. je nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku
2. nema vizu, ako mu je viza potrebna
3. je iskoristio vizu ili je rok važenja vize istekao
4. je u prethodnih 180 dana boravio dulje od 90 dana ili ako je nezakonito boravio
5. je vraćen u Republiku Hrvatsku na temelju readmisijskog ugovora
6. je izručen u Republiku Hrvatsku na temelju međunarodnog ugovora o izručenju
7. je s graničnog prijelaza doveden u prostorije suda radi provođenja kaznenog ili prekršajnog postupka, a nije mu odobren ulazak u Republiku Hrvatsku
8. ima zabranu ulaska u EGP i boravka u EGP-u odnosno u Republici Hrvatskoj.

(3) Državljanin treće zemlje kojem je istekao rok važenja privremenog boravka, a nije mu potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku može nastaviti boraviti na kratkotrajnom boravku nakon isteka roka važenja privremenog boravka.

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

*Otkaz kratkotrajnog boravka***Članak 56.**

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti rješenjem će otkazati kratkotrajni boravak državljaninu treće zemlje ako:

1. ne posjeduje valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice
2. ne opravda svrhu i uvjete ulaska i kratkotrajnog boravka
3. ne posjeduje sredstva za uzdržavanje za vrijeme kratkotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj i za povratak u državu iz koje je došao ili za putovanje u treću zemlju, a za navedene izdatke ne postoji jamstvo iz članka 18. stavka 5. ovoga Zakona
4. ne podmiri dospjele financijske obveze prema Republici Hrvatskoj

5. postoji opravdana sumnja da kratkotrajni boravak nije koristio u namjeravanu svrhu.
- (2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka određuje se zabrana ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj u trajanju od jednog do tri mjeseca.
- (3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Privremeni boravak

Članak 57.

(1) Privremeni boravak odobrava se državljaninu treće zemlje koji namjerava boraviti ili boravi u Republici Hrvatskoj u svrhu:

1. spajanja obitelji
 2. srednjoškolskog obrazovanja
 3. studiranja
 4. istraživanja
 5. humanitarnog razloga
 6. životnog partnerstva
 7. rada
 8. rada upućenog radnika koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije duže od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana
 9. boravka osobe s dugotrajnim boravkom u drugoj državi članici EGP-a
 10. u druge svrhe
 11. boravka digitalnih nomada
 12. useljavanja i povratka hrvatskog iseljenništva.
- (2) Privremeni boravak u svrhu rada iz stavka 1. točke 7. ovoga članka izdaje se kao dozvola za boravak i rad.
- (3) Privremeni boravak u svrhu rada upućenog radnika može se odobriti državljaninu treće zemlje ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ispunjava uvjete za rad upućenog radnika.
- (4) Zahtjev za reguliranje privremenog boravka:
- u druge svrhe državljanin treće zemlje može podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe, privremenog boravka koji je bio odobren za digitalnog nomada ili privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s digitalnim nomadom
 - u svrhu boravka digitalnog nomada državljanin treće zemlje može podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren za digitalnog nomada ili privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe ili privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s digitalnim nomadom.
- (5) Privremeni boravak može se odobriti i kao autonomni boravak sukladno članku 69. ovoga Zakona.

(6) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, privremeni boravak u druge svrhe može se produžiti ako se radi o:

- umirovljenom državljaninu treće zemlje starijem od 60 godina vlasniku nekretnine u Republici Hrvatskoj i njegovu bračnom ili izvanbračnom drugu ili životnom ili neformalnom životnom partneru
- maloljetnom sportašu koji trenira u pravnoj osobi registriranoj u Republici Hrvatskoj u području sporta i rekreacije
- državljaninu treće zemlje koji nastavlja liječenje u Republici Hrvatskoj, uz mišljenje ministarstva nadležnog za zdravstvo o potrebi nastavka liječenja u Republici Hrvatskoj.

(7) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.

Podnošenje zahtjeva za izdavanje odobrenja za privremeni boravak

Članak 58.

(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.

(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna kratkotrajna viza može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:

1. je član uže obitelji hrvatskog državljanina
2. je životni ili neformalni partner hrvatskog državljanina
3. dolazi radi studiranja na visokom učilištu, na prijediplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini
4. je istraživač koji dolazi na temelju ugovora o gostovanju
5. je član uže obitelji državljanina treće zemlje iz točaka 3. i 4. ovoga stavka
6. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka zbog humanitarnih razloga iz članka 79. stavka 1. točaka 1. do 4. ovoga Zakona
7. podnosi zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« ili je član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner odnosno član je obitelji nositelja »plave karte EU-a« iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner
8. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva iz članka 79.a ovoga Zakona.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republi-

ku Hrvatsku i koji se nalazi izvan Republike Hrvatske podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za maloljetno dijete kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:

- ako oba roditelja u trenutku podnošenja zahtjeva imaju odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak
- ako jedan roditelj u trenutku podnošenja zahtjeva ima odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak, a drugi roditelj je nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb.

(6) U Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu može ostati državljani treće zemlje:

- iz stavaka 2. i 3. ovoga članka koji u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka prije isteka kratkotrajnog boravka
- iz stavka 2. ovoga članka za kojeg je poslodavac podnio zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prije isteka kratkotrajnog boravka.

(7) Ako je državljani treće zemlje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka odbijen ili odbačen zahtjev za odobrenje privremenog boravka odnosno ako je postupak po zahtjevu za odobrenje privremenog boravka obustavljen, a državljani treće zemlje namjerava ponovno ući u Republiku Hrvatsku i boraviti u Republici Hrvatskoj na kratkotrajnom boravku, vrijeme tijekom rješavanja zahtjeva računa se kao kratkotrajni boravak.

(8) Zahtjev za izdavanje odobrenja privremenog boravka podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji bit će odbačen rješenjem:

- ako ga je suprotno stavcima 2. i 3. ovoga članka podnio državljani treće zemlje kojemu treba kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku
- ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.

(9) Protiv rješenja iz stavka 8. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Uvjeti za odobrenje privremenog boravka

Članak 59.

(1) Državljaninu treće zemlje odobrit će se privremeni boravak ako:

1. dokaže svrhu privremenog boravka
2. ima valjanu stranu putnu ispravu
3. ima sredstva za uzdržavanje

4. ima zdravstveno osiguranje
 5. uz zahtjev za odobrenje prvog privremenog boravka priloži dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, osim ako je upućeni radnik odnosno student, istraživač ili osoba premještena unutar društva koja se koristi mobilnošću iz druge države članice EGP-a
 6. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 7. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.
- (2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka odbit će se ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka ili ako:
1. je priložena dokumentacija prijevarno stečena ili krivotvorena ili
 2. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljaniin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka.
- (3) Zahtjevu za odobrenje privremenog boravka u svrhu rada na temelju sklopljenog ugovora o radu s poslodavcem u Republici Hrvatskoj ne prilaže se dokaz o zdravstvenom osiguranju.
- (4) Državljanin trećih zemalja koji sudjeluje u programu za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport Erasmus+ nisu dužni priložiti dokaz o zdravstvenom osiguranju, osim ako drukčije propisuju programska pravila.
- (5) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje i članova njegove obitelji za odobrenje privremenog boravka.

Odlučivanje o zahtjevu za odobrenje privremenog boravka

Članak 60.

- (1) O zahtjevu za odobrenje privremenog boravka odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.
- (2) Ako je usvojen zahtjev za odobrenje privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.
- (3) Državljanin treće zemlje može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu.
- (4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Rok važenja privremenog boravka

Članak 61.

- (1) Odobrenje za privremeni boravak izdaje se na:
 - rok važenja do godine dana, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

– rok važenja do dvije godine ako se odobrava:

1. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak
 2. privremeni boravak u svrhu životnog ili neformalnog životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak
 3. autonomni boravak na temelju članaka 69. i 133.a ovoga Zakona
 4. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeništva
 - rok važenja do 18 mjeseci za privremeni boravak u svrhu boravka digitalnih nomada, unutar kojeg roka se može jednom produljiti.
- (2) Rok važenja strane putne isprave mora biti tri mjeseca duži od razdoblja valjanosti privremenog boravka.
- (3) Državljaninu treće zemlje koji nema valjanu stranu putnu ispravu, a zahtjev za privremeni boravak podnese u Republici Hrvatskoj, izdaje se rješenje o odobrenju privremenog boravka.
- (4) Državljanin treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka zahtjevu za produljenje privremenog boravka dužan je priložiti valjanu stranu putnu ispravu.
- (5) Iznimno od stavka 1. podstavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka, odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva izdaje se do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji odnosno životnog partnerstva, ali ne duže od dvije godine.

Produljenje privremenog boravka

Članak 62.

- (1) Zahtjev za produljenje odobrenja privremenog boravka podnosi se najkasnije 60 dana prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.
- (2) Državljanin treće zemlje koji je podnio zahtjev za produljenje odobrenja privremenog boravka prije isteka roka važećeg privremenog boravka može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.
- (3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je o zahtjevu za produljenje privremenog boravka odlučiti prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak.
- (4) Ako je usvojen zahtjev za odobrenje privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.
- (5) Državljanin treće zemlje može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spis.

(6) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Obveze državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak

Članak 62.a

Državljanin treće zemlje dužan je obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak u roku od 15 dana od dana nastupa okolnosti.

Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji

Članak 63.

(1) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i koji je član uže obitelji:

1. hrvatskog državljanina
2. državljanina treće zemlje koji ima odobren dugotrajni boravak
3. državljanina treće zemlje koji ima odobren stalni boravak
4. državljanina treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak
5. državljanina treće zemlje kojemu je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita.

(2) Iznimno od stavka 1. točke 4. ovoga članka, članu obitelji državljanina treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj boravi na temelju važeće dozvole za boravak i rad koja je izdana sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena s rokom važenja od godine dana ili duže može se odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji samo ako je državljanin treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji u Republici Hrvatskoj imao neprekidno najmanje dvije godine odobren privremeni boravak.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti maloljetnom djetetu čija oba roditelja imaju izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona, kao i maloljetnom djetetu samohranog roditelja koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.

(4) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva neće se odobriti članu obitelji odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru državljanina treće zemlje kojem je:

- odobren privremeni boravak kao upućenom radniku iz članka 57. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona
- odobren privremeni boravak u druge svrhe iz članka 57. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona
- izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad iz članka 104. ovoga Zakona
- izdana dozvola za boravak i rad kao pružatelju usluga iz članka 110. točke 5. ovoga Zakona

- izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 110. točaka 31. i 32. ovoga Zakona.

(5) Članu obitelji državljanina treće zemlje rješenje o odbijanju zahtjeva za produljenje privremenog boravka kao i rješenje kojim se određuje protjerivanje iz Republike Hrvatske ne smije se temeljiti isključivo zbog razloga koji su nastali zbog bolesti ili invaliditeta člana obitelji pretrpljene nakon odobrenja privremenog boravka.

Članovi obitelji

Članak 64.

(1) Član uže obitelji u smislu ovoga Zakona je:

1. bračni drug
 2. izvanbračni drug
 3. maloljetno zajedničko dijete bračnih i izvanbračnih drugova, životnih partnera ili neformalnih životnih partnera te maloljetno dijete svakog od njih, njihovo maloljetno zajednički posvojeno dijete odnosno maloljetno posvojeno dijete svakog od njih koje nije u braku, kao i maloljetno dijete životnog ili neformalnog životnog partnera ili njegovo maloljetno posvojeno dijete koje nije u braku
 4. roditelj ili posvojitelj maloljetnog djeteta hrvatskog državljanina, državljanina treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak ili stalni boravak, azil ili supsidijarna zaštita.
- (2) Članom obitelji hrvatskog državljanina, državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak, dugotrajni boravak, stalni boravak, azil ili supsidijarna zaštita može se smatrati i drugi srodnik ako postoje posebni osobni ili ozbiljni humanitarni razlozi za spajanje obitelji u Republici Hrvatskoj.
- (3) Prilikom rješavanja zahtjeva za odobrenje privremenog boravka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je uzeti u obzir najbolji interes djece iz stavka 1. točaka 3. i 4. ovoga članka.
- (4) U slučaju poligamnog braka spajanje obitelji na području Republike Hrvatske odobrit će se samo jednom bračnom drugu.
- (5) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji neće se odobriti ako bračni drug ili izvanbračni drug već ima zaključenu bračnu zajednicu ili je u dugotrajnoj vezi s drugom osobom ili ne žive u stvarnom bračnom ili izvanbračnom odnosu.
- (6) Izvanbračni drug iz stavka 1. točke 2. ovoga članka je osoba koja živi u izvanbračnoj zajednici sukladno posebnom propisu kojim se uređuju obiteljski odnosi.

Reguliranje privremenog boravka za člana uže obitelji hrvatskog državljanina

Članak 65.

- (1) Član uže obitelji hrvatskog državljanina iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ne mora dokazivati osigurana sredstva za uzdržavanje.
- (2) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka iznimno ne mora dostaviti valjanu stranu putnu ispravu ako je ne može pribaviti u diplomatsko-konzular-

nom predstavništvu strane države u Republici Hrvatskoj, a njegov identitet je moguće nedvojbeno utvrditi na drugi način.

Reguliranje privremenog boravka za člana obitelji državljanina treće zemlje koji ima zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita

Članak 66.

(1) Član uže obitelji državljanina treće zemlje kojem je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ne mora pružiti dokaz o zdravstvenom osiguranju i dokaz o osiguranim sredstvima za uzdržavanje.

(2) Članu uže obitelji iz stavka 1. ovoga članka koji u postupku odobrenja privremenog boravka ne može pružiti dokaz o postojanju određenog obiteljskog odnosa s državljaninom treće zemlje kojem je odobrena zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, mogu se uzeti u obzir i drugi dokazi o postojanju takvog odnosa, koji se procjenjuje sukladno propisu kojim se uređuje opći upravni postupak.

Reguliranje privremenog boravka djece rođene u Republici Hrvatskoj

Članak 67.

(1) Roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske dužan je do navršena tri mjeseca života djeteta podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji, osim u slučaju iz članka 63. stavaka 2. i 4. ovoga Zakona, kada je isključena mogućnost odobrenja privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ne prilaže se valjana putna isprava djeteta ni dokaz o zdravstvenom osiguranju.

Brak iz koristi

Članak 68.

(1) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji neće se odobriti ako je brak sklopljen iz koristi.

(2) Brakom iz koristi, u smislu ovoga Zakona, smatra se brak koji je sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje.

(3) Okolnosti koje mogu upućivati na zaključenje braka iz koristi su da:

1. bračni drugovi ne održavaju bračnu zajednicu
2. bračni drugovi ne izvršavaju obveze koje proizlaze iz braka
3. bračni drugovi se nisu upoznali prije sklapanja braka
4. bračni drugovi ne pružaju dosljedne osobne podatke
5. bračni drugovi ne govore jezik koji oboje razumiju
6. bračni drugovi su za sklapanje braka dali materijalna sredstva, osim ako se ne radi o sredstvima koja se daju kao miraz, a supružnici dolaze iz zemalja u kojim je davanje miraza običaj
7. postoje dokazi prijašnjih brakova iz koristi na strani bilo kojeg bračnog druga u Republici Hrvatskoj ili inozemstvu.

(4) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na izvanbračnu zajednicu i životno ili neformalno životno partnerstvo te u postupcima odobrenja dugotrajnog boravka, stalnog boravka i autonomnog boravka.

Autonomni boravak

Članak 69.

(1) Bračnom ili izvanbračnom drugu, životnom ili neformalnom životnom partneru, kao i djetetu koje je postalo punoljetno može se odobriti autonomni boravak ako ima odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine i ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljaninu treće zemlje može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona i ako u trenutku smrti osobe na temelju koje mu je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva ima odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine.

Reguliranje privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva

Članak 70.

(1) Privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva može se odobriti državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, koji je u životnom ili neformalnom životnom partnerstvu s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje koji ima odobren dugotrajni boravak, stalni boravak ili privremeni boravak ili kojem je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita.

(2) Životni ili neformalni partner hrvatskog državljanina iz stavka 1. ovoga članka za odobrenje privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva ne mora dokazivati osigurana sredstva za uzdržavanje.

(3) Na državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva na odgovarajući način primjenjuju se članci 69. i 71. ovoga Zakona.

(4) Privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva neće se odobriti ako životni ili neformalni životni partner već ima zaključeno životno partnerstvo ili je u neformalnom životnom partnerstvu s drugom osobom odnosno ne žive u stvarnom životnom partnerstvu ili neformalnom životnom partnerstvu.

Prava državljanina treće zemlje na privremenom boravku u svrhu spajanja obitelji i autonomnog boravka

Članak 71.

Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili autonomni boravak iz članka 69. ovoga Zakona ostvaruje pravo na obrazovanje, usavršavanje, rad i samozapošljavanje sukladno odredbama ovoga Zakona.

*Privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja***Članak 72.**

(1) Privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji uz uvjete iz članka 59. ovoga Zakona ispunjava i sljedeće uvjete:

1. nije stariji od 18 godina života ako upisuje zadnju godinu obrazovanja
2. upisan je u srednjoškolsku ustanovu
3. sudjeluje u priznatom državnom ili regionalnom obrazovnom programu razmjene učenika koje je odobrilo ministarstvo nadležno za obrazovanje ili u obrazovnom projektu koji vodi obrazovna ustanova
4. priloži suglasnost roditelja ili skrbnika za planirani boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja u Republici Hrvatskoj
5. obrazovna ustanova ili organizacija koja provodi program razmjene učenika prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, osobito glede troškova školovanja i
6. da će državljanin treće zemlje tijekom boravka imati osiguran smještaj u obitelji, u prostoru za smještaj unutar obrazovne ustanove ili, ako je predviđeno posebnim propisima, u drugom odabranom prostoru koji je u skladu s pravilima programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje.

(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja izdaje se s rokom važenja do godine dana.

(3) Iznimno od stavka 1. točaka 3. i 5. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona te koji ima suglasnost ministarstva nadležnog za znanost i obrazovanje radi pohađanja srednjoškolske ustanove u Republici Hrvatskoj.

(4) Zahtjevu za privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja iz stavka 3. ovoga članka potrebno je dostaviti suglasnost roditelja ili skrbnika kao i podatke o osobi koja se skrbi o maloljetniku za vrijeme pohađanja srednjoškolske ustanove u Republici Hrvatskoj.

(5) Na temelju odobrenog privremenog boravka državljaninu treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka ne može se članovima njegove obitelji odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji.

(6) Ministar nadležan za znanost i obrazovanje, uz prethodnu suglasnost ministra, donosi pravilnik o uvjetima za odobrenje uključivanja učenika u srednjoškolsko obrazovanje kroz programe razmjene učenika.

(7) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje učenika.

*Privremeni boravak u svrhu studiranja***Članak 73.**

- (1) Privremeni boravak u svrhu studiranja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, studira na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj i ima dovoljna sredstva za povratak.
- (2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja:
- do godine dana ili
 - do kraja predviđenog trajanja studijskog programa na koji je student upisan, a najduže do tri godine, u kojem je slučaju državljanin treće zemlje svake godine do 31. listopada policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dužan dostaviti potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini.
- (3) Studentu koji je obuhvaćen programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju i više visokih učilišta odobrenje privremenog boravka u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja do dvije godine ili na vrijeme trajanja studija, ako je ono kraće.
- (4) Student koji dolazi na praksu do 90 dana putem ovlaštene organizacije ili na temelju programa Unije ili multilateralnih programa koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili međusveučilišnih programa, ne mora regulirati privremeni boravak u svrhu studiranja i može raditi bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, a za obavljanje prakse duže od 90 dana student je dužan regulirati privremeni boravak sukladno stavku 1. ovoga članka.
- (5) Student koji ima važeće odobrenje koje je izdala druga država članica EGP-a i koji je obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta, može provesti dio svog studija na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja od najviše 360 dana, bez obveze reguliranja privremenog boravka u svrhu studiranja, ako ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje, a o namjeri boravka student će obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka prilikom prijave kratkotrajnog boravka.
- (6) Student koji ima važeće odobrenje koje je izdala druga država članica EGP-a, a nije obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta, dužan je podnijeti zahtjev iz stavka 1. ovoga članka kako bi proveo dio svog studija na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj.
- (7) O odobrenju privremenog boravka, produljenju ili odluci na temelju koje je student dužan napustiti Republiku Hrvatsku obavijestit će se nadležno tijelo druge države članice EGP-a u kojoj student ima valjano odobrenje boravka sukladno članku 78. ovoga Zakona.
- (8) Na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će se ponovni ulazak studentu kojem je u Republici Hrvatskoj odobren privremeni boravak ako mu je:

- u drugoj državi članici EGP-a prestao boravak koji mu je odobren na temelju mobilnosti
- prestao važiti privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, a student je u drugoj državi članici EGP-a boravio tijekom razdoblja mobilnosti.

(9) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje studenta kao i sredstava za povratak.

Privremeni boravak u svrhu istraživanja

Članak 74.

(1) Privremeni boravak u svrhu istraživanja odobrit će se:

1. državljaninu treće zemlje koji ima ugovor o gostovanju i ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona
 2. državljaninu treće zemlje koji ima ugovor o gostovanju sklopljen s pravnom osobom koja ima akreditaciju za ugošćavanje istraživača u trajanju od pet godina i ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 1. do 3., točaka 5. do 7. te članka 59. stavka 2. ovoga Zakona.
- (2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu istraživanja izdaje se s rokom važenja do godine dana, a odobrenje za privremeni boravak za istraživače koji su obuhvaćeni programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti izdaje se s rokom važenja do dvije godine.
- (3) Istraživač koji je sklopio ugovor o gostovanju u državi članici EGP-a i na temelju kojeg ima odobren boravak u toj državi može radi provođenja istraživanja raditi u Republici Hrvatskoj na temelju kratkoročne mobilnosti najduže 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana bez odobrenja privremenog boravka u svrhu istraživanja, dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, ako ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje.
- (4) O namjeri boravka istraživač iz stavka 3. ovoga članka obavijestit će nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka prilikom prijave kratkotrajnog boravka.
- (5) Istraživač koji je sklopio ugovor o gostovanju u drugoj državi članici EGP-a i na temelju kojeg ima odobren boravak u toj državi, ako želi radi provođenja istraživanja raditi u Republici Hrvatskoj dulje od 180 dana na temelju dugoročne mobilnosti, dužan je regulirati privremeni boravak u svrhu istraživanja na temelju dugoročne mobilnosti sukladno stavku 1. ovoga članka i priložiti važeće odobrenje boravka koje je izdala druga država članica EGP-a i ugovor o gostovanju sklopljen s istraživačkom organizacijom u Republici Hrvatskoj.
- (6) Odobrenje privremenog boravka u svrhu istraživanja na temelju dugoročne mobilnosti izdaje se s rokom važenja do godine dana odnosno do dana isteka odobrenja boravka koje je izdala druga država članica EGP-a, ako je isto kraće od godine dana.
- (7) Istraživaču je dopušteno provoditi istraživanje u Republici Hrvatskoj do donošenja odluke o odobrenju privremenog boravka iz stavka 5. ovoga članka

ako nije proteklo razdoblje od 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana ni važenje odobrenja boravka izdano od druge države članice EGP-a.

(8) Državljaninu treće zemlje odbit će se zahtjev iz stavka 5. ovoga članka ako je odobrenje boravka u drugoj državi članici EGP-a isteklo tijekom postupka.

(9) Istraživač kojem je odobren privremeni boravak u svrhu istraživanja i istraživač iz stavaka 3. i 5. ovoga članka mogu podučavati na istraživačkoj ustanovi koja ih ugošćuje, koja može odrediti maksimalni broj sati ili dana podučavanja.

(10) Član obitelji istraživača iz stavka 1. ovoga članka može regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji sukladno članku 63. stavku 1. točki 4. ovoga Zakona.

(11) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješavati zahtjev za odobrenje privremenog boravka istraživaču istodobno kada i zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz stavka 10. ovoga članka, ako su navedeni zahtjevi podneseni istodobno.

(12) Član obitelji istraživača iz stavka 3. ovoga članka koji sam ima važeću dozvolu boravka izdanu u drugoj državi članici EGP-a može boraviti u pratnji istraživača najduže 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana bez odobrenja privremenog boravka ako ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje.

(13) O namjeri boravka član obitelji iz stavka 12. ovoga članka obavijestit će nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka prilikom prijave kratkotrajnog boravka.

(14) Član obitelji istraživača iz stavka 5. ovoga članka koji sam ima važeću dozvolu boravka izdanu u drugoj državi članici EGP-a može regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji za dugoročnu mobilnost sukladno članku 63. stavku 1. točki 4. ovoga Zakona ako priloži dokaz da je boravio s istraživačem u drugoj državi članici EGP-a.

(15) Ako istraživač ima reguliran privremeni boravak sukladno članku 76. ovoga Zakona, član njegove obitelji može regulirati privremeni boravak u druge svrhe sukladno članku 57. stavku 1. točki 10. ovoga Zakona.

(16) O odobrenju privremenog boravka, produljenju ili odluci na temelju koje je istraživač dužan napustiti Republiku Hrvatsku obavijestit će se nadležno tijelo druge države članice EGP-a u kojoj istraživač ima izdanu valjanu dozvolu boravka sukladno članku 78. ovoga Zakona.

(17) Republika Hrvatska, na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će ponovni ulazak istraživaču kojem je u Republici Hrvatskoj odobren privremeni boravak kao i članovima njegove obitelji ako mu je:

- u drugoj državi članici EGP-a prestao boravak koji mu je odobren na temelju mobilnosti
- prestao važiti privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, a istraživač je u drugoj državi članici EGP-a boravio tijekom razdoblja mobilnosti.

(18) Ministar nadležan za znanost i obrazovanje, uz prethodnu suglasnost ministra, pravilnikom propisuje način sklapanja ugovora o gostovanju.

*Prava istraživača, studenata, pripravnika, volontera i učenika***Članak 75.**

- (1) Istraživači imaju jednaka prava kao i hrvatski državljani u odnosu na:
1. radne uvjete, uključujući plaću i prestanak ugovora o radu, kao i sigurnosne zahtjeve na mjestu rada
 2. slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora
 3. opće i strukovno obrazovanje
 4. priznavanje obrazovnih i stručnih kvalifikacija
 5. grane socijalne sigurnosti kako je definirano Uredbom (EZ) br. 883/2004
 6. porezne olakšice, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj
 7. pristup robi i uslugama i opskrbi robom i uslugama koji su dani na raspolaganje javnosti, uključujući postupke za dobivanje subvencioniranih smještaja sukladno posebnim propisima kojima se uređuju navedena područja, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovora u skladu s pravom Unije i Republike Hrvatske
 8. usluge savjetovanja koje pružaju javni zavodi za zapošljavanje.
- (2) Istraživači koji se sele u treću zemlju ili njihovi preživjeli uzdržavani članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i na koje se prenose prava tih osoba primaju, glede starosti, invaliditeta i smrti, mirovine na temelju prethodnog zaposlenja tih osoba stečene u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 na temelju istih uvjeta kao i državljani Republike Hrvatske kada se sele u treću zemlju.
- (3) Državljanima trećih zemalja koji studiraju u Republici Hrvatskoj prava iz ovoga članka ostvaruju sukladno posebnim propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju prava studenata iz studentskog standarda.
- (4) Pripravnici, volonteri i učenici imaju pravo na jednako postupanje u vezi s pristupom robi i uslugama te opskrbom proizvodima i uslugama stavljenima na raspolaganje javnosti, sukladno posebnim propisima, kao i, ako je primjenjivo, u vezi s priznavanjem inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija.
- (5) Državljanima trećih zemalja iz ovoga članka ostvaruju prava sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja.

*Privremeni boravak u druge svrhe za istraživače i studente***Članak 76.**

- (1) Privremeni boravak u druge svrhe radi traženja zaposlenja ili osnivanja trgovačkog društva ili registracije obrta može se odobriti istraživaču i državljaninu treće zemlje s kvalifikacijom razine visokog obrazovanja koji uz ispunjenje uvjeta iz članka 59. ovoga Zakona priloži i dokaz o završetku istraživačkih aktivnosti u Republici Hrvatskoj odnosno dokaz o stečenoj kvalifikaciji razine visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

(2) Iznimno od članka 57. stavka 4. ovoga Zakona, zahtjev za produljenje privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka podnosi se najkasnije 60 dana prije isteka roka važećeg odobrenja privremenog boravka

(3) Privremeni boravak iz stavka 2. ovoga članka može se odobriti na rok do godinu dana i ne može se produljiti.

(4) Iznimno od članka 63. stavka 3. ovoga Zakona, članovima obitelji državljana trećih zemalja koji su regulirali privremeni boravak u druge svrhe, sukladno odredbi ovoga članka, može se odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji.

Ulazak i boravak državljanina treće zemlje s dozvolom izdanom u drugoj državi članici

EGP-a

Članak 77.

(1) Student i istraživač koji imaju valjanu dozvolu koju je izdala država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu, kada uđu u Republiku Hrvatsku u okviru mobilnosti, dužni su policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti važeće odobrenje boravka iz druge države članice EGP-a, kao i dokaz da student provodi dio studija u Republici Hrvatskoj u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta, a istraživač će dostaviti ugovor o gostovanju u kojem su navedene pojedinosti o mobilnosti istraživača ili, ako te pojedinosti o mobilnosti nisu navedene u ugovoru o gostovanju, pismo istraživačke organizacije iz druge države članice EGP-a u kojem se navodi trajanje mobilnosti i lokacija istraživačke organizacije u Republici Hrvatskoj.

(2) U slučaju članova obitelji istraživača policijska uprava odnosno policijska postaja će kao dokaz o mobilnosti zatražiti valjano odobrenje boravka koje je izdala druga država članica EGP-a i dokaz da su u pratnji istraživača.

(3) Istraživač i student koji imaju dozvolu boravka izdanu u drugoj državi članici EGP-a, a u Republici Hrvatskoj borave u okviru mobilnosti, dužni su obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena u roku od osam dana od nastupa tih okolnosti.

(4) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka prilikom prelaska vanjske granice provjerava se u SIS-u, a ulazak će se odbiti ili uložiti prigovor na mobilnost državljanina treće zemlje za kojeg je u SIS-u izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska.

Imenovanje kontaktne točke i dostava statističkih podataka

Članak 78.

(1) Ministarstvo će imenovati kontaktnu točku odgovornu za primanje i prosljeđivanje informacija iz članaka 73. i 74. ovoga Zakona elektroničkim putem.

(2) Kontaktna točka iz stavka 1. ovoga članka obavješćuje druge države članice EGP-a putem njihovih nacionalnih kontaktnih točaka o:

1. postupcima koji se primjenjuju na mobilnost iz članaka 73. i 74. ovoga Zakona

2. dopuštenosti prihvata studenata i istraživača putem odobrenih istraživačkih organizacija ili visokih učilišta
 3. multilateralnim programima za studente i istraživače koji uključuju mjere mobilnosti i sporazume između dva ili više visokih učilišta.
- (3) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju privremenih boravka za studente, istraživače i članove obitelji istraživača izdanih prvi put, kao i o broju privremenih boravaka koji su produljeni, ukinuti ili poništeni.
- (4) Statistički podaci iz stavka 3. ovoga članka razvrstavaju se prema državljanstvu i prema razdoblju valjanosti privremenog boravka.

Privremeni boravak zbog humanitarnih razloga

Članak 79.

(1) Privremeni boravak zbog humanitarnih razloga odobrit će se državljaninu treće zemlje u sljedećim slučajevima:

1. ako je kao žrtva trgovanja ljudima (u daljnjem tekstu: žrtva) prihvatio program pomoći i zaštite
 2. ako je maloljetnik koji je napušten ili je žrtva organiziranog kriminala ili je zbog drugih razloga ostao bez roditeljske zaštite, skrbništva ili bez pratnje
 3. državljaninu treće zemlje koji je do dana podnošenja zahtjeva najmanje deset godina bio u statusu izbjeglice ili koji je obuhvaćen programom obnove ili povratka ili stambenog zbrinjavanja izbjeglica iz Republike Hrvatske, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje
 4. ako surađuje s nadležnim tijelima i njegovo je sudjelovanje nužno u kaznenom postupku koji se vodi protiv poslodavca koji ga je nezakonito zapošljavao
 5. zbog ozbiljnih opravdanih razloga humanitarne prirode.
- (2) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka uz zahtjev za odobrenje privremenog boravka ne mora prilagati dokaz o osiguranim sredstvima za uzdržavanje i dokaz o zdravstvenom osiguranju, a državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka ne mora prilagati dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz članka 59. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona.
- (3) Prije izdavanja odobrenja za privremeni boravak iz stavka 1. točke 5. ovoga članka policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je zatražiti suglasnost Ministarstva.

Privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljenništva

Članak 79.a

- (1) Privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljenništva može se odobriti državljaninu treće zemlje koji je hrvatski iseljenik, član obitelji hrvatskog iseljenika, potomak hrvatskog iseljenika ili član obitelji potomka hrvatskog iseljenika, što dokazuje potvrdom ministarstva nadležnog za demografiju i useljenništvo.
- (2) Privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljenništva može se odobriti i državljaninu treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj korisnik

mjera, programa i projekata, što dokazuje potvrdom ministarstva nadležnog za demografiju i useljništvo.

(3) Državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka uz zahtjev za odobrenje privremenog boravka ne mora prilagati dokaz o osiguranim sredstvima za uzdržavanje i dokaz o zdravstvenom osiguranju.

(4) Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva ima pravo zapošljavanja i samozapošljavanja bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, pravo na programe obrazovanja, strukovne izobrazbe, obrazovanje i studiranje.

Žrtva trgovanja ljudima

Članak 80.

(1) Identifikaciju žrtve obavlja Ministarstvo u suradnji s organizacijama civilnog društva, a kada se radi o maloljetnoj žrtvi trgovanja ljudima, Ministarstvo je dužno surađivati i s ministarstvom nadležnim za socijalnu skrb.

(2) O žrtvinom prihvaćanju programa pomoći i zaštite Operativni tim Nacionalnog odbora za suzbijanje trgovanja ljudima (u daljnjem tekstu: Operativni tim) obavještava Ministarstvo.

(3) Program pomoći i zaštite obuhvaća zdravstvenu i psihosocijalnu zaštitu, siguran smještaj, usluge prevođenja i tumačenja, pravnu pomoć te siguran povratak u državu podrijetla.

(4) Osoba gubi pravo na pomoć i zaštitu ako je iskaz temeljila na lažnim činjenicama, ako su prestale okolnosti zbog kojih je ostvarila pravo na pomoć i zaštitu ili ako se ponaša suprotno pravilima utvrđenim programom pomoći i zaštite, a o gubitku prava na pomoć i zaštitu Operativni tim obavještava Ministarstvo.

Program pomoći i zaštite

Članak 81.

(1) Državljanin treće zemlje identificiran kao žrtva ima pravo u roku od 60 dana odlučiti o svom sudjelovanju u programu pomoći i zaštite.

(2) Skrbnik maloljetnika koji je identificiran kao žrtva trgovanja ljudima ima pravo, uz suglasnost mjesno nadležne područne jedinice Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb, u roku od 90 dana odlučiti o sudjelovanju u programu pomoći i zaštite, vodeći računa o najboljem interesu maloljetne žrtve trgovanja ljudima te uvažavajući mišljenje maloljetnika.

(3) Rok iz stavka 1. ovoga članka neće se primijeniti ako se utvrdi da državljani treće zemlje identificiran kao žrtva nije žrtva ili ako je aktivno, dragovoljno i na osobnu inicijativu obnovio kontakte s počiniteljima kaznenih djela i ako to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka i nacionalne sigurnosti, osim ako je riječ o maloljetniku žrtvi trgovanja ljudima.

Prava žrtve trgovanja ljudima

Članak 82.

(1) Žrtva kojoj je odobren privremeni boravak ima pravo na siguran smještaj, zdravstvenu zaštitu, prava i usluge iz sustava socijalne skrbi, obrazovanje i rad.

- (2) Sigurnim smještajem smatra se mjesto gdje je žrtva zaštićena od utjecaja osobe osumnjičene za počinjenje kaznenog djela.
- (3) Posebna skrb vodit će se o trudnicama i osobama s invaliditetom kao posebno ranjivim skupinama žrtava.
- (4) Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak zbog humanitarnih razloga sukladno članku 79. stavku 1. točki 4. ovoga Zakona ostvaruje prava iz stavka 1. ovoga članka.

Maloljetna žrtva trgovanja ljudima

Članak 83.

- (1) Sva tijela uključena u program pomoći i zaštite maloljetnoj žrtvi trgovanja ljudima dužna su voditi računa o najboljem interesu maloljetnika.
- (2) Za maloljetnu žrtvu trgovanja ljudima iz stavka 1. ovoga članka potrebne mjere za utvrđivanje identiteta, državljanstva te pronalaženja ostalih članova obitelji provest će Ministarstvo.
- (3) Maloljetnoj žrtvi trgovanja ljudima nadležno tijelo za socijalnu skrb imenovat će posebnog skrbnika.

Povratak žrtve trgovanja ljudima

Članak 84.

- (1) Siguran povratak državljanina treće zemlje koji ima status žrtve provodi Ministarstvo vodeći računa o njegovim pravima, sigurnosti i dostojanstvu, a povratak po mogućnosti treba biti dragovoljan.
- (2) Maloljetne žrtve trgovanja ljudima neće biti vraćene ni u jednu državu ako nakon procjene opasnosti i sigurnosti postoji indicija da takav povratak ne bi bio u najboljem interesu maloljetnika.

Ukidanje privremenog boravka zbog humanitarnog razloga žrtvi trgovanja ljudima

Članak 85.

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, donijet će rješenje o ukidanju privremenog boravka zbog humanitarnih razloga žrtvi ako:
 - 1. je izgubila status žrtve
 - 2. se utvrdi da zloupotrebljava status žrtve
 - 3. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja.
- (2) Prilikom odlučivanja o prestanku privremenog boravka maloljetne žrtve trgovanja ljudima zatražit će se mišljenje nadležnog mjesno nadležne područne jedinice Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb.
- (3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Pravo državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak zbog humanitarnih razloga

Članak 86.

Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak zbog humanitarnih razloga sukladno odredbi članka 79. ovoga Zakona, ima pravo rada bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, pravo na pohađanje tečaja, strukovne izobrazbe, obrazovanje i studiranje.

Ukidanje odobrenja privremenog boravka

Članak 87.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će privremeni boravak državljaninu treće zemlje ako:

1. prestanu postojati uvjeti za odobrenje privremenog boravka
2. ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
3. ne prijavi svoje boravište policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:
 - a) u roku od 30 dana od početka valjanosti privremenog boravka
 - b) u roku od šest mjeseci od početka valjanosti privremenog boravka, ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna dugotrajna viza
4. odjavi boravište iz Republike Hrvatske na vlastiti zahtjev
5. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na:
 - a) godinu dana i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 90 dana ukupno ili duže od 30 dana jednokratno
 - b) dvije godine i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 180 dana ukupno ili duže od 60 dana jednokratno
6. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na vrijeme duže od dvije godine boravi u inozemstvu višekratno duže od 270 dana ukupno ili duže od 90 dana jednokratno
7. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi odobrenja privremenog boravka
8. bračni ili izvanbračni drug odnosno životni ili neformalni životni partneri ne žive u stvarnom bračnom ili izvanbračnom odnosu ili životnom partnerstvu ili neformalnom životnom partnerstvu, a privremeni boravak je odobren u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva.

(2) Odredbe stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga članka iznimno se neće primijeniti:

- na istraživače i studente ako borave u drugoj državi članici EGP-a ili Švicarskoj Konfederaciji na temelju kratkoročne ili dugoročne mobilnosti
- na državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak, a upućen je na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju
- ako državljanin treće zemlje boravi u inozemstvu kraće od polovice vremena na koje je odobren privremeni boravak radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu

– na člana obitelji službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji je u okviru obavljanja svoje dužnosti prema posebnim propisima upućen na rad u inozemstvo u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, međunarodne organizacije ili asocijacije kojih je Republika Hrvatska stalna članica.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ne donosi rješenje o ukidanju privremenog boravka ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 2. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Iznimno od stavka 1. točke 5. ovoga članka, državljaninu treće zemlje koji jednokratno do 90 dana zbog opravdanih razloga izbiva iz Republike Hrvatske neće se ukinuti privremeni boravak ako o odlasku iz Republike Hrvatske prethodno obavijesti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju, a ako nakon odlaska iz Republike Hrvatske nastanu izvanredne okolnosti, državljanin treće zemlje dužan je u roku od 30 dana od nastanka tih okolnosti obavijestiti diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske.

VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA

Opće odredbe o dozvoli za boravak i rad

Članak 88.

(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje:

- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka
- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona
- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana
- na temelju potvrde o prijavi rada ili
- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.

(3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:

- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili

članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili

– samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:

– samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

– samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

– samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

– samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili

– samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.

(6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka:

– samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

– samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

– samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj:

– na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka

– na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili

članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona

- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana
- samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

(8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.

(9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren.

(10) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona može raditi pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno.

(11) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno.

(12) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno.

(13) Državljanin treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona može raditi pod uvjetima iz ovoga članka i

samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima.

(14) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima.

(15) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona na temelju testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona može raditi samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona.

(16) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona.

(17) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnih zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona.

(18) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad može raditi za istog poslodavca, a poslodavac državljanina treće zemlje može zaposliti u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skla-

du sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka, ako nije u suprotnosti sa stavcima 10., 11., 13., 14., 15. i 16. ovoga članka.

(19) Poslodavac koji je podnio:

- zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona ili koja se produljuje ili članka 110. ovoga Zakona koja se izdaje na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, obavještavat će državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o njegovu ishodu dužan ga je obavijestiti u roku od tri dana pisanim putem
- zahtjev iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 3. i članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona odnosno obavijest iz članka 103.d stavaka 4. i 8. ovoga Zakona dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.

(20) Ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje.

(21) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući se način primjenjuju i na podizvođača.

Rad bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada

Članak 89.

(1) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren:

1. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom boravku, stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
2. privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom boravku, stalnom boravku, azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
3. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s državljaninom treće zemlje kojem je izdana »plava karta EU-a« ili dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva
4. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s državljaninom treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravka u drugoj državi članici EGP-a
5. privremeni boravak zbog humanitarnih razloga
6. autonomni boravak
7. privremeni boravak kao upućeni radnik
8. privremeni boravak u svrhu istraživanja iz članka 74. ovoga Zakona
9. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s istraživačem iz članka 74. ovoga Zakona

10. privremeni boravak u svrhu studiranja, kad je studentska praksa sastavni dio studijskog programa, a najviše 25 sati tjedno kada obavlja studentske poslove u skladu s propisima kojima se regulira obavljanje studentskih poslova ili je zaposlenik ili se samozapošljava
 11. status redovitog učenika kada obavlja poslove posredstvom ovlaštenih posrednika, bez zasnivanja radnog odnosa najviše 20 sati tjedno
 12. privremeni boravak u svrhu boravka osobe s dugotrajnim boravkom u drugoj državi članici EGP-a
 13. azil ili supsidijarnu zaštitu ili je tražitelj međunarodne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
 14. dugotrajni boravak
 15. stalni boravak
 16. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva.
- (2) Državljeni trećih zemalja koji u Republici Hrvatskoj nastupaju na sportskim priredbama i natjecanjima kao predstavnici stranih ekipa, klubova ili državnih reprezentacija nisu dužni ishoditi dozvolu za boravak i rad odnosno potvrdu o prijavi rada.
- (3) Student iz članka 73. stavka 5. ovoga Zakona može bez obveze ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada obavljati studentske poslove u skladu s propisima kojima se regulira obavljanje studentskih poslova ili je zaposlenik ili se samozapošljavati najviše 25 sati tjedno, osim kad je studentska praksa sastavni dio studijskog programa.
- (4) Poslodavac koji zapošljava državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dužan je u roku od osam dana od dana zasnivanja radnog odnosa ili početka rada državljanina treće zemlje o tome obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.
- (5) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi upućeni radnik koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.
- (6) Bez potvrde o prijavi rada mogu raditi državljani trećih zemalja koji su državljani država pristupnica Konvenciji o Organizaciji za ekonomsku suradnju i razvoj od 14. prosinca 1960.:
- umjetnici i tehničko osoblje za operne, baletne, kazališne, koncertne, likovne, multimedijalne i druge kulturne priredbe odnosno autori i izvođači na području filmske i televizijske umjetnosti, kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje
 - autori i izvođači na području glazbene, glazbeno-scenske i plesne umjetnosti, kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje.
- (7) Državljanin treće zemlje koji, u okviru programa mobilnosti, dolazi u Republiku Hrvatsku na hrvatska visoka učilišta kao gostujući profesor na razdoblje manje od sedam dana, a zaposlen je na visokom učilištu u svojoj matičnoj državi, nije dužan ishoditi dozvolu za boravak i rad odnosno potvrdu o prijavi rada ako ima prihvatno pismo agencije nadležne za mobilnost i programe EU-a kojim dokazuje da mu je dodijeljena stipendija za mobilnost.

(8) Državljanin trećih zemalja iz stavaka 6. i 7. ovoga članka mogu obavljati poslove za vrijeme kratkotrajnog boravka kako je propisano člankom 55. stavkom 1. ovoga Zakona.

(9) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. do 12. i točke 16. ovoga članka koji je podnio zahtjev za produljenje privremenog boravka u roku iz članka 62. stavka 1. ovoga Zakona može ostati i raditi u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(10) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dugotrajna viza sukladno članku 35. stavku 2. ovoga Zakona može raditi u Republici Hrvatskoj bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

Podnošenje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad

Članak 90.

(1) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad može podnijeti državljaniin treće zemlje sukladno članku 58. ovoga Zakona ili poslodavac u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka ili rada državljanina treće zemlje ili sjedištu poslodavca.

(2) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad bit će odbačen rješenjem ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.

(3) Ako je u tijeku postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad za državljanina treće zemlje, naknadni zahtjevi drugih poslodavaca za istog državljanina treće zemlje za izdavanje dozvole za boravak i rad bit će odbačeni rješenjem.

(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Državljanin treće zemlje za kojeg je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prije isteka važenja dozvole za boravak i rad ili privremenog boravka može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad

Članak 91.

(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.

(2) Dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka izdaje se kao dozvola boravka iz članka 3. stavka 1. točke 9. ovoga Zakona, a podaci o poslodavcu, zanimanju i poslovima na kojima državljaniin treće zemlje može raditi navode se u potvrdi iz stavaka 3. i 4. ovoga članka.

(3) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja izdaje:

- potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad i zakonskoj odredbi na temelju koje je dozvola za boravak i rad odobrena

- potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, novom zanimanju i zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o promjeni zanimanja iz članka 103.c ovoga Zakona
 - potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, novom poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, zanimanju i zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o promjeni poslodavca iz članka 103.d ovoga Zakona
 - potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, podaci o drugom poslodavcu, razdoblju u kojem je dozvoljen dodatni rad, radnom mjestu i zanimanju u kojem se obavlja dodatni rad te zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o dodatnom radu iz članka 103.e ovoga Zakona.
- (4) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja izdaje potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, agenciji, roku važenja dozvole za boravak i rad za agenciju, zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad, podaci o korisniku i vrijeme ustupanja korisniku, radnom mjestu u istom zanimanju kod korisnika te zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje.
- (5) U potvrdama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka navest će se i policijske uprave u kojima je proveden test tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona, kao i policijske uprave na području kojih je dozvoljen rad u deficitarnom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad.
- (6) Državljanin treće zemlje može započeti s radom:
- na temelju potvrde iz stavka 3. podstavka 1. ili stavka 4. ovoga članka koja je uručena poslodavcu, dok državljanin treće zemlje ne podnese zahtjev iz podstavka 2. ovoga stavka, a najduže do roka iz članka 169. stavka 1. ovoga Zakona, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje
 - na temelju podnesenog zahtjeva za tehničku izradu dozvole boravka iz stavka 2. ovoga članka, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje.
- (7) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u slučaju rada sezonskog radnika do 90 dana iz članka 104. stavka 3. ovoga Zakona, dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana izdaje se kao potvrda iz stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga članka te sezonski radnik može započeti s radom danom uručenja navedene potvrde.
- (8) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a koje razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona.
- (9) U iznimnim i opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva, osim u slučaju izdavanja dozvola za boravak i rad za sezonski rad, rok iz stavka 8. ovoga članka može se produžiti za 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva.

(10) Državljanin treće zemlje ili poslodavac može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(11) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(12) Dozvola za boravak i rad izdaje se:

- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najdulje do tri godine ako se odobrava na temelju članka 97. ovoga Zakona ili se produljuje
- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najdulje do tri godine ako se odobrava na temelju članka 97. ovoga Zakona agencijama za privremeno zapošljavanje iz članka 100. ovoga Zakona ili se produljuje
- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu za sezonski rad, a najdulje do 90 dana ili do devet mjeseci odnosno do tri godine sukladno članku 104. ovoga Zakona
- na vrijeme koje je potrebno za obavljanje posla odnosno na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najdulje do dvije godine dana ako se odobrava ili produljuje na temelju članka 110. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom, međunarodnim ugovorom ili programima mobilnosti koje provodi Republika Hrvatska s drugim državama nije drukčije propisano
- na dvije godine ako nije zatraženo kraće razdoblje izdavanja, ako državljanin treće zemlje dolazi raditi kao ostala neophodna osoba sukladno Protokolu o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije.

(13) Poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja izdat će zaključke i pozive u elektroničkom obliku i dostaviti ih u korisnički pretinac sustava e-Građani.

Produljenje dozvole za boravak i rad

Članak 92.

(1) Zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za istog poslodavca i istog državljanina treće zemlje u istom zanimanju podnosi se najkasnije 30 dana prije isteka važenja dozvole za boravak i rad u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje, koja i odlučuje o produljenju.

(2) Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti o zahtjevu za produljenje iz stavka 1. ovoga članka prije isteka roka važeće dozvole za boravak i rad.

(3) Državljanin treće zemlje ili poslodavac može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Državljanin treće zemlje za kojeg je podnesen zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad u roku iz stavka 1. ovoga članka može ostati i raditi u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(6) Ako zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad nije podnesen u roku iz stavka 1. ovoga članka, državljaniin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu, ako je podnesen prije isteka roka važeće dozvole za boravak i rad.

Znanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma za državljane trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad

Članak 92.a

(1) Državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj boravi najmanje godinu dana na temelju dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena ili na temelju dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona dužan je položiti ispit poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma.

(2) Standardizirani ispit znanja za osnovnu razinu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma (A1.1) mogu provoditi škole stranih jezika koje imaju suglasnost ministra nadležnog za rad za izvođenje programa učenja hrvatskog jezika za strance kroz sustav vaučera, sveučilišta ili sastavnice sveučilišta koje izvode programe iz hrvatskog jezika i provode ispite, a ustanove koje imaju registriranu djelatnost obrazovanja odraslih ako imaju suglasnost ministarstva nadležnog za obrazovanje za provođenje ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma.

(3) Troškove ispita iz stavka 2. ovoga članka snosi poslodavac.

(4) Dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma sastavni je dio evidencije o radnicima koju je poslodavac dužan voditi na temelju općeg propisa o radu.

(5) Za polaznike obrazovanja odraslih koji su završili tečaj hrvatskog jezika i latiničnog pisma najmanje na razini A1.1 dokazom o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma smatra se potvrda o završenom tečaju u pravnim osobama iz stavka 2. ovoga članka koje imaju suglasnost za provođenje standardiziranog ispita znanja za osnovnu razinu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma (A1.1).

(6) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dužan je uz zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad koja je bila izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona odnosno uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona te uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 110. točke 32. ovoga Zakona priložiti dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma.

(7) Ispit poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma ne moraju položiti državljani trećih zemalja koji:

1. su završili osnovno, srednje ili visoko obrazovanje u Republici Hrvatskoj ili
2. govore jezikom iz podskupine južnoslavenskih jezika.

(8) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika.

(9) Ministar pravilnikom iz članka 154. stavka 4. ovoga Zakona, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za znanost i obrazovanje, propisuje način polaganja ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma te visinu troškova polaganja ispita.

Napomena priređivača; nije zakonski tekst. Na članak 92.a stavak 1. ovoga Zakona odnosi se članak 19. akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 55/2026. Izmjena je unesena u tekst iznad.

Primjenu izmjene članka 92.a stavka 1. ovoga Zakona taj akt uređuje odredbom koja glasi:

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 92.a stavaka 1., 4. i 6., koji je dodan člankom 19. ovoga Zakona, koji stupa na snagu godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Napomena priređivača; nije zakonski tekst. Na članak 92.a stavak 4. ovoga Zakona odnosi se članak 19. akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 55/2026. Izmjena je unesena u tekst iznad.

Primjenu izmjene članka 92.a stavka 4. ovoga Zakona taj akt uređuje odredbom koja glasi:

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 92.a stavaka 1., 4. i 6., koji je dodan člankom 19. ovoga Zakona, koji stupa na snagu godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Napomena priređivača; nije zakonski tekst. Na članak 92.a stavak 6. ovoga Zakona odnosi se članak 19. akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 55/2026. Izmjena je unesena u tekst iznad.

Primjenu izmjene članka 92.a stavka 6. ovoga Zakona taj akt uređuje odredbom koja glasi:

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 92.a stavaka 1., 4. i 6., koji je dodan člankom 19. ovoga Zakona, koji stupa na snagu godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Odbijanje izdavanja dozvole za boravak i rad

Članak 93.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad ako:

1. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca
2. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
3. poslodavac odnosno subjekt domaćin aktivno ne obavlja registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad
4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili protiv opće sigurnosti ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu

5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja
6. državljanin treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu
7. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad
8. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja
9. se tijekom postupka produženja dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva utvrdi da državljanin treće zemlje boravi suprotno odobrenoj dozvoli
10. postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja odnosno istinitost izjava državljanina treće zemlje, poslodavca ili korisnika iz članka 100. ovoga Zakona ili je zahtjev podnesen odnosno ugovor o radu sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje
11. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj ili predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost
12. je ugovor o radu s državljaninom treće zemlje sklopila osoba koja nije državljanin Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije ni državljanin treće zemlje iz članka 89. ovoga Zakona niti ima izdanu dozvolu za boravak i rad iz članka 110. točke 2. ovoga Zakona
13. ako je poslodavac dva ili više puta kažnjen zbog povrede članka 103.f koja se odnosi na primjereni smještaj
14. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad
15. poslodavac u propisanom roku iz članka 95. stavka 2. ovoga Zakona ne uplati u državni proračun propisani iznos
16. državljanin treće zemlje iz članka 92.a stavka 1. ovoga Zakona ne priloži dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma
17. je u trgovačkom društvu kao jedina osoba ovlaštena za vođenje i zastupanje društva upisan državljanin treće zemlje odnosno ako su trgovačkom društvu kao osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje društva upisani samo državljani treće zemlje, a taj jedini upisani državljanin treće zemlje odnosno barem

jedan od više upisanih državljana treće zemlje nema dozvolu za boravak i rad sukladno članku 110. točki 2. ovoga Zakona odnosno ne radi se o državljaninu treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako se radi o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 111. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze i doprinose iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem prekinuti postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad ako je u tijeku prekršajni ili kazneni postupak iz stavka 1. točaka 1., 4., 7., 8., 11. ili 13. ovoga članka.

(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Ukidanje dozvole za boravak i rad

Članak 94.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može po službenoj dužnosti rješenjem ukinuti dozvolu za boravak i rad ako:

1. su ispunjeni uvjeti iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona
2. su prestali postojati uvjeti na temelju kojih je izdana
3. poslodavac ili korisnik iz članka 100. ovoga Zakona ne ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona, ako je dozvola za boravak i rad izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona
4. državljanin treće zemlje obavlja poslove suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
5. državljanin treće zemlje radi za poslodavca suprotno odredbi članka 88. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili ako radi na području policijske uprave suprotno odredbi članka 88. stavaka 10. i 15. ovoga Zakona ili ako radi na drugim poslovima odnosno na području drugih policijskih uprava od onih propisanih člankom 88. stavkom 13. ovoga Zakona
6. se provjerom u Poreznoj upravi ili u Središnjem registru osiguranika utvrdi da poslodavac ne isplaćuje plaću i/ili doprinose
7. državljanin treće zemlje ili poslodavac ne poštuje propise o radu, zaštiti na radu, obveznom zdravstvenom i mirovinskom osiguranju te druge propise u skladu s kojima se djelatnost mora obavljati
8. je prijedlog za ukidanje podnio državljanin treće zemlje
9. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja
10. državljanin treće zemlje u roku iz članka 103.a stavka 4. ovoga Zakona ne obavijesti Hrvatski zavod za zapošljavanje o činjenici nezaposlenosti i/ili ako ne traži posao, odbije ponuđeno zaposlenje, ne odazove se na poziv Hrvatskog

zavoda za zapošljavanje ili je nedostupan kako je propisano člankom 103.a stavkom 9. ovoga Zakona

11. je za poslodavca, subjekta domaćina u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj

12. agencija za privremeno zapošljavanje u roku od 30 dana od prestanka ugovora o ustupanju ne zaključi novi ugovor o ustupanju sukladno članku 100. stavku 10. ovoga Zakona

13. poslodavac u roku iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona ne dostavi zadužnicu.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ne donosi rješenje o ukidanju dozvole za boravak i rad ako je zabrana ulaska i boravka iz članka 87. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona izrečena rješenjem o protjerivanju.

(4) Postupak ukidanja dozvole za boravak i rad iz stavka 1. točke 8. ovoga članka dovršit će se u obliku zabilješke u spisu.

(5) U slučajevima iz stavka 1. točaka 3., 6. i 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na poslodavca te stavka 1. točaka 9., 11. i 12. ovoga članka, prije ukidanja dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena, državljanin treće zemlje bit će upozoren da će se dozvola za boravak i rad ukinuti, osim ako ne koristi dopušteno vrijeme nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona.

(6) Dozvola za boravak i rad izdana sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena neće se ukinuti za vrijeme dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona, osim u slučajevima iz stavka 1. točaka 1., 4., 5. i 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na državljanina treće zemlje te stavka 1. točke 8. ovoga članka ako je prijedlog za ukidanje podnio državljanin treće zemlje.

(7) Državljaninu treće zemlje koji je ukupno nezaposlen duže od dopuštenog vremena nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona dozvola za boravak i rad prestaje važiti istekom dopuštenog vremena nezaposlenosti ako ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena odnosno ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, dozvola za boravak i rad neće se ukinuti dok je u tijeku postupak za promjenu poslodavca na temelju članka 103.d ovoga Zakona, ako je poslodavac podnio zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prije isteka dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona.

(9) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze iz stavka 1. točaka 3. i 6. ovoga članka Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.

(10) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 7. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.

Obveze poslodavca i državljanina treće zemlje u slučaju prestanka uvjeta za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad

Članak 95.

(1) U slučaju prestanka ugovora o radu ili prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad poslodavac je dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana od dana nastupa tih okolnosti.

(2) Poslodavac na temelju čijeg je zahtjeva izdana dozvola za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje koji ulazi u Republiku Hrvatsku na temelju vize dužan je uplatiti u državni proračun iznos od jedne prosječne mjesečne brutoplaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku, u roku od osam dana, ako:

- državljanin treće zemlje ne započne s radom u roku predviđenom u ugovoru o radu
- je državljaninu treće zemlje otkazao ugovor o radu, osim ako se radi o redovnom otkazu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika ili izvanrednom otkazu ugovora o radu, prije isteka roka od tri mjeseca rada u Republici Hrvatskoj.

(3) Radi osiguranja namirenja tražbine iz stavka 2. ovoga članka poslodavac se obvezuje izdati zadužnicu u korist Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova na iznos od jedne prosječne mjesečne brutoplaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku koju će dostaviti nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od pet dana od dana izdavanja potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.

(4) Uplaćena sredstva iz stavka 2. ovoga članka koriste se za troškove povratka državljanina trećih zemalja koji nezakonito borave u Republici Hrvatskoj sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Postupak namirenja tražbine iz stavka 2. ovoga članka u nadležnosti je Ministarstva.

(6) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje postupak naplate tražbine.

(7) Odredbe stavaka 2. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika.

*Dostava potvrde iz članka 91. ovoga Zakona***Članak 96.**

- (1) Potvrdu iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja dostavit će državljaninu treće zemlje, poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona.
- (2) Poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona potvrda iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona izdaje se u elektroničkom obliku i dostavlja u korisnički pretinac sustava e-Građani.
- (3) U svrhu obveze uspostave prijava za vođenje matične evidencije Ministarstvo može Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje osigurati elektroničkim putem dostavu podataka iz svojih evidencija koje se odnose na boravak i rad državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj.
- (4) Policijska uprava odnosno policijska postaja obavijest o izdanoj potvrdi iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona elektroničkim će putem dostaviti:
1. Hrvatskom zavodu za zapošljavanje prema mjestu rada državljanina treće zemlje
 2. područnom uredu ili ispostavi Porezne uprave nadležnoj prema mjestu rada državljanina treće zemlje
 3. područnoj službi ili područnom uredu ili ispostavi Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje prema mjestu rada državljanina treće zemlje
 4. područnim ustrojstvenim jedinicama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje prema mjestu rada državljanina treće zemlje
 5. područnom uredu Državnog inspektorata prema mjestu rada državljanina treće zemlje
 6. ministarstvu nadležnom za rad.
- (5) Nadležna tijela iz stavka 4. ovoga članka dužna su o uočenim kršenjima pozitivnih propisa iz svojih nadležnosti bez odgode obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

*Izdavanje dozvole za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje***Članak 97.**

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, a na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 99. ovoga Zakona te ako je ispunjen uvjet iz članka 103.f ovoga Zakona u slučaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik u osiguravanju smještaja i članka 92.a stavka 6. ovoga Zakona.
- (2) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje zatražiti mišljenje iz stavka 1. ovoga članka, koje je obvezujuće u dijelu koji se odnosi na ispunjavanje uvjeta iz članka 99. ovoga Zakona.
- (3) Zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka prilaže se:

1. ugovor o radu
 2. dokaz o ispunjavanju zahtjeva poslodavaca traženih u testu tržišta rada koji se odnose na razinu obrazovanja, obrazovnu kvalifikaciju, radno iskustvo i sve druge uvjete koje zahtijeva poslodavac
 3. dokaz o primjerenom smještaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik o osiguravanju smještaja.
- (4) U slučaju zapošljavanja državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se dokaz da državljani treće zemlje ima potrebne kompetencije za rad u tom zanimanju, što dokazuje postojanjem odgovarajućeg radnog iskustva ili dokazom o završenom obrazovanju.
- (5) Za jednostavna zanimanja za koja nije potrebna cjelovita kvalifikacija na razini srednjoškolskog obrazovanja prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, a koja su navedena u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, nije potrebno dokazivati odgovarajuće radno iskustvo ni završeno obrazovanje.
- (6) Ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu.
- (7) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvola za boravak i rad može se izdati bez provedbe testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ako se radi o zapošljavanju sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu na području Republike Hrvatske u trajanju do 90 dana ili ako se radi o produljenju dozvole za boravak i rad za istog poslodavca i istog državljanina treće zemlje u istom zanimanju.
- (8) Ugovor o radu ne smije sadržavati diskriminatorne odredbe kojima se radnik državljani treće zemlje stavlja u nepovoljniji položaj od ostalih radnika zaposlenih u Republici Hrvatskoj.
- (9) Plaća koju prima državljani treće zemlje ne smije biti manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima.

Test tržišta rada

Članak 98.

- (1) Prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad poslodavac je dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, osim u slučajevima iz članka 97. stavka 7., članka 101. i članka 110. ovoga Zakona.
- (2) Test tržišta rada iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba i postupak posredovanja radi zapošljavanja radnika s nacionalnog tržišta rada te državljanima trećih zemalja koji su nezaposleni iz članka 103.a ovoga Zakona.

(3) Opseg zahtijevanih uvjeta za obavljanje poslova radnog mjesta naveden u testu tržišta rada ne može biti veći od uvjeta na usporedivim radnim mjestima niti plaća može biti manja od plaće zaposlenih u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se provodi test tržišta rada odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima.

(4) Hrvatski zavod za zapošljavanje provest će postupak posredovanja ako u evidenciji nezaposlenih osoba ima osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje.

(5) O rezultatu testa tržišta rada Hrvatski zavod za zapošljavanje obavijestit će poslodavca najkasnije u roku od 15 dana od dana traženja poslodavca.

(6) Ako je test tržišta rada pokazao da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji, poslodavac može zatražiti dozvolu za boravak i rad, u roku od 90 dana od dana zaprimanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada, i to za onaj broj državljana trećih zemalja koji odgovara udjelu iz članka 99. stavka 11. ovoga Zakona.

(7) Hrvatski zavod za zapošljavanje neće provoditi test tržišta rada ako poslodavac:

1. ne obavlja aktivno registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje traži provedbu testa tržišta rada
2. ponovno traži provedbu testa tržišta rada za zanimanje za koje je u zadnjih 90 dana utvrđeno da ima raspoloživih osoba na tržištu rada.

(8) Provedbu testa tržišta rada poslodavac može zatražiti za područje više policijskih uprava sukladno stavku 1. ovoga članka ili nakon izdavanja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona ili koja je produžena, a Hrvatski zavod za zapošljavanje dat će obavijest o provedenom testu tržišta rada za određeno područje te će se to upisati u potvrdu sukladno članku 91. stavku 5. ovoga Zakona.

(9) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada.

Mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 99.

(1) Pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona dostavit će se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:

1. su ispunjeni uvjeti iz članka 97. stavka 3. točaka 1. i 2. te stavaka 4., 6., 8. i 9. ovoga Zakona
2. poslodavac aktivno obavlja registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad

3. poslodavac ima podmirene obveze po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi ministarstvo nadležno za financije te su dostavljena sva propisana izvješća sukladno poreznim propisima
 4. poslodavac u posljednjih godinu dana ima zaposlenog u kontinuitetu najmanje jednog istog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme na području Republike Hrvatske
 5. poslodavac nije pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili opće sigurnosti
 6. poslodavcu nije pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili prekršajnopravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu
 7. u posljednjih 12 mjeseci ima priljev po transakcijskom računu:
 - a) poslodavac – pravna osoba u najmanjem iznosu od 100.000 eura
 - b) poslodavac – fizička osoba u najmanjem iznosu od 40.000 eura
 8. u posljednjih šest mjeseci poslodavcu nije bio blokiran račun duže od 30 dana u kontinuitetu
 9. poslodavac nije na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. točke 4. ovoga članka, poslodavac – fizička osoba čiji obrt posluje sezonski mora zapošljavati na području Republike Hrvatske najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije u prethodnoj sezoni.
- (3) U smislu ovoga Zakona, poslodavac – fizička osoba ubraja se u broj zaposlenih iz stavka 1. točke 4. i stavka 2. ovoga članka.
- (4) U smislu ovoga Zakona, priljevom iz stavka 1. točke 7. ovoga članka smatraju se sve uplate izvršene na transakcijski račun poslodavca.
- (5) Razdoblje od 12 mjeseci iz stavka 1. točke 7. ovoga članka računa se od mjeseca koji prethodi mjesecu podnošenja zahtjeva.
- (6) Dokaze iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski zavod za zapošljavanje pribavit će po službenoj dužnosti i/ili od poslodavca.
- (7) Dokaz o podmirenim obvezama i dostavljenim propisanim izvješćima sukladno poreznim propisima iz stavka 1. točke 3. ovoga članka utvrdit će se na temelju potvrde o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Ministarstvo financija, Porezna uprava.
- (8) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ministarstvo nadležno za pravosuđe dužno je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga članka.
- (9) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Ministarstvo financija, Porezna uprava dužna je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točke 7. ovoga članka.
- (10) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Financijska agencija dužna je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točke 8. ovoga članka.

(11) Hrvatski zavod za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljana Republike Hrvatske odnosno državljana države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije zaposlenih na puno radno vrijeme kod poslodavca u trenutku podnošenja zahtjeva najmanje 20 % broja zaposlenih radnika državljana trećih zemalja.

(12) U slučaju zapošljavanja državljana treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona Hrvatski zavod za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljana Republike Hrvatske odnosno državljana države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije zaposlenih na puno radno vrijeme kod poslodavca u trenutku podnošenja zahtjeva najmanje 10 % broja zaposlenih radnika državljana trećih zemalja.

(13) U broj zaposlenih radnika državljana Republike Hrvatske iz stavka 1. točke 4. te stavaka 2., 11. i 12. ovoga članka uračunavaju se i hrvatski iseljenici, članovi obitelji hrvatskog iseljenika, potomci hrvatskog iseljenika i članovi obitelji potomka hrvatskog iseljenika kojima je na temelju potvrde ministarstva nadležnog za demografiju i useljništvo odobren privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva ili odobren stalni boravak na temelju članka 156. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(14) Za utvrđivanje broja zaposlenih radnika državljana trećih zemalja iz stavaka 11. i 12. ovoga članka kod svakog novog zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad uračunavaju se pozitivna mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(15) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je dostaviti podatke o radnopravnom statusu zaposlenih radnika iz stavka 1. točke 4. te stavaka 2., 11. i 12. ovoga članka.

(16) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Ministarstvo će dostaviti podatak o odobrenom privremenom boravku u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva odnosno odobrenom stalnom boravku iz stavka 13. ovoga članka.

(17) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 1. ovoga članka.

Agencije za privremeno zapošljavanje

Članak 100.

(1) U postupku izdavanja dozvole za boravak i rad agenciji za privremeno zapošljavanje na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o izdavanju dozvole za boravak i rad poslodavcu.

(2) Ako je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje prema općem propisu o radu, dozvola za boravak i rad izdat će se na rok iz članka 91. stavka 12. podstavka 2. ovoga Zakona ako:

- su ispunjeni uvjeti iz članaka 97. i 99. ovoga Zakona
- je priložen ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika koji može biti kraći od sklopljenog ugovora o radu i
- korisnik ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.

- (3) Agencija za privremeno zapošljavanje može ustupiti državljanina treće zemlje drugom korisniku u istom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka pod uvjetom da drugi korisnik ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.
- (4) Agencija za privremeno zapošljavanje dužna je u roku od tri dana od sklapanja ugovora o ustupanju s drugim korisnikom u istom zanimanju podnijeti zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji te priložiti ugovor o ustupanju koji je sklopila s drugim korisnikom, koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.
- (5) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog korisnika na temelju članka 99. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana uredno zaprimljenog zahtjeva te ga dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.
- (6) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog korisnika od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 5. ovoga članka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje, agenciji za privremeno zapošljavanje i drugom korisniku.
- (7) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za promjenu korisnika iz stavka 5. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija zahtjev za promjenu korisnika.
- (8) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (9) Agencija za privremeno zapošljavanje ili korisnik mogu odustati od zahtjeva iz stavka 4. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.
- (10) Dozvola za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka ukinut će se ako agencija za privremeno zapošljavanje u roku od 30 dana od prestanka ugovora o ustupanju ne zaključi novi ugovor o ustupanju i ne dostavi zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji iz stavka 4. ovoga članka.
- (11) Za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka agencija za privremeno zapošljavanje može ustupati državljanina treće zemlje korisnicima pod uvjetima iz ovoga članka.
- (12) Ako agencija za privremeno zapošljavanje želi ustupiti državljanina treće zemlje drugom korisniku u drugom zanimanju od onog za koje je izdana dozvola za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka, dužna je prvo podnijeti zahtjev za promjenu zanimanja sukladno članku 103.c ovoga Zakona te nakon izdavanja potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. ovoga Zakona ustupati državljanina treće zemlje drugom korisniku pod uvjetima iz ovoga članka.
- (13) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 5. ovoga članka.

*Broj zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad***Članak 100.a**

- (1) Poslodavac koji zapošljava do 50 radnika državljana Republike Hrvatske, država članica EGP-a ili Švicarske Konfederacije može podnijeti ukupno 50 zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad koje se izdaju sukladno članku 97. ovoga Zakona, a poslodavac koji zapošljava od 51 do 250 radnika državljana Republike Hrvatske, država članica EGP-a ili Švicarske Konfederacije može podnijeti ukupno 250 zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad koje se izdaju sukladno članku 97. ovoga Zakona.
- (2) Ograničenja broja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se do nastupanja uvjeta za primjenu odredbi članka 99. stavaka 11. i 12. ovoga Zakona.
- (3) Ako poslodavci iz stavka 1. ovoga članka podnesu veći broj zahtjeva od dopuštenog, Hrvatski zavod za zapošljavanje neće izdati pozitivno mišljenje iz članka 99. stavka 1. ovoga Zakona.

*Iznimka od provedbe testa tržišta rada***Članak 101.**

- (1) Na temelju stanja na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada u pogledu broja i strukture nezaposlenih osoba te potreba pojedinih gospodarskih djelatnosti, Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje donijet će odluku o zanimanjima za koja poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada iz članka 98. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Procjena stanja i potreba iz stavka 1. ovoga članka utvrđivat će se na temelju kriterija koji se odnose na:
1. zanimanja koja nedostaju na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada, a ne mogu se nadomjestiti migracijama u zemlji
 2. provedbu strateških i investicijskih projekata i
 3. druge okolnosti važne za gospodarski rast i održivi razvoj.
- (3) Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje dužno je pratiti stanje i potrebe iz stavka 1. ovoga članka i u skladu s tim, bez odgode, izvršiti izmjene i dopune Odluke iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) Odluka iz stavka 1. ovoga članka objavit će se na mrežnim stranicama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

*Obavijest o neispunjavanju uvjeta***Članak 102.**

Hrvatski zavod za zapošljavanje dužan je, bez odgode, obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju koja je izdala dozvolu za boravak i rad odnosno potvrdu iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona ako:

1. državljanin treće zemlje ne obavlja poslove za koje je sklopio ugovor o radu ili
2. poslodavac više ne ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.

*Utvrđivanje neispunjavanja uvjeta***Članak 103.**

Okolnosti iz članka 102. ovoga Zakona mogu se utvrditi u inspekcijskom nadzoru tijela državne uprave nadležnog za poslove inspekcije ili u okviru redovitih aktivnosti Hrvatskog zavoda za zapošljavanje odnosno na drugi odgovarajući način.

Prestanak radnog odnosa državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad

Članak 103.a

(1) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju članka 97. ovoga Zakona ili koja je produljena i državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, može biti nezaposlen unutar roka važenja te dozvole za boravak i rad višekratno ili jednokratno:

- do tri mjeseca, ako ima dozvolu za boravak i rad kraće od dvije godine
- do šest mjeseci, ako ima dozvolu za boravak i rad dulje od dvije godine.

(2) Ako je državljanin treće zemlje bio izložen posebno iskorištavajućim radnim uvjetima, razdoblja nezaposlenosti iz stavka 1. ovoga članka produljuju se za tri mjeseca.

(3) Na izloženost posebno iskorištavajućim radnim uvjetima, u smislu ovoga Zakona, mogu ukazivati okolnosti kao što su:

1. izvanredni otkaz ugovora o radu uzrokovan ponašanjem poslodavca
2. državljaninu treće zemlje nije isplaćena plaća odmah po dospijeću, što se utvrđuje kroz Središnji registar osiguranika
3. dokaz o pokrenutom postupku zbog kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja
4. dokaz o pokrenutom postupku od strane nadležne inspekcije zbog najtežih prekršaja protiv radnih odnosa te prekršaja protiv socijalnog osiguranja i zaštite na radu
5. dokaz o pokrenutom sudskom postupku radi zaštite dostojanstva.

(4) O činjenici nezaposlenosti državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužan je obavijestiti Hrvatski zavod za zapošljavanje u roku od pet dana od dana prestanka radnog odnosa.

(5) Teret dokaza o izloženosti posebno iskorištavajućim radnim uvjetima je na državljaninu treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(6) Ako državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne obavijesti Hrvatski zavod za zapošljavanje o činjenici nezaposlenosti u roku iz stavka 4. ovoga članka, Hrvatski zavod za zapošljavanje o tome će obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(7) Hrvatski zavod za zapošljavanje dužan je posredovati pri zapošljavanju državljanina treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka sukladno propisu kojim se uređuje tržište rada.

(8) Državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužan je tražiti posao, prihvatiti ponuđena zaposlenja i odazvati se na poziv Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(9) Ako državljaniin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne traži posao, odbije ponuđeno zaposlenje, ne odazove se na poziv Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ili je nedostupan, Hrvatski zavod za zapošljavanje o tome će obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(10) O isteku razdoblja dopuštene nezaposlenosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatski zavod za zapošljavanje dužan je obavijestiti u roku od tri dana nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(11) U smislu ovoga Zakona, razdoblje nezaposlenosti:

- prekida se podnošenjem urednog zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 103.b ovoga Zakona, a počinje ponovno teći danom izvršnosti rješenja o odbijanju zahtjeva ili obustavi postupka
- prekida se dostavom uredne obavijesti o promjeni poslodavca iz članka 103.d ovoga Zakona policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a počinje ponovno teći danom izvršnosti rješenja o odbijanju ili obustavi postupka.

(12) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad ili obavijest o promjeni poslodavca iz članka 103.d ovoga Zakona, koji je podnesen nakon dozvoljenog vremena nezaposlenosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odbacit će rješenjem, a dozvola za boravak i rad prestaje važiti na temelju članka 94. stavka 7. ovoga Zakona.

(13) Protiv rješenja iz stavka 12. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(14) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji i Hrvatskom zavodu za zapošljavanje.

(15) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika.

(16) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način i sadržaj obavijesti o činjenici nezaposlenosti iz stavka 4. ovoga članka.

Promjena poslodavca za državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad

Članak 103.b

(1) Zahtjev za dozvolu za boravak i rad podnosi se sukladno članku 97. ovoga Zakona ili sukladno članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka:

- ako državljaniin treće zemlje mijenja poslodavca za vrijeme postupka produljenja dozvole za boravak i rad iz članka 92. ovoga Zakona ili ako je do isteka roka važenja dozvole za boravak i rad ostalo manje od 30 dana
- ako državljaniin treće zemlje prije isteka roka od šest mjeseci iz članka 103.d stavka 1. ovoga Zakona mijenja poslodavca, a radi se o dozvoli za

boravak i rad na temelju koje državljanin treće zemlje dolazi u Republiku Hrvatsku, ako nije ispunjen uvjet iz stavka 2. istoga članka.

(2) Ako je zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnesen unutar dopuštenog roka nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona, državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(3) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod novog poslodavca ili u novom zanimanju:

- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ili stavka 4. ovoga Zakona, dok državljanin treće zemlje ne podnese zahtjev iz podstavka 2. ovoga stavka, a najduže do roka iz članka 169. stavka 1. ovoga Zakona, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje
- na temelju podnesenog zahtjeva za tehničku izradu dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje.

(4) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Olakšana promjena zanimanja kod istog poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad izdane na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 103.c

(1) Za državljanina treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena može se unutar važenja dozvole za boravak i rad kod istog poslodavca promijeniti zanimanje ako je ugovor o radu za novo zanimanje sklopljen na razdoblje do kraja važenja dozvole za boravak i rad.

(2) Poslodavac je dužan zatražiti test tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje sukladno članku 98. ovoga Zakona.

(3) Poslodavac je dužan u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje podnijeti zahtjev za promjenu zanimanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, uz koji prilaže dokaze iz članka 97. ovoga Zakona, a koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(4) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje u roku od pet dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva, kojom će prilikom provjeriti ispunjavanje uvjeta iz članka 99. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, te ga dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(5) Državljanin treće zemlje može započeti s radom u novom zanimanju od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njezina isteka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje i poslodavcu.

(6) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za promjenu zanimanja iz stavka 4. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija zahtjev za promjenu zanimanja te

državljanin treće zemlje može nastaviti raditi u prvom zanimanju na temelju radnog odnosa sukladno prvom ugovoru o radu.

(7) Poslodavac ili državljani treće zemlje mogu odustati od zahtjeva iz stavka 3. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(8) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 4. ovoga članka.

(10) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Olakšana promjena poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad

Članak 103.d

(1) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena ili članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, može unutar važenja dozvole za boravak i rad mijenjati poslodavca pod uvjetima iz ovoga članka, osim u slučaju dozvole za boravak i rad na temelju koje državljani treće zemlje dolazi u Republiku Hrvatsku kada je promjena poslodavca moguća nakon šest mjeseci rada.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je za poslodavca u odnosu na državljanina treće zemlje pokrenut postupak zbog kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili je nadležna inspekcija pokrenula postupak zbog najtežih prekršaja protiv radnih odnosa te prekršaja protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu ili je pokrenut sudski postupak za zaštitu dostojanstva radnika ili ako državljani treće zemlje nije isplaćena plaća odmah po dospijeću, što se utvrđuje kroz Središnji registar osiguranika, državljani treće zemlje može promijeniti poslodavca i prije isteka roka od šest mjeseci rada.

(3) Drugi poslodavac dužan je zatražiti test tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje sukladno članku 98. ovoga Zakona.

(4) Drugi poslodavac dužan je u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca, uz koju obavijest prilaže ugovor o radu, a ako se traži i promjena zanimanja, prilaže i dokaze iz članka 97. ovoga Zakona, a koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(5) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog poslodavca i promjenu zanimanja iz stavka 4. ovoga članka na temelju članka 99. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana zaprimanja uredne obavijesti te ga dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(6) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog poslodavca od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(7) Na temelju obavijesti iz stavka 4. ovoga članka policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 3. i stavka 4. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje i drugom poslodavcu ako je mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 5. ovoga članka pozitivno i nema zapreka iz članka 93. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njezina isteka.

(8) Ako nije potrebno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje jer je sklopljen ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem radi zapošljavanja sukladno članku 110. ovoga Zakona, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, drugi poslodavac dužan je u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca, uz koju obavijest prilaže dokumentaciju propisanu člankom 111. ovoga Zakona, a u slučaju državljanina trećih zemalja iz članka 110. točke 2. ovoga Zakona i dokumentaciju kojom dokazuju ispunjenje uvjeta iz članka 113. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 3. i stavka 4. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje i drugom poslodavcu ako nema zapreka iz članka 93. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njezina isteka.

(10) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 5. ovoga članka i/ili ako postoje zapreke iz članka 93. ovoga Zakona, kako je propisano stavcima 7. i 9. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na poslodavca, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija promjenu poslodavca i obavještava državljanina treće zemlje o dopuštenom vremenu nezaposlenosti pod uvjetima iz članka 103.a ovoga Zakona te da će dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka prestati važiti ako je prošlo najdulje dopušteno vrijeme nezaposlenosti, a državljanin treće zemlje nije se zaposlio u tom roku sukladno odredbama ovoga Zakona.

(11) Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti po obavijesti o promjeni poslodavca u roku od 45 dana od dana uredne obavijesti, koji rok obuhvaća i test tržišta rada iz stavka 3. ovoga članka.

(12) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(13) Ako je u tijeku postupak za promjenu poslodavca iz stavaka 4. i 8. ovoga članka, naknadne obavijesti drugih poslodavaca za istog državljanina treće zemlje za promjenu poslodavca bit će odbačene rješenjem.

(14) Poslodavac ili državljanin treće zemlje može odustati od obavijesti iz stavaka 4. i 8. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(15) Pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka, odredba ovoga članka o promjeni poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad primjenjuje se i na državljanina treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj neposredno prije boravio i radio na temelju:

- izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili koja je bila produljena
- izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka.

(16) Ako je drugi poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje, uz obavijest o promjeni poslodavca prilaže se ugovor o radu i ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika, kao i dokazi iz članka 97. ovoga Zakona ako se radi i o promjeni zanimanja, a agencija i korisnik moraju ispunjavati uvjete iz članka 99. ovoga Zakona i ne smije biti zapreka iz članka 93. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca i korisnika.

(17) Obavijest o promjeni poslodavca iz ovoga članka ne može se podnijeti za vrijeme postupka produljenja dozvole za boravak i rad iz članka 92. ovoga Zakona ili ako je do isteka roka važenja dozvole za boravak i rad ostalo manje od 30 dana.

(18) Ako ne postoje iznimke iz stavka 2. ovoga članka, obavijest o promjeni poslodavca iz stavka 1. ovoga članka ne može se podnijeti za državljanina treće zemlje koji je radio manje od šest mjeseci na temelju dozvole za boravak i rad kojom ostvaruje pravo dolaska u Republiku Hrvatsku, koja je izdana sukladno članku 97. ovoga Zakona ili članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka.

(19) Obavijest o promjeni poslodavca iz stavaka 17. i 18. ovoga članka Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbaciti rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(20) Ako je obavijesti o promjeni poslodavca iz stavaka 4. i 8. ovoga članka podnesena unutar dopuštenog roka nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona, državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke po obavijesti.

(21) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika.

(22) U svrhu obveze uspostave prijava za vođenje matične evidencije za državljane trećih zemalja Hrvatski zavod za zapošljavanje može mišljenje iz stavka 5. ovoga članka dostaviti elektroničkim putem Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje.

(23) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 5. ovoga članka.

Dodatni rad državljanina treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 103.e

(1) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju članka 97. ovoga Zakona ili je produljena, koji je zaposlen i radi u punom radnom vremenu od 40 sati tjedno može unutar važenja dozvole za boravak i rad dodatno raditi na temelju ugovora o dodatnom radu za drugog poslodavca pod uvjetima propisanim općim propisom o radu.

(2) Prije podnošenja zahtjeva za dodatni rad iz stavka 3. ovoga članka drugi poslodavac dužan je zatražiti provođenje testa tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje sukladno članku 98. ovoga Zakona.

(3) Za državljanina treće zemlje drugi poslodavac dužan je u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o dodatnom radu podnijeti zahtjev za dodatni rad policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, uz koji prilaže ugovor o dodatnom radu i pisanu obavijest kojom je državljanin treće zemlje obavijestio poslodavca o sklopljenom ugovoru o dodatnom radu s drugim poslodavcem, a koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(4) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog poslodavca sukladno članku 99. ovoga Zakona u roku do pet dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva te ga dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(5) Državljanin treće zemlje može započeti s dodatnim radom od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njezina isteka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 4. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje, prvom i drugom poslodavcu.

(6) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbija rješenjem zahtjev za dodatni rad državljanina treće zemlje kod drugog poslodavca.

(7) Državljanin treće zemlje ili drugi poslodavac mogu odustati od zahtjeva iz stavka 3. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(8) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Državljanin treće zemlje koji ostane nezaposlen kod prvog poslodavca ili ne radi puno radno vrijeme od 40 sati tjedno ne smije nastaviti dodatno raditi kod drugog poslodavca te je dužan u roku iz članka 95. ovoga Zakona od nastanka okolnosti obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju i vratiti potvrdu iz stavka 5. ovoga članka.

(10) Policijska uprava odnosno policijska postaja obavijestit će drugog poslodavca o okolnostima iz stavka 9. ovoga članka.

(11) U svrhu obveze uspostave prijava za vođenje matične evidencije za državljane trećih zemalja Hrvatski zavod za zapošljavanje može mišljenje iz stavka 4. ovoga članka dostaviti elektroničkim putem Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje.

(12) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 4. ovoga članka.

(13) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Primjeren smještaj za državljanina treće zemlje za izdavanje dozvole za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 103.f

(1) Kada poslodavac osigurava smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja državljaninu treće zemlje za kojeg podnosi zahtjev za dozvolu za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona ili se produljuje ili na temelju dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 110. točke 32. ovoga Zakona, takav osigurani smještaj mora biti primjeren.

(2) Pod osiguranim primjerenim smještajem smatra se smještaj koji državljaninu treće zemlje osigurava primjeren životni standard tijekom cjelokupnog boravka, a o svakoj promjeni primjerenosti smještaja poslodavac iz stavka 1. ovoga članka obavještava policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od 15 dana od dana promjene.

(3) Kada je poslodavac osigurao smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja:

1. od državljanina treće zemlje može se zahtijevati plaćanje najamnine čiji iznos nije previsok u usporedbi s njegovim netoprivicima od rada i u usporedbi s kvalitetom smještaja, a takva se najamnina ne smije automatski odbijati od plaće državljanina treće zemlje
2. poslodavac državljaninu treće zemlje dostavlja ugovor o najmu ili istovrijedan dokument u kojem su jasno navedeni uvjeti najma za smještaj
3. poslodavac osigurava da smještaj zadovoljava opće zdravstvene i sigurnosne norme koje su na snazi u Republici Hrvatskoj.

(4) Ministar unutarnjih poslova, uz prethodnu suglasnost ministara nadležnih za prostorno uređenje i graditeljstvo, rad i zdravstvo, pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine i dokumentaciju kojom se dokazuje primjeren smještaj iz stavka 2. ovoga članka.

Dozvola za boravak i rad za sezonske radnike

Članak 104.

(1) Državljaninu treće zemlje može se odobriti dozvola za boravak i rad kao sezonskom radniku ako ispunjava uvjete iz članaka 59. i 97. ovoga Zakona, osim uvjeta primjerenog smještaja iz članka 103.f ovoga Zakona, koji uvjet mora biti ispunjen sukladno odredbama ovoga članka.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, sezonskom radniku u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu do 90 dana nije potrebna provedba testa tržišta rada i mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a ako poslodavac u kontinuitetu zapošljava istog sezonskog radnika dulje od 90 dana, dužan je ishoditi dozvolu za boravak i rad iz stavka 5. ovoga članka.

(3) Sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do devet mjeseci.

(4) Državljaninu treće zemlje koji dolazi raditi kao sezonski radnik do 90 dana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana izdaje se kao potvrda iz

članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona na temelju koje može početi raditi, a nije dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona.

(5) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad odobrit će se sezonskom radniku ako:

1. ima valjanu stranu putnu ispravu za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad
2. ima valjani ugovor o radu
3. ima osiguran primjeren smještaj
4. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje
5. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
6. ima dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, koji nije potrebno priložiti ako nije prošlo duže od devet mjeseci od isteka važenja prethodno izdane dozvole za boravak i rad za sezonski rad.

(6) Obvezno zdravstveno osiguranje za sezonskog radnika dokazuje se ugovorom o radu na temelju kojeg ga poslodavac prijavljuje područnim ustrojstvenim jedinicama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje radi ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja sukladno propisu kojim se uređuje obvezno zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj.

(7) Uvjeti za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad iz stavka 5. točaka 2. i 3. ovoga članka moraju biti u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca.

(8) Sezonski radnik kojem je najmanje jednom tijekom prethodnih pet godina izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad i koji nije postupao suprotno odredbama ovoga Zakona koje se odnose na sezonske radnike ne mora ispunjavati uvjet iz stavka 5. točke 3. ovoga članka za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad.

(9) Pod osiguranim primjerenim smještajem za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad smatra se smještaj koji sezonskom radniku osigurava primjeren životni standard tijekom cjelokupnog boravka, a o svakoj promjeni smještaja sezonski radnik i poslodavac iz stavka 10. ovoga članka obavještava policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od osam dana od dana promjene.

(10) Kada je poslodavac osigurao smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja:

1. od sezonskog radnika može se zahtijevati plaćanje najamnine čiji iznos nije previsok u usporedbi s njegovim netoprivicima od rada i u usporedbi s kvalitetom smještaja, a takva se najamnina ne smije automatski odbijati od plaće sezonskog radnika
2. poslodavac sezonskom radniku dostavlja ugovor o najmu ili istovrijedan dokument u kojem su jasno navedeni uvjeti najma za smještaj
3. poslodavac osigurava da smještaj zadovoljava opće zdravstvene i sigurnosne norme koje su na snazi u Republici Hrvatskoj.

(11) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(12) Državljaninu treće zemlje može se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad s rokom važenja do tri godine za istog poslodavca i istog korisnika u zanimanju unutar propisanih djelatnosti za koje se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad odnosno u sličnom i srodnom zanimanju, a državljani treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može raditi do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje.

(13) Uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka prilaže se:

- ugovor o radu na određeno vrijeme za stalne sezonske poslove u kojem mora biti navedena namjera sklapanja ugovora o radu na određeno vrijeme u idućim sezonama te razdobljima rada ili
- ugovor o radu na neodređeno vrijeme za stalne sezonske poslove te razdobljima rada.

(14) U potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona navest će se da se dozvola za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka izdaje na rok do tri godine te će se navesti razdoblja tijekom kojih je državljani treće zemlje dopušten rad do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje.

(15) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na rok do tri godine sukladno stavku 12. ovoga članka može raditi u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, nakon čega je dužan napustiti Republiku Hrvatsku.

(16) Ako se mijenja početak ili kraj razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona za najviše 30 dana, takva nova razdoblja rada ne smiju prelaziti ograničenje od 90 dana ili do devet mjeseci godišnje te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju novog ugovora o radu na određeno vrijeme ili dodatka ugovora o radu na neodređeno vrijeme iz stavka 13. ovoga članka izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona s novim datumima razdoblja rada.

(17) Unutar važenja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju stavka 12. ovoga članka ne može se naknadno tražiti produljenje vremena važenja razdoblja rada s 90 dana na devet mjeseci.

(18) Državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka dužan je za tekuće razdoblje rada, kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona, a iznimno od stavka 4. ovoga članka, i državljani treće zemlje dužan je za tekuće razdoblje rada od 90 dana, kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona.

(19) Ako državljani treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka prestane raditi prije isteka zadnjeg razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga članka iz drugih razloga osim prestanka ugovora o radu, dozvola za boravak i rad neće prestati važiti kako je propisano člankom 107. stavkom 6. ovoga Zakona, ali dozvola boravka prestat će važiti danom prestanka

rada te je državljanin treće zemlje dužan vratiti dozvolu boravka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od osam dana od dana prestanka rada.

(20) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine za smještaj sezonskog radnika te dokumentaciju koju je potrebno priložiti zahtjevu iz ovoga članka.

Odbijanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad

Članak 105.

(1) Zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad odbit će se:

1. ako je priložena dokumentacija prijevarno stečena ili krivotvorena
2. ako se utvrdi da će sezonski radnik postati teret za sustav socijalne skrbi, predstavljati rizik u pogledu nezakonitog useljavanja ili da ne namjerava napustiti Republiku Hrvatsku najkasnije na dan prestanka važenja dozvole.

(2) Zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad može se odbiti:

1. ako sezonski radnik nije poštovao obveze iz prethodne dozvole za boravak i rad za sezonski rad
2. ako je poslodavac u razdoblju od 12 mjeseci koji izravno prethode danu podnošenja zahtjeva za dozvole za boravak i rad za sezonski rad, poslovno uvjetovanim otkazom otkazao radniku na istim poslovima na kojima zapošljava sezonskog radnika za kojega se podnosi zahtjev za odobrenje za dozvole za boravak i rad za sezonski rad
3. ako je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija ili poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost
4. ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja
5. ako poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca.

(3) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad

Članak 106.

(1) Sezonski radnik na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad može raditi u Republici Hrvatskoj najdulje devet mjeseci godišnje nakon čega mora napustiti Republiku Hrvatsku.

(2) Sezonskom radniku će se unutar roka od devet mjeseci godišnje, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 104. ovoga Zakona, jednom produljiti:

- važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod istog poslodavca

– važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod drugog poslodavca.

(3) Sezonski radnik iz stavka 2. ovoga članka koji ima važeću dozvolu za boravak i rad i za kojeg je u nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnesen zahtjev za produženje dozvole za boravak i rad za istog poslodavca, može nastaviti boraviti i raditi do okončanja postupka.

(4) Sezonski radnik iz stavka 2. ovoga članka koji ima važeću dozvolu za boravak i rad za kojeg je novi poslodavac u nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnio zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, može nastaviti boraviti i raditi za novog poslodavca do okončanja postupka.

(5) Zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji najkasnije 15 dana prije isteka roka važenja navedene dozvole.

(6) Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti o zahtjevu iz stavka 5. ovoga članka u roku od tri dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(7) Protiv rješenja iz stavka 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Za državljanina treće zemlje može se podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad koja nije u svrhu sezonskog zapošljavanja prije isteka dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka, u kojem slučaju državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Ukidanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad

Članak 107.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako:

1. sezonski radnik obavlja poslove za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad
2. sezonski radnik radi za poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad
3. prestanu postojati uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad
4. je priložena dokumentacija prijevarno stečena, krivotvorena ili protuzakonito promijenjena.

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može ukinuti dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako:

1. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze, koje je dužan ispunjavati sukladno propisima Republike Hrvatske i kolektivnom ugovoru koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji
2. je za poslodavca otvoren stečajni ili likvidacijski postupak ili je poslodavac bio u stečajnom postupku sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija ili ne obavlja gospodarsku aktivnost.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako sezonski radnik ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska.

(4) Odredbe o ukidanju dozvole za boravak i rad za sezonski rad ne primjenjuje se na sezonskog radnika koji podnosi zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod drugog poslodavca ako:

- poslodavac postupa suprotno odredbama Zakona o radu i podzakonskih propisa donesenih na temelju njega odnosno odredbama ovoga Zakona koje se odnose na rad
- je za poslodavca otvoren postupak stečaja ili likvidacija sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
- je poslodavac bio u stečajnom ili likvidacijskom postupku
- poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost.

(5) Protiv rješenja iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Državljaninu treće zemlje dozvola za boravak i rad za sezonski rad prestaje važiti danom prestanka radnog odnosa.

(7) Ako je dozvola za boravak i rad za sezonski rad ukinuta na temelju stavka 2. ovoga članka, poslodavac je odgovoran sezonskom radniku isplatiti naknade kao i sve nepodmirene obveze sukladno propisima kojima se uređuje područje radnih odnosa.

(8) Poslodavcu koji u prethodnih godinu dana više od dva puta nije ispunio svoje obveze koje proizlaze iz stavka 2. točke 1. ovoga članka neće se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad.

(9) Kada je poslodavac kao podizvođač prekršio obveze iz stavka 2. točke 1. ovoga članka, a glavni izvođač i posrednički podizvođač nisu ispunili obveze dužne pažnje kako je određeno propisom kojim se uređuje predmetna djelatnost, na glavnog izvođača i eventualno posredničkog podizvođača može se primijeniti odredba stavka 8. ovoga članka.

(10) U slučaju iz stavka 9. ovoga članka glavni izvođač i eventualni posrednički podizvođač mogu zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca biti odgovorni platiti naknadu sezonskom radniku koja mu pripada u skladu sa stavkom 7. ovoga članka odnosno zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca biti odgovorni platiti zaostale isplate sezonskom radniku koje mu pripadaju sukladno propisu kojim se uređuje isplata plaća.

(11) U svrhu utvrđivanja prestanka radnog odnosa iz stavka 6. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.

Prava sezonskog radnika

Članak 108.

(1) Sezonski radnici imaju jednaka prava kao i hrvatski državljani u odnosu na:

1. uvjete zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje, i radne uvjete, uključujući plaću i prestanak ugovora o radu, radno vrijeme, odmore, dopuste, blagdane i neradne dane, kao i zdravstvene i sigurnosne zahtjeve na mjestu rada i zaštitu prava iz radnog odnosa u skladu s općim propisom o radu
 2. pravo na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora
 3. zaostale isplate od poslodavaca, u vezi s eventualnim nepodmirenim primicima od rada, prema državljaninu treće zemlje
 4. grane socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004
 5. pristup robi i uslugama te ponudi robe i usluga koje su dostupne javnosti, osim stanovanja, ne dovodeći u pitanje slobodu sklapanja ugovora u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom
 6. usluge savjetovanja o sezonskom radu koje pruža nadležna javna služba zapošljavanja
 7. obrazovanje i strukovno osposobljavanje
 8. priznavanja diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija
 9. porezne povlastice, u mjeri u kojoj se smatra da sezonski radnik za porezne svrhe ima boravište u Republici Hrvatskoj.
- (2) Sezonski radnici koji se presele u treću zemlju ili nadživjele osobe takvih sezonskih radnika koje borave u trećoj zemlji te koje su stekle prava od sezonskih radnika primaju mirovine na temelju prethodnog zaposlenja sezonskog radnika i koje su stečene u skladu sa zakonodavstvom navedenim u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima kao hrvatski državljani kada se presele u treću zemlju.
- (3) Sezonski radnik ostvaruje prava sukladno propisima Republike Hrvatske i kolektivnom ugovoru koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji, a kojima se uređuju pojedina područja iz ovoga članka.

Zaštita povrijeđenih prava sezonskih radnika

Članak 109.

- (1) Sezonski radnik koji smatra da mu je povrijeđeno neko pravo zajamčeno ovim Zakonom može, radi zaštite i ostvarivanja tih prava, protiv poslodavca pokrenuti odgovarajući postupak pred nadležnim sudom, državnim tijelima ili pravnim osobama s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj, u skladu s propisima Republike Hrvatske.
- (2) Sezonski radnik može i nakon prestanka radnoga odnosa s poslodavcem pokrenuti postupak iz stavka 1. ovoga članka, u skladu s propisima Republike Hrvatske.
- (3) Sezonski radnik koji je pokrenuo postupak zaštite prava iz stavka 1. ovoga članka ne smije zbog toga biti stavljen u nepovoljniji položaj od drugih radnika

zaposlenih kod poslodavca niti ta okolnost smije štetno utjecati na ostvarenje njegovih prava iz radnoga odnosa.

(4) U postupku zaštite prava iz stavka 1. ovoga članka, sezonskog radnika, osim osoba ovlaštenih za zastupanje, ako su one određene, mogu po njegovu ovlaštenju zastupati i osobe ovlaštene za pružanje pravne pomoći odnosno udruge ili druge organizacije koje za to imaju ovlaštenje.

Izdavanje dozvole za boravak i rad bez testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 110.

Bez provedbe testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona i bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 99. ovoga Zakona, a na zahtjev državljanina treće zemlje ili poslodavca, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad:

1. stranom dopisniku, akreditiranom u Republici Hrvatskoj
2. ključnom osoblju u trgovačkim društvima, podružnicama i predstavništvima
3. državljaninu treće zemlje radi samozapošljavanja u trgovačkom društvu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 % ili u obrtu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 %
4. visokokvalificiranom državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete za izdavanje plave karte EU-a
5. državljaninu treće zemlje pružatelju usluga u ime ili za inozemnog poslodavca koji nema pravo poslovnog nastana u državi članici EGP-a i ne radi se o povezanim društvima kako je propisano člankom 3. stavkom 1. točkom 15. ovoga Zakona
6. učiteljima i nastavnicima radi izvođenja nastave u školskim ustanovama na jeziku i pismu nacionalnih manjina
7. profesionalnim sportašima ili sportskim djelatnicima
8. umjetnicima za rad u ustanovama u kulturi, stručnjacima na području zaštite kulturne baštine, knjižničarstva i arhivistike u Republici Hrvatskoj
9. državljanima trećih zemalja koji su zasnovali radni odnos u stranim udrugama koje su registrirane kao strana udruga u Republici Hrvatskoj i još najmanje tri države
10. državljanima trećih zemalja koji su članovi zakladnih tijela predstavništava stranih zaklada i fundacija upisanih u Upisnik predstavništava stranih zaklada i fundacija u Republici Hrvatskoj
11. radi provedbe programa mobilnosti djece i mladih koje Republika Hrvatska provodi u suradnji s drugim državama
12. znanstvenim istraživačima koji se zapošljavaju na znanstvena, znanstvenonastavna ili druga istraživačka radna mjesta u znanstvenim pravnim osobama
13. profesorima – izvornim govornicima stranih jezika, lektorima i drugim nastavnicima koji izvode nastavu na hrvatskim visokim učilištima i drugim

obrazovnim ustanovama ili registriranim međunarodnim školama i školama stranih jezika

14. državljanima trećih zemalja radi provođenja međunarodnog ugovora

15. državljaninu treće zemlje koji je rukovoditelj, stručnjak ili pripravnik premješten unutar društva

16. državljaninu treće zemlje premještenom unutar društva u svrhu dugoročne mobilnosti

17. državljanima trećih zemalja koji dolaze na određeno razdoblje za obavljanje određenih poslova sukladno sporazumima koje je Vlada zaključila s trećim zemljama

18. državljaninu treće zemlje koji je na specijalizaciji u Republici Hrvatskoj u djelatnosti zdravstva sukladno propisima kojima se uređuje područje zdravstva

19. državljaninu treće zemlje koji dolazi radi provođenja strateških investicijskih projekata ili je nositelj poticajnih mjera sukladno propisu o poticanju ulaganja

20. civilnom i vojnom dužnosniku vlada drugih zemalja koji u Republiku Hrvatsku dolaze raditi na temelju ugovora o suradnji s Vladom

21. predstavniku ili osoblju vjerskih zajednica koji obavljaju isključivo vjerske ili karitativne poslove

22. državljaninu treće zemlje radi obavljanja prakse u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu akreditiranom u Republici Hrvatskoj

23. volonteru na temelju programa međunarodne razmjene i suradnje volontera, a ako volontira izvan programa međunarodne razmjene, mora imati suglasnost tijela nadležnog za provođenje volonterskog programa

24. državljaninu treće zemlje u svrhu pripravnništva kod subjekta domaćina na temelju Sporazuma o osposobljavanju

25. državljaninu treće zemlje radi obavljanje stručne prakse, usavršavanja ili volontiranja u okviru Programa Unije, programa za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport Erasmus+ i njegovih sljednika, programa Europskih snaga solidarnosti kao i ostalih međunarodnih programa te ostalih programa i inicijativa koje provode ministarstva nadležna za obrazovanje, znanost, mlade te volonterstvo, koji ne mora priložiti dokaz da je subjekt domaćin u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama

26. državljaninu treće zemlje radi obavljanja poslova na plovilima i koji je upisan u popis posade

27. osobama koje je imenovao strani naručitelj, a koje obavljaju poslove nadzora ili inspekcije:

a) remonta i izgradnje brodova na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja

b) proizvodnje, montaže opreme, strojeva i drugih postrojenja na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja u području brodogradnje

28. upravnom osoblju, stručnjaku, nastavniku i predavaču stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koji u Republici Hrvatskoj obavljaju poslove u okviru programa kulturne i obrazovne suradnje, kao i upravnom osoblju, stručnjaku, nastavniku i predavaču stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koje u Republici Hrvatskoj imaju svoje podružnice, ako dolaze iz matične institucije

29. umjetniku, autoru, tehničkom i ostalom nužnom osoblju koje sudjeluje na snimanju zahtjevnih audiovizualnih djela

30. ostalim nužnim osobama, osim osobama koje su premještene unutar društava, kako je definirano Protokolom o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije

31. državljaninu treće zemlje čiji poslodavac nema pravo poslovnog nastana u državi članici EGP-a te je poslodavac sukladno posebnom propisu kojim se uređuje javna nabava sklopio ugovor s naručiteljem iz Republike Hrvatske

32. državljaninu treće zemlje čiji poslodavac izvodi radove na obnovi zgrada oštećenih potresom u skladu sa zakonom kojim se uređuje obnova zgrada oštećenih potresom na području Grada Zagreba, Krapinsko-zagorske županije, Zagrebačke županije, Sisačko-moslavačke županije i Karlovačke županije ili izvodi radove u sklopu projekata energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima.

Uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad bez testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 111.

(1) Dozvola za boravak i rad iz članka 110. ovoga Zakona može se izdati državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona te priloži:

1. ugovor o radu ili drugi odgovarajući ugovor
2. dokaz o stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji.

(2) Uz dokaz o stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji iz stavka 1. točke 2. ovoga članka zahtjevu se prilaže i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.

(3) Dokaze o registraciji trgovačkog društva, podružnice, predstavništva, obrta, obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, zadruge, udruge ili ustanove registriranim u Republici Hrvatskoj policijska uprava odnosno policijska postaja pribavit će po službenoj dužnosti ili od poslodavca ili državljanina treće zemlje.

(4) Državljanin treće zemlje koji se samozapošljava u vlastitom obrtu, uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, nije dužan priložiti dokaz iz stavka 1. točke 1. ovoga članka.

(5) U trgovačkom društvu u kojem je kao jedina osoba ovlaštena za vođenje i zastupanje društva upisan državljanin treće zemlje odnosno u trgovačkom društvu su kao osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje društva upisani samo državljani treće zemlje, tada je taj jedini upisani državljanin treće zemlje odnosno barem

jedan od više upisanih državljana trećih zemalja dužan u roku od 30 dana od dana upisa u sudski registar društva ili promjene osoba ovlaštenih za vođenje i zastupanje društva podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 58. stavku 1. ili 2. i članku 110. točki 2. ovoga Zakona.

(6) Iznimno od članka 88. stavka 1. ovoga Zakona, državljanin treće zemlje iz stavka 5. ovoga članka za kojeg je sukladno članku 90. ovoga Zakona podnesen uredan zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 110. točki 2. ovoga Zakona te koji se zakonito nalazi u Republici Hrvatskoj može obavljati poslove osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje trgovačkog društva danom predaje urednog zahtjeva do izvršnosti odluke o tom zahtjevu.

(7) Informacijski sustav sudskog registra dostavit će u informacijski sustav Ministarstva podatke (osobni identifikacijski broj) o državljanima trećih zemalja ovlaštenim za vođenje i zastupanje trgovačkog društva radi utvrđivanja okolnosti iz stavaka 5. i 6. ovoga članka nakon upisa u sudski registar.

(8) Ako se na temelju podataka iz stavka 7. ovoga članka utvrdi da državljanin treće zemlje ne može raditi bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada sukladno članku 89. stavku 1. ovoga Zakona ili nije podnio zahtjev iz stavka 5. ovoga članka, Ministarstvo će o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.

Obavljanje poslova ključnog osoblja u trgovačkim društvima, podružnici ili predstavništvu u Republici Hrvatskoj

Članak 112.

Državljaninom treće zemlje koji obavlja ključne poslove u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu stranog trgovačkog društva u smislu članka 110. točke 2. ovoga Zakona smatra se:

1. osoba koja u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu ima viši položaj, osoba koja upravlja poslovanjem, osoba koja se nalazi pod općim nadzorom ili rukovodstvom uprave ili dioničara odnosno članova trgovačkog društva te osoba koja obnaša neku istovjetnu dužnost uključujući:

- upravljanje radom odjela ili pododjela društva
- praćenje i nadziranje rada drugih radnika, odnosno obavljanje nadzornih ili voditeljskih poslova
- ovlaštenje za odlučivanje o zapošljavanju i otpuštanju radnika odnosno davanje preporuka vezanih uz zapošljavanje, otpuštanje ili druge kadrovske poslove

2. visokokvalificirana osoba koja radi u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu, koja posjeduje posebna stručna znanja i/ili ovlasti prijeko potrebne za pružanje usluga, služenje opremom za istraživanje, primjenu tehnika ili vođenje poslovanja trgovačkog društva, podružnice ili predstavništva.

Izdavanje dozvole za boravak i rad za ključno osoblje i državljane trećih zemalja koji se samozapošljavaju

Članak 113.

(1) Državljaninu treće zemlje iz članka 110. točke 2. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako su ispunjeni uvjeti iz članka 111. ovoga Zakona i dokaže da:

1. vrijednost temeljnog kapitala trgovačkog društva odnosno imovina komanditnog ili javnog trgovačkog društva prelazi iznos od 26.544,56 eura
2. su u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu stranog trgovačkog društva zaposlena na neodređeno i puno radno vrijeme najmanje tri hrvatska državljana na poslovima različitim od poslova prokurista, člana uprave ili nadzornog odbora, a čija brutoplaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
3. njegova mjesečna brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(2) Ako više državljana trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka obavlja ključne poslove za istog poslodavca, dozvola za boravak i rad može se izdati ako:

1. vrijednost temeljnog kapitala trgovačkog društva odnosno imovina komanditnog ili javnog trgovačkog društva prelazi iznos od 26.544,56 eura
2. je na svakog zaposlenog državljanina treće zemlje zaposleno najmanje tri hrvatska državljana na neodređeno i puno radno vrijeme na poslovima različitim od poslova prokurista, člana uprave ili nadzornog odbora, a čija brutoplaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
3. njihova brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(3) Državljaninu treće zemlje koji se samozapošljava u trgovačkom društvu ili obrtu u kojem je jedini vlasnik iz članka 110. točke 3. ovoga Zakona, dozvola za boravak i rad može se izdati ako ispunjava uvjete iz članka 111. ovoga Zakona i ako:

1. je u osnivanje trgovačkog društva ili obrta uložio najmanje 26.544,56 eura
2. su na neodređeno i puno radno vrijeme zaposlena najmanje tri hrvatska državljana, a čija brutoplaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
3. njegova mjesečna brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku, dok državljani treće zemlje koji se samozapošljava u vlastitom obrtu mora dokazati da iznos ostvaren dohotkom od samostalne djelatnosti iznosi najmanje 1,5 prosječne

mjesečne neto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(4) Državljanin treće zemlje koji je upisan kao osoba ovlaštena za zastupanje trgovačkog društva, podružnice ili predstavništva dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka, te mu se za isto trgovačko društvo, podružnicu ili predstavništvo ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili članku 110. točki 32. ovoga Zakona.

(5) Državljanin treće zemlje koji u trgovačkom društvu ima vlasnički udio najmanje 51 % ili u obrtu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 % dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavku 3. ovoga članka te mu se za isto ili različito trgovačko društvo ili obrt ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili članku 110. točki 32. ovoga Zakona.

Dozvola za boravak i rad za pružanje usluga

Članak 114.

Državljaninu treće zemlje iz članka 110. točke 5. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ako:

1. je pružatelj usluge zaposlen kod inozemnog poslodavca i ima odgovarajuće kvalifikacije i
2. inozemni poslodavac ima sklopljen ugovor s trgovačkim društvom odnosno obrtnikom registriranim u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da se radi o specifičnom pružanju usluga na području visoke tehnologije.

Dozvola za boravak i rad za provođenje strateških investicijskih projekata

Članak 115.

(1) Državljaninu treće zemlje iz članka 110. točke 19. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ako:

1. u trgovačkom društvu obavlja ključne poslove sukladno članku 112. ovoga Zakona ili u tom trgovačkom društvu ima vlasnički udio od najmanje 51 %, a trgovačko društvo je nositelj poticajnih mjera sukladno propisu o poticanju ulaganja ili provodi strateške investicijske projekte sukladno propisu o strateškim investicijskim projektima Republike Hrvatske
2. u Republici Hrvatskoj obavlja poslove ili provodi projekte na temelju međunarodnih ugovora o stručno-tehničkoj pomoći, koje je Republika Hrvatska sklopila s međunarodnom organizacijom.

(2) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad državljaninu treće zemlje iz ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je odlučiti u roku od petnaest dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

Premještaj unutar društva

Članak 116.

(1) Državljanin treće zemlje koji se premješta unutar društva je osoba koja obavlja poslove rukovoditelja, stručnjaka ili pripravnika i ima ugovor o radu s trgovačkim društvom, podružnicom ili predstavništvom koje ima poslovni nastan u trećoj zemlji koje ga privremeno premješta za profesionalne potrebe ili za potrebe os-

posobljavanja u trgovačko društvo, podružnicu ili predstavništvo s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: subjekt) koji pripada istom trgovačkom društvu ili povezanim društvima.

(2) Osoba premještena unutar društva je:

1. rukovoditelj – osoba na vodećem položaju koja upravlja poslovanjem subjekta s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i koja se nalazi pod općim nadzorom ili prima smjernice od uprave ili dioničara trgovačkog društva ili osobe koja obnaša istovjetnu dužnost, a taj položaj obuhvaća: upravljanje subjektom ili pojedinim njegovim dijelom, nadzor i kontrolu rada drugog nadzornog, stručnog ili rukovodećeg osoblja te ovlast za odlučivanje o pravima i obvezama iz radnog odnosa u vezi s osobljem
2. stručnjak – osoba koja posjeduje kompetencije od ključne važnosti za područje djelovanja, tehnike ili rukovođenje subjekta s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj. Pri procjeni kompetencije uzima se u obzir ne samo znanje specifično za subjekt s poslovnim nastanom već i ima li ta osoba posebnu stručnost koja se dokazuje stručnim kvalifikacijama, uključujući odgovarajuće stručno iskustvo za vrstu posla ili aktivnost koja zahtijeva specifično tehničko znanje, uključujući moguće članstvo u ovlaštenoj strukovnoj udruzi
3. pripravnik – osoba koja posjeduje diplomu visokog učilišta, a koja je premještena u subjekt s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj u svrhu karijernog razvoja ili kako bi sudjelovala u osposobljavanju u poslovnim tehnikama ili metodama i plaćena je za vrijeme tog premještaja.

Dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva

Članak 117.

(1) Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje može izdati dozvolu za boravak i rad za premještaj unutar društva državljaninu treće zemlje kao osobi koja se premješta unutar društva koja ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ako:

1. subjekt s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i trgovačko društvo s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom trgovačkom društvu ili povezanim društvima
2. je rukovoditelj ili stručnjak zaposlen unutar istog trgovačkog društva ili skupine trgovačkih društava u neprekidnom razdoblju najmanje devet mjeseci neposredno prije dana premještaja unutar društva odnosno u neprekidnom razdoblju najmanje šest mjeseci ako se radi o pripravniku
3. priloži ugovor o radu i potvrdu o premještaju iz koje su vidljivi: detalji o trajanju premještaja i lokacija jednog ili više subjekata; dokaz da će u jednom ili više subjekata preuzeti funkciju rukovoditelja, stručnjaka ili pripravnika; plaća, kao i ostali uvjeti zaposlenja koji su osigurani za vrijeme premještaja unutar društva i dokaz da će se po završetku premještaja unutar društva moći premjestiti natrag u trgovačko društvo, podružnicu ili predstavništvo koje ima poslovni nastan u trećoj zemlji, a iz priloženog ugovora o radu odnosno potvrde o premještaju mora biti vidljivo da ima zajamčene sljedeće uvjete rada:
 - propisano najduže trajanje radnog vremena i najkraće trajanje odmora

- najkraće trajanje plaćenoga godišnjeg odmora
 - povećanu plaću za prekovremeni rad
 - propisanu zaštitu zdravlja i sigurnost na radu
 - propisanu zabranu diskriminacije
 - propisane zaštitne mjere za rad trudnica, žena koje su nedavno rodile odnosno doje i maloljetnih radnika, a navedeni uvjeti rada jamče se na razini prava utvrđenih pravnim propisima Republike Hrvatske odnosno kolektivnim ugovorima čija je primjena na temelju posebnog propisa proširena na sve poslodavce i radnike na određenom području, grani ili djelatnosti
4. rukovoditelj ili stručnjak ima potrebne stručne kvalifikacije i iskustvo potrebno za rad u subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj u koji treba biti premješten, a pripravnik diplomu visokog učilišta
5. plaća koju prima nije manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj koji rade na usporedivim radnim mjestima u skladu s primjenjivim zakonima ili kolektivnim ugovorima
6. glavna svrha osnivanja subjekta u Republici Hrvatskoj nije olakšavanje reguliranja boravka osoba premještenih unutar društva
7. premještaj unutar društva za rukovoditelje i stručnjake nije duži od tri godine odnosno jedne godine za pripravnike.
- (2) U slučaju prestanka postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva, poslodavac i osoba premještena unutar društva dužni su obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od 15 dana od dana nastupa tih okolnosti.
- (3) Najdulje trajanje premještaja za rukovoditelje i stručnjake je tri godine, a za pripravnike godina dana, nakon čega su dužni napustiti Republiku Hrvatsku, osim ako reguliraju boravak po drugoj osnovi.
- (4) Nakon isteka najduljeg trajanja premještaja, kako je određeno stavkom 3. ovoga članka, zahtjev za odobrenje nove dozvole za boravak i rad za osobu premještenu unutar društva može se podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci.
- (5) Državljanin treće zemlje koji se premješta na rad u više država članica EGP-a zahtjev za dozvolu za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka podnosi policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako je trajanje premještaja u Republici Hrvatskoj dulje od trajanja premještaja u drugim državama članicama EGP-a.
- (6) Osoba premještena unutar društva na temelju odobrene dozvole za boravak i rad može raditi u svakom subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada trgovačkom društvu ili povezanim društvima u trećoj zemlji.
- (7) Osoba premještena unutar društva ima prava iz stavka 1. točke 3. ovoga članka, kao i pravo na slobodu sindikalnog udruživanja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora.
- (8) Član obitelji osobe premještene unutar društva može regulirati privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji sukladno članku 57. stavku 1. točki 1. ovoga

Zakona, a ostvaruje pravo na rad i samozapošljavanje sukladno odredbama ovoga Zakona.

(9) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješavati zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad osobe premještene unutar društva istodobno kada i zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji, ako su navedeni zahtjevi podneseni istodobno.

(10) Republika Hrvatska, na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će ponovni ulazak osobi premještenoj unutar društva kojoj je u Republici Hrvatskoj odobrena dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka i članovima njezine obitelji ako joj je:

- u drugoj državi članici EGP-a prestao boravak koji joj je odobren na temelju mobilnosti
- prestala važiti dozvola za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, a osoba je u drugoj državi članici EGP-a boravila tijekom razdoblja mobilnosti.

(11) Osobe premještene unutar društva ostvaruju prava sukladno propisima Republike Hrvatske te kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji, a kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. točke 3. i stavka 7. ovoga članka.

(12) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva

Članak 118.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbit će zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 117. ovoga Zakona ako je priložena dokumentacija prijevarno stečena ili krivotvorena.

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva iz članka 117. ovoga Zakona ako:

1. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze, koje je dužan ispunjavati sukladno propisima Republike Hrvatske i kolektivnom ugovoru koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji
 2. je za poslodavca otvoren stečajni ili likvidacijski postupak sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija ili ne obavlja gospodarsku aktivnost.
- (3) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Kratkoročna mobilnost osobe premještene unutar društva

Članak 119.

Državljanin treće zemlje koji ima valjanu dozvolu izdanu u svrhu premještaja unutar društva, koju je izdala druga država članica EGP-a, može raditi u subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada istom trgovačkom društvu ili povezanim društvima u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju

od 180 dana, bez obveze ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

Dugoročna mobilnost osobe premještene unutar društva

Članak 120.

(1) Državljaninu treće zemlje koji ima valjanu dozvolu izdanu u svrhu premještaja unutar društva, a koju je izdala druga država članica EGP-a i koji namjerava raditi dulje od 90 dana u subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada istom trgovačkom društvu ili povezanim društvima, može se izdati dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost.

(2) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka podnosi zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad za dugoročnu mobilnost u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka ili u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može odobriti državljaniu treće zemlje dozvolu za boravak i rad ako:

1. ima valjanu stranu putnu ispravu i dokaz o zdravstvenom osiguranju
2. subjekt s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i trgovačko društvo s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom trgovačkom društvu ili povezanim društvima
3. priloži ugovor o radu i potvrdu o premještaju kako je propisano člankom 117. stavkom 1. točkom 3. ovoga Zakona
4. dostavi adresu stanovanja u Republici Hrvatskoj
5. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
6. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(4) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj dok se ne odluči o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka, ako je zahtjev podnesen prije isteka kratkotrajnog boravka i ima valjanu dozvolu izdanu u svrhu premještaja unutar društva koju je izdala druga država članica EGP-a.

(6) U slučaju prestanka postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost, poslodavac i državljani treće zemlje dužni su obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od 15 dana od dana nastupa tih okolnosti.

(7) Ministarstvo će imenovati kontaktnu točku odgovornu za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem o izdanim dozvolama za boravak i rad za dugoročnu mobilnost, njihovu produljenju i odlukama na temelju kojih su državljani treće zemlje dužni napustiti Republiku Hrvatsku.

(8) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju dozvola za boravak i rad izdanim osobama premještenim unutar društva i broju dozvola

za boravak i rad za dugoročnu mobilnost izdanih prvi put, kao i o broju dozvola za boravak i rad koje su produljene, ukinute ili poništene.

(9) Statistički podaci iz stavka 8. ovoga članka razvrstavaju se prema državljanstvu i prema razdoblju valjanosti dozvola za boravak i rad te prema gospodarskom sektoru i položaju premještenih osoba.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad za dugoročnu mobilnost

Članak 121.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, donijet će rješenje o odbijanju zahtjeva za izdavanjem dozvole za boravak i rad za dugoročnu mobilnost ako:

1. je priložena dokumentacija prijevarno stečena ili krivotvorena
2. državljanin treće zemlje ne ispunjava uvjete iz članka 117. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona
3. je premještaj unutar društva dulji od tri godine za rukovoditelje i stručnjake te dulji od godine dana za pripravnike
4. je dozvola u svrhu premještaja unutar društva izdana u drugoj državi članici EGP-a istekla tijekom postupka.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Prava osoba premještenih unutar društva

Članak 122.

(1) Osobe premještene unutar društva imaju jednaka prava kao i hrvatski državljani u odnosu na:

1. pravo na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora
2. priznavanje diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija
3. pristup robi i uslugama te ponudu robe i usluga koje su dostupne javnosti, osim postupaka za ostvarenje smještaja kako je predviđeno posebnim propisima, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovaranja u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom, te usluge koje pružaju javni uredi za zapošljavanje.

(2) Osobe premještene unutar društva ostvaruju prava sukladno propisima Republike Hrvatske te kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji, a kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. ovoga članka.

Ukidanje i poništavanje dozvole za boravak i rad izdane za premještaj unutar društva i dugoročnu mobilnost

Članak 123.

(1) Ministarstvo će, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinuti dozvolu za boravak i rad za premještaj unutar društva ako:

1. osoba premještena unutar društva obavlja poslove za koje joj nije izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva
 2. osoba premještena unutar društva radi za poslodavca za kojeg joj nije izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva
 3. prestanu postojati uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva
 4. je poslodavac sankcioniran zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja.
- (2) Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, može ukinuti dozvolu za boravak i rad za premještaj unutar društva ako:
1. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze, koje je dužan ispunjavati sukladno propisima Republike Hrvatske i kolektivnom ugovoru koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji
 2. je za poslodavca otvoren stečajni ili likvidacijski postupak sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
 3. ne obavlja gospodarsku aktivnost.
- (3) Ministarstvo će, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinuti dozvolu za boravak i rad za premještaj unutar društva ako osoba premještena unutar društva ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska.
- (4) Ministarstvo će, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, poništiti dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju članka 117. i 120. ovoga Zakona ako se utvrdi da je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca odnosno subjekta domaćina u Republici Hrvatskoj olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja.
- (5) Ministarstvo će, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinuti dozvolu za boravak i rad za dugoročnu mobilnost ako:
1. osoba premještena unutar društva obavlja poslove za koje joj nije izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost
 2. osoba premještena unutar društva radi za poslodavca za kojeg joj nije izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost
 3. prestanu postojati uvjeti na temelju kojih je izdana.
- (6) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Ulazak državljanina treće zemlje s dozvolom izdanom u drugoj državi članici EGP-a

Članak 124.

- (1) Državljanin treće zemlje koji ima valjanu dozvolu izdanu u svrhu premještaja unutar društva, koju je izdala država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu, kada uđe u Republiku Hrvatsku za potrebe premještaja unutar društva dužan je policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti potvrdu trgovačkog društva, podruž-

nice ili predstavništva iz druge države EGP-a u kojoj su navedeni podaci o trajanju mobilnosti te lokacija subjekta ili subjekata u Republici Hrvatskoj.

(2) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka prilikom prelaska vanjske granice provjerava se u SIS-u, a ulazak će se odbiti ili uložiti prigovor na mobilnost državljanina treće zemlje za kojeg je u SIS-u izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska.

Dozvola za boravak i rad za volontere i pripravnike

Članak 125.

(1) Na zahtjev državljanina treće zemlje iz članka 110. točke 23. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ako priloži:

1. sporazum sa subjektom domaćinom koji je registriran u Republici Hrvatskoj, a koji mora sadržavati: opis volonterskog programa; trajanje volonterstva; uvjete provođenja i nadziranja volonterstva; sate volonterstva; resurse dostupne za pokriće troškova boravka i smještaja državljanina treće zemlje, najmanji iznos džeparca tijekom boravka i osposobljavanje za rad s djecom i ranjivim skupinama kako je propisano propisom kojim se uređuje volonterstvo i

2. dokaz da je subjekt domaćin u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama osim ako dolazi u okviru Europske volonterske službe (EVS).

(2) Dozvola za boravak i rad volonteru iz stavka 1. ovoga članka može se odobriti na rok važenja do godine dana, a iznimno se može produljiti na još 12 mjeseci, ako je isto odobreno EU programima za rad i volontiranje.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvola za boravak i rad može se izdati državljaninu treće zemlje iz članka 110. točke 23. ovoga Zakona ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, koji nisu obuhvaćeni programom međunarodne razmjene i suradnje volontera, ako priloži ugovor o volonterstvu sukladno propisu kojim se uređuje volonterstvo i uz suglasnost tijela nadležnog za provođenje volonterskog programa.

(4) Dozvola za boravak i rad volonteru iz stavka 3. ovoga članka može se odobriti na rok važenja do godinu dana, a iznimno se može produljiti još šest mjeseci, ako to zahtijeva volonterski program.

(5) Na zahtjev državljanina treće zemlje iz članka 110. točke 24. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ako priloži:

– sporazum o osposobljavanju sa subjektom domaćinom koji je registriran u Republici Hrvatskoj kojim se predviđa teoretsko i praktično osposobljavanje koji sadržava: opis programa osposobljavanja, uključujući obrazovni cilj ili komponente učenja, trajanje pripravništva, uvjete provođenja i nadzora pripravništva, sate pripravništva i pravni odnos između pripravnika i subjekta domaćina i

- dokaz o stjecanju kvalifikacije razine visokog obrazovanja unutar dvije godine koje prethode danu podnošenja zahtjeva ili dokaz o trenutačnom studiranju s ciljem stjecanja kvalifikacije razine visokog obrazovanja.

(6) Dozvola za boravak i rad izdaje se pripravniku s rokom važenja do šest mjeseci te se može produljiti najdulje još šest mjeseci, ako je to potrebno za završetak pripravnništva.

Izdavanje »plave karte EU-a«

Članak 126.

(1) »Plava karta EU-a« za državljanina treće zemlje koji je visokokvalificirani radnik istodobno je odobrenje za privremeni boravak i rad na području Republike Hrvatske.

(2) Zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« može podnijeti visokokvalificiran državljanin treće zemlje:

- u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske
- u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka, ako zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, a koji zahtjev će biti odbačen ako ga je podnio državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.

(3) Zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« može podnijeti i poslodavac visokokvalificiranog državljanina treće zemlje u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema sjedištu poslodavca ili prema mjestu namjeravanog boravka ili rada državljanina treće zemlje, a koji će biti odbačen rješenjem ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.

(4) Ako je zahtjev podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a visokokvalificiran državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(5) O zahtjevu za izdavanje »plave karte EU-a« odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a«, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.

(6) Zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« može podnijeti i državljanin treće zemlje:

- koji ima odobrenu međunarodnu zaštitu
- član obitelji državljanina države članice EGP-a koji koristi slobodu kretanja kako je uređeno propisom kojim se uređuje status državljanina država članova EGP-a i članova njihovih obitelji.

(7) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, izdati »plavu kartu EU-a« državljaninu treće zemlje ako:

1. priloži valjanu putnu ispravu

2. uz zahtjev za izdavanje prve »plave karte EU-a« priloži dokaz da nije pravo-moćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, osim ako se radi o nositelju »plave karte EU-a« koji se koristi dugoročnom mobilnošću iz članka 135.a ovoga Zakona
 3. priloži ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika koji je zaključen s poslodavcem za razdoblje od najmanje šest mjeseci, a koji je ujedno i dokaz o zdravstvenom osiguranju
 4. iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
 5. za obavljanje regulirane profesije koja je uključena u popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj priloži rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati
 6. za obavljanje neregulirane profesije priloži:
 - dokaz o kvalifikaciji u visokom obrazovanju koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati ili
 - dokaz o stručnim vještinama visoke razine koji izdaje Povjerenstvo iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati
 7. nema zapreka iz članka 127. stavka 1. ovoga Zakona.
- (8) Iznimno od odredbe stavka 7. točke 4. ovoga članka, Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, izdati »plavu kartu EU-a« državljani-nu treće zemlje ako iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 80 % iznosa utvrđenog sukladno stavku 7. točki 4. ovoga članka, ako od dana stjecanja kvalifikacije u visokom obrazovanju za državljanina treće zemlje do podnošenja zahtjeva za »plavu kartu EU-a« nije prošlo dulje od tri godine.
- (9) Prag plaće iz stavka 8. ovoga članka primijenit će se u slučaju produljenja »plave karte EU-a« ako razdoblje od tri godine od dana stjecanja kvalifikacija u visokom obrazovanju do podnošenja zahtjeva za produljenje »plave karte EU-a« nije isteklo ili ako razdoblje od 24 mjeseca od izdavanja prve »plave karte EU-a« nije isteklo.
- (10) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (11) Ako je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje prema općem propisu o radu, u postupku izdavanja »plave karte EU-a« ne primjenjuje se članak 100. ovoga Zakona.

*Odbijanje zahtjeva za izdavanje »plave karte EU-a«***Članak 127.**

(1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbiti zahtjev za odobrenje »plave karte EU-a« ako:

1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 126. stavaka 7., 8. i 9. ovoga Zakona
2. su priloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni
3. državljani treće zemlje ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
4. državljani treće zemlje predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje
5. je glavna svrha osnivanja ili poslovanja poslodavca olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja
6. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca
7. uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca
8. je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
9. poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost u registriranoj djelatnosti
10. je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojih je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada ili ako je poslodavac pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Rok važenja »plave karte EU-a« i unos podataka u dozvolu boravka***Članak 128.**

- (1) »Plava karta EU-a« izdaje se s rokom važenja od 48 mjeseci.
- (2) Ako je ugovor o radu sklopljen za razdoblje kraće od 48 mjeseci, »plava karta EU-a« izdat će se za razdoblje trajanja ugovora o radu uvećano za dodatna tri mjeseca, ali ne dulje od 48 mjeseci.
- (3) Ako je razdoblje valjanosti putne isprave kraće od razdoblja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, »plava karta EU-a« izdaje se na razdoblje valjanosti putne isprave.
- (4) »Plava karta EU-a« izdaje se kao dozvola boravka iz članka 3. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona, u koju se u rubriku »vrsta dozvole« unose riječi: »plava karta EU-a«, a podaci o poslodavcu, zanimanju i radnom mjestu navode se u potvrdi iz stavka 5. ovoga članka odnosno potvrdi iz članka 129. stavaka 7., 8. i 10. ovoga Zakona.
- (5) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja državljaninu treće zemlje i poslodavcu izdaje potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu

treće zemlje, poslodavcu, roku važenja »plave karte EU-a«, radnom mjestu, zanimanju za koje se izdaje »plava karta EU-a« i zakonskoj odredbi na temelju koje je odobrena.

(6) Državljanin treće zemlje može započeti s radom:

- na temelju potvrde iz stavka 5. ovoga članka koja je uručena poslodavcu, dok državljanin treće zemlje ne podnese zahtjev iz podstavka 2. ovoga stavka, a najduže do roka iz članka 169. stavka 1. ovoga Zakona, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje
- na temelju podnesenog zahtjeva za tehničku izradu biometrijske dozvole boravka iz stavka 4. ovoga članka, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje.

(7) U »plavu kartu EU-a« iz stavka 4. ovoga članka državljanina treće zemlje kojem je Republika Hrvatska odobrila međunarodnu zaštitu unijet će se napomena: »Međunarodna zaštita odobrena u Republici Hrvatskoj dana (datum)«, a u slučaju prestanka ili poništenja međunarodne zaštite državljaninu treće zemlje izdat će se nova »plava karta EU-a« koja neće sadržavati navedenu napomenu.

(8) Državljaninu treće zemlje kojem je izdana »plava karta EU-a«, a kojemu je druga država članica EGP-a odobrila međunarodnu zaštitu, u »plavu kartu EU-a« državljanina treće zemlje unijet će se napomena »Međunarodna zaštita odobrena u (država članica) dana (datum)«.

(9) Prije unoenja napomene iz stavka 8. ovoga članka u »plavu kartu EU-a« od druge države članice EGP-a zatražit će se informacija ima li državljanin treće zemlje još uvijek odobrenu međunarodnu zaštitu, a ako je međunarodna zaštita povučena pravomoćnom odlukom, ne unosi se napomena iz stavka 8. ovoga članka.

(10) Ministarstvo će na zahtjev druge države članice EGP-a bez odgode dostaviti podatak ima li državljanin treće zemlje odobrenu međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj, a najkasnije u roku od mjesec dana od zaprimanja zahtjeva.

(11) Ako je nadležnost za međunarodnu zaštitu prešla u nadležnost Republike Hrvatske nakon što je državljaninu treće zemlje izdana dozvola boravka s napomenom iz stavka 8. ovoga članka, izmijenit će se napomena u »plavoj karti EU-a« u roku od tri mjeseca od dana prelaska nadležnosti tako da će se unijeti riječi: »odgovornost za međunarodnu zaštitu prenesena na Republiku Hrvatsku dana (datum)«.

Pristup zapošljavanju

Članak 129.

(1) Nositelj »plave karte EU-a« ima pristup zapošljavanju kao visokokvalificirani radnik pod uvjetima predviđenim ovim člankom.

(2) Poslodavac nositelja »plave karte EU-a« može:

- zaposliti samo na onim visokokvalificiranim poslovima koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno u potvrdi iz stavaka 7., 8. i 10. ovoga članka, ako ovim člankom nije drukčije propisano

- u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona koristiti se radom državljanina treće zemlje iz članka 135. stavka 1. ovoga Zakona samo za poslovne aktivnosti iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Nositelj »plave karte EU-a« može:

- raditi u Republici Hrvatskoj samo na onim visokokvalificiranim poslovima koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno u potvrdi iz stavaka 7., 8. i 10. ovoga članka, ako ovim člankom nije drukčije propisano
- raditi kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona ili s kojim je zasnovao radni odnos u slučaju iz stavaka 7., 8. i 10. ovoga članka odnosno koji je naveden u potvrdi iz stavaka 7., 8. i 10. ovoga članka, ako ovim člankom nije drukčije propisano
- u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona obavljati samo poslovne aktivnosti iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona.

(4) Poslodavac je o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta iz članka 126. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana od nastupa tih okolnosti.

(5) Nositelj »plave karte EU-a« je o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta iz članka 126. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana od nastupa tih okolnosti.

(6) Nositelj »plave karte EU-a« može:

- promijeniti poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi
- promijeniti zanimanje kod istog poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni zanimanja i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u novom zanimanju sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3., 4., 5. i 6. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi.

(7) U slučaju promjene poslodavca iz stavka 6. podstavka 1. ovoga članka »plava karta EU-a« iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj »plave karte EU-a« može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi kod novog poslodavca na temelju te »plave karte EU-a«, a novom poslodavcu i nositelju »plave karte EU-a« prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 1. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona.

(8) U slučaju promjene zanimanja kod istog poslodavca iz stavka 6. podstavka 2. ovoga članka »plava karta EU-a« iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj »plave karte EU-a« može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi u novom zanimanju na temelju te »plave karte EU-a« te će se poslodavcu i nositelju »plave karte EU-a« prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 2. ovoga članka izdati potvrda o zaprimljenoj obavijesti promjene zanimanja kod istog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona.

(9) Nositelj »plave karte EU-a« za vrijeme njezina važenja može biti nezaposlen višekratno ili jednokratno:

- do tri mjeseca, ako ima »plavu kartu EU-a« kraće od dvije godine
- do šest mjeseci, ako ima »plavu kartu EU-a« duže od dvije godine
- najdulje do 12 mjeseci zbog bolesti, invaliditeta ili korištenja mjera uređenim propisom o roditeljnim i roditeljskim potporama.

(10) U slučaju nezaposlenosti iz stavka 9. ovoga članka nositelj »plave karte EU-a« može tražiti zaposlenje radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je dužan u roku od pet radnih dana od dana prestanka ugovora o radu odnosno od sklapanja novog ugovora o radu o tome obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg može početi raditi, a novom poslodavcu i nositelju »plave karte EU-a« prilikom dostave novog ugovora o radu izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona.

(11) Nositelj »plave karte EU-a« može dodatno obavljati samostalnu ili profesionalnu djelatnost sukladno uvjetima propisanim posebnim propisima kojima se uređuje samostalna ili profesionalna djelatnost, bez ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada iz ovoga Zakona, o čemu je u roku od pet radnih dana od početka obavljanja navedene djelatnosti dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka.

(12) Nositelj »plave karte EU-a« može dodatno obavljati samostalnu ili profesionalnu djelatnost iz stavka 11. ovoga članka kao supsidijarnu djelatnost, a sredstva ostvarena na temelju obavljanja tih djelatnosti ne ubrajaju se u brutoplaću iz članka 126. stavka 7. točke 4. i stavka 8. ovoga Zakona.

(13) Obavljanje samostalne ili profesionalne djelatnosti iz stavka 12. ovoga članka kao supsidijarne djelatnosti ne smatra se razdobljem zaposlenja u smislu visokokvalificiranog zapošljavanja niti utječe na razdoblja nezaposlenosti iz stavka 9. ovoga članka i članka 131. stavka 3. ovoga Zakona.

Produljenje »plave karte EU-a«

Članak 130.

(1) Zahtjev za produljenje »plave karte EU-a« podnosi poslodavac ili nositelj »plave karte EU-a« najkasnije 60 dana prije isteka važenja »plave karte EU-a« u

policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(2) Ako je usvojen zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a«, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.

(3) Ako je zahtjev za produljenje »plave karte EU-a« podnesen prije njezina isteka, a valjanost »plave karte EU-a« istekne tijekom postupka produljenja, državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj kao nositelj »plave karte EU-a« i raditi do izvršnosti odluke o zahtjevu, ali bez prava na mobilnost u drugu državu članicu EGP-a iz članaka 135. i 135.a ovoga Zakona.

(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Ukidanje »plave karte EU-a« i odbijanje produljenja »plave karte EU-a«

Članak 131.

(1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem ukinuti odnosno odbiti produljenje »plave karte EU-a« ako:

1. nositelj »plave karte EU-a« više nema valjanu putnu ispravu, u koju će mu se svrhu prethodno odrediti rok unutar kojeg mora ishoditi i predložiti valjanu putnu ispravu
2. nositelj »plave karte EU-a« više nema ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika
3. nositelj »plave karte EU-a« više nema potrebne kvalifikacije iz članka 126. stavka 7. točaka 5. i 6. ovoga Zakona
4. plaća nositelja »plave karte EU-a« više ne ispunjava prag plaće utvrđen u skladu s člankom 126. stavkom 7. točkom 4. i stavkom 8. ovoga Zakona
5. nositelj »plave karte EU-a« predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje ili ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
6. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca
7. nisu ispunjeni uvjeti iz ugovora o radu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca
8. nositelj »plave karte EU-a« nema dovoljno sredstava za vlastito uzdržavanje i za uzdržavanje članova svoje obitelji bez korištenja sustava socijalne pomoći
9. svrha boravka nositelja »plave karte EU-a« ne odgovara svrhama za koje mu je boravak dopušten
10. su »plava karta EU-a« ili predloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni
11. ako nositelj »plave karte EU-a« ne zadovoljava uvjete za mobilnost u drugoj državi članici EGP-a.

(2) Dostatnost sredstava u smislu stavka 1. točke 8. ovoga članka procjenjuje se s obzirom na vrstu i redovitost sredstava te broj članova obitelji nositelja »plave karte EU-a« te se pri procjeni uzimaju u obzir doprinosi članova obitelji dohotku kućanstva.

(3) Iako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točaka 2., 4. i 8. ovoga članka, »plava karta EU-a« neće se ukinuti odnosno neće se odbiti produljenje u slučaju nezaposlenosti nositelja »plave karte EU-a« ako:

- nositelj ima »plavu kartu EU-a« kraće od dvije godine, a ukupno je nezaposlen do tri mjeseca
- nositelj ima »plavu kartu EU-a« duže od dvije godine, a ukupno je nezaposlen do šest mjeseci.

(4) Iznimno od stavka 1. točaka 2. i 4. ovoga članka, »plava karta EU-a« neće se ukinuti odnosno neće se odbiti produljenje »plave karte EU-a« ako nositelj »plave karte EU-a« najdulje do 12 mjeseci nema ugovor o radu ili prag plaće zbog bolesti, invaliditeta ili korištenja mjera uređenih propisom o roditeljskim potporama.

(5) Ako su ispunjeni uvjeti za ukidanje ili odbijanje produljenja »plave karte EU-a« iz stavka 1. točaka 6. i 7. ovoga članka, Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, o tome obavijestiti nositelja »plave karte EU-a« i odrediti rok od najmanje tri mjeseca za traženje novog zaposlenja, a ako je nositelj »plave karte EU-a« zaposlen najmanje dvije godine, odredit će mu se rok od najmanje šest mjeseci.

(6) Ako se radi o dugoročnoj mobilnosti nositelja »plave karte EU-a« izdane u Republici Hrvatskoj u drugu državu članicu gdje i podnosi zahtjev za dugoročnu mobilnost, Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinuti »plavu kartu EU-a« tek nakon što druga država članica EGP-a donese odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost i ako su ispunjeni uvjeti za ukidanje »plave karte EU-a«, a iznimno, ako postoji osnova za ukidanje »plave karte EU-a« iz stavka 1. točaka 5. i 10. ovoga članka, »plava karta EU-a« ukinut će se bez obzira na postupak u drugoj državi članici EGP-a.

(7) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 3. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.

Prava nositelja »plave karte EU-a«

Članak 132.

(1) S nositeljima »plave karte EU-a« postupa se na jednak način kao i s državljanima Republike Hrvatske u pogledu:

1. uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje i radne uvjete, uključujući plaću i prestanak ugovora o radu, radno vrijeme, odmore, dopuste, blag dane i neradne dane, kao i zdravstvenih i sigurnosnih zahtjeva na mjestu rada i zaštite prava iz radnog odnosa u skladu s općim propisom o radu

2. prava na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora
 3. obrazovanja i strukovnog osposobljavanja
 4. priznavanja diploma, potvrda i stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija
 5. grana socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004
 6. pristupa robi i uslugama te ponudi robe i usluga namijenjenima javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i savjetodavnim uslugama koje pružaju uredi za zapošljavanje.
- (2) Nositelji »plave karte EU-a« koji se sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju nositelja »plave karte EU-a« dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža nositelja »plave karte EU-a« stečenog u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i državljani Republike Hrvatske kada se presele u treću zemlju.
- (3) Ovaj članak primjenjuje se na nositelja »plave karte EU-a« koji je korisnik međunarodne zaštite odobrene u drugoj državi članici EGP-a.
- (4) Ovaj članak ne primjenjuje se na nositelja »plave karte EU-a« koji je korisnik prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u Republici Hrvatskoj.
- (5) Prava iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju se sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. ovoga članka.

Članovi obitelji, životni partner ili neformalni životni partner nositelja »plave karte EU-a«

Članak 133.

- (1) U postupku odobrenja privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s nositeljem »plave karte EU-a« na odgovarajući se način primjenjuju odredbe glave V. ovoga Zakona.
- (2) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner nositelja »plave karte EU-a« podnosi zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske ili policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta ili prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, ako zakonito boravi u Republici Hrvatskoj.
- (3) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za »plavu kartu EU-a« može istodobno podnijeti zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva sukladno stavku 2. ovoga članka.
- (4) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner iz stavaka 2. i 3. ovoga članka koji podnese zahtjev policijskoj

upravi odnosno policijskoj postaji može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(5) O podnesenom zahtjevu za odobrenje privremenog boravka iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a o uredno podnesenom zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je odlučiti istodobno sa zahtjevom za »plavu kartu EU-a«.

(6) Privremeni boravak članu obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životnom partneru ili neformalnom životnom partneru odobrit će se na vrijeme na koje je odobrena »plava karta EU-a« državljaninu treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji odnosno životnog partnerstva odnosno do isteka važenja putne isprave člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, ako je kraće od vremena na koje je odobrena »plava karta EU-a«.

(7) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner kojem je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s nositeljem »plave karte EU-a« može raditi u Republici Hrvatskoj sukladno odredbi članka 89. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona te će se u dozvolu boravka unijeti napomena »član obitelji nositelja plave karte EU-a« odnosno »životno partnerstvo s nositeljem plave karte EU-a« i »rad bez dozvole za boravak i rad«.

Autonomni boravak člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera nositelja »plave karte EU-a«

Članak 133.a

(1) Državljaninu treće zemlje koji je imao odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine, kao bračni, izvanbračni, životni ili neformalni životni partner nositelja »plave karte EU-a«, kao i djetetu koje je postalo punoljetno može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona.

(2) Za potrebe računanja neprekidnog trajanja privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka zbrajaju se razdoblja boravka na području država članica EGP-a gdje je osoba iz stavka 1. ovoga članka prije podnošenja zahtjeva imala odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od najmanje godine dana s nositeljem »plave karte EU-a«, a u Republici Hrvatskoj najmanje dvije godine neprekidnog boravka u svrhu spajanja obitelji ako je osoba iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili životnog partnerstva s nositeljem »plave karte EU-a«.

Iznimka od primjene odredbi o članovima obitelji, životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima nositelja »plave karte EU-a«

Članak 133.b

Odredbe članaka 133. i 133.a ovoga Zakona ne primjenjuju se na članove obitelji odnosno životne partnere ili neformalne životne partnere nositelja »plave karte EU-a« koji su korisnici prava na slobodno kretanje u Republici Hrvatskoj, kao ni na članove obitelji odnosno životne partnere ili neformalne životne partnere

nositelja »plave karte EU-a« koji je korisnik međunarodne zaštite koju je odobrila Republika Hrvatska.

Dugotrajni boravak nositelja »plave karte EU-a« i boravak članova njegove obitelji

Članak 134.

(1) U postupku odobrenja dugotrajnog boravka nositelja »plave karte EU-a« na odgovarajući se način primjenjuju odredbe glave VII. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na dugotrajni boravak.

(2) Državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka i u trenutku odlučivanja o tom zahtjevu mora imati važeću »plavu kartu EU-a«.

(3) Iznimno od članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, dugotrajni boravak može se odobriti nositelju »plave karte EU-a«, koja je izdana na temelju članka 135.a ovoga Zakona, i koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina zakonit boravak na području država članica EGP-a kao nositelj »plave karte EU-a«, nacionalne dozvole za boravak i rad druge države članice EGP-a za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, odobrenja boravka u drugoj državi članici EGP-a kao istraživač ili student ili kao korisnik međunarodne zaštite u drugoj državi članici EGP-a, a od toga je u Republici Hrvatskoj najmanje dvije godine neposredno prije podnošenja zahtjeva neprekidno boravio kao nositelj »plave karte EU-a«.

(4) Nositelju »plave karte EU-a« iz stavka 3. ovoga članka koji je u drugoj državi članici EGP-a imao odobrenje za boravak u svrhu studiranja za odobrenje dugotrajnog boravka računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenja za boravak u drugoj državi članici EGP-a na temelju studiranja.

(5) Na neprekidnost boravka iz stavka 1. ovoga članka ne utječe izbjivanje s područja Republike Hrvatske do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci, a na neprekidnost boravka iz stavka 3. ovoga članka ne utječe ukupno izbjivanje s područja EGP-a odnosno Republike Hrvatske do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci.

(6) Nositelju »plave karte EU-a« kojem je odobren dugotrajni boravak u dozvolu boravka unijet će se napomena »bivši nositelj plave karte EU-a«.

(7) Državljanin treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak i koji je nositelj dozvole boravka u koju je unesena napomena »bivši nositelj plave karte EU-a«, uz prava iz članka 159. ovoga Zakona, ima i prava iz članka 132. stavka 1. točke 6. i stavka 2. ovoga Zakona te prava na kratkoročnu mobilnost iz članka 135. ovoga Zakona.

(8) Na člana obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životnog ili neformalnog životnog partnera državljanina treće zemlje iz stavka 6. ovoga članka u postupku reguliranja privremenog boravka primjenjuje se:

- članak 133. ovoga Zakona ako obitelj ili životno ili neformalno životno partnerstvo još nije zasnovano ili nije bilo zasnovano u prvoj državi članici EGP-a
- članak 135.d ovoga Zakona ako je obitelj ili životno ili neformalno životno partnerstvo bilo zasnovano u prvoj državi članici EGP-a.

(9) Članu obitelji te životnom ili neformalnom životnom partneru iz stavka 8. ovoga članka može se odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s rokom važenja do najdulje 48 mjeseci odnosno do isteka važenja putne isprave člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, ako je kraći od 48 mjeseci.

(10) Član obitelji te životni ili neformalni životni partner iz stavka 9. ovoga članka može regulirati dugotrajni boravak sukladno odredbama glave VII. ovoga Zakona te će mu se u dozvolu boravka unijeti napomena »član obitelji bivšeg nositelja plave karte EU-a« odnosno »životno partnerstvo s bivšim nositeljem plave karte EU-a«.

(11) Državljanin treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak u drugoj državi članici EGP-a i koji je nositelj dozvole boravka u koju je unesena napomena »bivši nositelj plave karte EU-a«, a koji dolazi iz druge države članice EGP-a regulirat će privremeni boravak sukladno glavi VIII. ovoga Zakona.

Ukidanje dugotrajnog boravka »bivšeg nositelja plave karte EU-a« i člana njegove obitelji te životnog ili neformalnog životnog partnera

Članak 134.a

(1) Na postupak ukidanja dugotrajnog boravka bivšeg nositelja »plave karte EU-a« na odgovarajući se način primjenjuje članak 155. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od članka 155. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, bivšem nositelju »plave karte EU-a« iz članka 134. stavka 6. ovoga Zakona i članu njegove obitelji, kao i životnom ili neformalnom životnom partneru iz članka 134. stavka 10. ovoga Zakona ukinut će se dugotrajni boravak ako su neprekidno boravili izvan područja EGP-a dulje od 24 mjeseca uzastopno.

Kratkoročna mobilnost

Članak 135.

(1) Državljanin treće zemlje koji je nositelj valjane »plave karte EU-a« koju je izdala druga država članica EGP-a koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu može ući i obavljati poslovne aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana na temelju valjane »plave karte EU-a«, bez obveze ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(2) Državljanin treće zemlje koji je nositelj valjane »plave karte EU-a« koju je izdala druga država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu može ući i obavljati poslovne aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana na temelju valjane »plave karte EU-a« i valjane strane putne isprave, bez obveze ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(3) Obavljanjem poslovne aktivnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka smatra se: prisustvovanje internim ili eksternim poslovnim sastancima, prisustvovanje i predavanje na konferencijama ili seminarima, poslovna pregovaranja, obavljanje prodajnih ili marketinških aktivnosti, istraživanje poslovnih mogućnosti ili

pohađanje osposobljavanja i osposobljavanje, pod uvjetom da je privremena aktivnost izravno povezana s poslovnim interesima poslodavca i profesionalnim dužnostima nositelja »plave karte EU-a« koje se temelje na ugovoru o radu u prvoj državi članici EGP-a.

(4) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na državljanina treće zemlje kojem je druga država članica EGP-a odobrila dugotrajni boravak i koji je nositelj dozvole boravka koju je izdala druga država članica EGP-a i u koju je unesena napomena »bivši nositelj plave karte EU-a«, a koji dolazi iz druge države članice EGP-a u Republiku Hrvatsku radi obavljanja poslovnih aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Na državljane trećih zemalja iz stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka primjenjuje se prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku iz članka 177. ovoga Zakona.

Dugoročna mobilnost nositelja »plave karte EU-a«

Članak 135.a

(1) Nositelj »plave karte EU-a« koju je izdala prva država članica EGP-a ima pravo ući u Republiku Hrvatsku nakon 12 mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici EGP-a ako ima valjanu putnu ispravu te boraviti i raditi u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranog radnika pod uvjetima iz ovoga članka.

(2) Ako su nositelj »plave karte EU-a« i članovi njegove obitelji te životni ili neformalni životni partner drugi put iskoristili mogućnost dugoročne mobilnosti unutar država članica EGP-a, »prvom državom članicom« smatra se ona država članica EGP-a iz koje su se doselili, a »drugom državom članicom« smatra se Republika Hrvatska u kojoj je podnesen zahtjev iz stavka 5. ovoga članka odnosno iz članka 135.d ovoga Zakona.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, nositelj »plave karte EU-a« može se u okviru druge mobilnosti preseliti u Republiku Hrvatsku nakon šest mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici EGP-a u smislu stavka 2. ovoga članka u kojoj je imao izdanu »plavu kartu EU-a« na temelju dugoročne mobilnosti.

(4) Na nositelje »plave karte EU-a« izdane u prvoj državi članici EGP-a primjenjuje se prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku iz članka 177. ovoga Zakona.

(5) Zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« može podnijeti:

- nositelj »plave karte EU-a« izdane u prvoj državi članici EGP-a iz stavaka 1. i 3. ovoga članka u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske u prvoj državi članici EGP-a ili u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske koja nerezidentno pokriva prvu državu članicu EGP-a
- nositelj »plave karte EU-a« izdane u prvoj državi članici EGP-a iz stavaka 1. i 3. ovoga članka ili poslodavac u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji najkasnije mjesec dana nakon ulaska nositelja »plave karte EU-a« u Republiku Hrvatsku.

(6) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati »plavu kartu EU-a« državljaninu treće zemlje ako:

1. priloži valjanu putnu ispravu
 2. priloži valjanu »plavu kartu EU-a« izdanu u prvoj državi članici EGP-a
 3. priloži ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika koji je zaključen s poslodavcem za razdoblje od najmanje šest mjeseci, koji je ujedno i dokaz o zdravstvenom osiguranju
 4. iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 1,5 prosječne bruto godišnje plaće prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
 5. za obavljanje regulirane profesije koja je uključena u popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj priloži rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati.
- (7) Iznimno od odredbe stavka 6. točke 4. ovoga članka, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati »plavu kartu EU-a« državljaninu treće zemlje ako iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru radu nije manji od 80 % iznosa utvrđenog sukladno stavku 6. točki 4. ovoga članka, ako od dana stjecanja kvalifikacije u visokom obrazovanju za državljanina treće zemlje do podnošenja zahtjeva za »plavu kartu EU-a« nije prošlo dulje od tri godine.
- (8) Prag plaće iz stavka 7. ovoga članka primijenit će se u slučaju produljenja »plave karte EU-a« ako razdoblje od tri godine od dana stjecanja kvalifikacija u visokom obrazovanju do podnošenja zahtjeva za produljenje »plave karte EU-a« nije isteklo ili ako razdoblje od 24 mjeseca nakon izdavanja prve »plave karte EU-a« nije isteklo.
- (9) Za potrebe podnošenja zahtjeva za »plavu kartu EU-a« nositelj »plave karte EU-a« izdane u prvoj državi članici EGP-a uživa jednako postupanje kao i državljani Republike Hrvatske u pogledu priznavanja stručnih kvalifikacija u skladu s primjenjivim pravom Unije i propisima Republike Hrvatske.
- (10) Ako se zahtjev iz stavka 5. ovoga članka ne riješi u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, podnositelj zahtjeva može nastaviti boraviti u Republici Hrvatskoj i započeti raditi do izvršnosti odluke o zahtjevu.
- (11) Ako »plava karta EU-a« izdana u prvoj državi članici EGP-a istekne tijekom postupka o zahtjevu iz stavka 5. ovoga članka, podnositelj zahtjeva može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.
- (12) Ako su ispunjeni uvjeti za mobilnost iz ovoga članka, primjenjuje se odredba članka 128. ovoga Zakona.
- (13) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Odbacivanje i odbijanje dugoročne mobilnosti nositelja »plave karte EU-a«

Članak 135.b

- (1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbaciti zahtjev za »plavu kartu EU-a« iz članka 135.a stavka 5. ovoga Zakona ako ga je

podnio nositelj »plave karte EU-a« izdane u prvoj državi članici EGP-a na temelju stručnih vještina visoke razine u zanimanju koje je navedeno u toj »plavoj karti EU-a«, pod rubrikom »napomene«, ako to zanimanje nije propisano člankom 3. točkom 19. ovoga Zakona.

(2) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbiti zahtjev za »plavu kartu EU-a« iz članka 135.a stavka 5. ovoga Zakona ako:

1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 135.a stavaka 1., 3., 6. i 7. ovoga Zakona
 2. su predloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni
 3. uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca ili
 4. državljanin treće zemlje predstavlja prijetnju za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje.
- (3) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) Na državljanina treće zemlje i članove njegove obitelji u slučaju odbacivanja ili odbijanja zahtjeva primjenjuju se odredbe glave XI. ovoga Zakona.

Rokovi i obavijesti vezani za dugoročnu mobilnost nositelja »plave karte EU-a«

Članak 135.c

- (1) O zahtjevu iz članka 135.a stavka 5. ovoga Zakona Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti i obavijestiti državljanina treće zemlje i poslodavca u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.
- (2) U iznimnim i opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva rok iz stavka 1. ovoga članka može se produžiti za 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva najkasnije 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.
- (3) O odluci iz stavka 1. ovoga članka obavještava se prva država članica EGP-a putem kontaktne točke iz članka 137. ovoga Zakona u roku iz stavka 1. ovoga članka odnosno u roku iz stavka 2. ovoga članka, a dodatno se navode razlozi u obavijesti u slučaju iz članka 135.b stavka 2. točaka 2. i 4. ovoga Zakona.

Boravak članova obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera u drugoj državi članici EGP-a

Članak 135.d

- (1) Ako se nositelj »plave karte EU-a« koju je izdala prva država članica EGP-a seli u Republiku Hrvatsku u skladu s člankom 135.a ovoga Zakona, članovi obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životni ili neformalni životni partner imaju ga pravo pratiti ili mu se pridružiti pod uvjetima iz ovoga članka ako je obitelj, životno partnerstvo i neformalno životno partnerstvo nositelja »plave karte EU-a« već zasnovano u prvoj državi članici EGP-a.
- (2) Ako je obitelj, životno partnerstvo ili neformalno životno partnerstvo nositelja »plave karte EU-a« već zasnovano u prvoj državi članici EGP-a, primjenjuje se

članak 133. ovoga Zakona, uz iznimke iz stavaka 3. do 10. te stavaka 12. i 13. ovoga članka.

(3) Ako obitelj, životno partnerstvo ili neformalno životno partnerstvo nije već zasnovano u prvoj državi članici EGP-a, primjenjuje se članak 133. ovoga Zakona.

(4) Članovi obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životni ili neformalni životni partner nositelja »plave karte EU-a« izdane u prvoj državi članici EGP-a imaju pravo, na temelju valjanih boravišnih dozvola dobivenih u prvoj državi članici EGP-a u svojstvu članova obitelji, životnog partnera i neformalnog životnog partnera nositelja »plave karte EU-a« izdane u prvoj državi članici EGP-a i putne isprave ući i boraviti u Republici Hrvatskoj.

(5) Na člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku iz članka 177. ovoga Zakona.

(6) Najkasnije mjesec dana nakon ulaska u Republiku Hrvatsku član obitelji, životni partner ili neformalni životni partner iz stavka 1. ovoga članka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva te može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(7) Ako boravišna dozvola člana obitelji, životnog partnera i neformalnog životnog partnera iz stavka 1. ovoga članka koju je izdala prva država članica EGP-a istekne tijekom postupka ili više ne omogućava da zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, član obitelji, životni partner ili neformalni životni partner može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(8) Članu obitelji, životnom partneru i neformalnom životnom partneru iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva ako:

1. priloži valjanu boravišnu dozvolu izdanu u prvoj državi članici EGP-a i valjanu putnu ispravu ili njihove ovjerene preslike
2. priloži dokaz o zdravstvenom osiguranju
3. priloži dokaz da su u prvoj državi članici EGP-a boravili kao članovi obitelji, životni partner ili neformalni životni partner nositelja »plave karte EU-a« izdane u drugoj državi članici EGP-a
4. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
5. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje
6. je odobrena »plava karta EU-a« iz članka 135.a ovoga Zakona.

(9) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odobrava privremeni boravak članu obitelji odnosno privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva životnom i neformalnom životnom partneru iz stavka 1. ovoga članka najkasnije 30 dana od datuma podnošenja urednog zahtjeva ako su ispunjeni

uvjeti utvrđeni u ovom članku, a u opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva rok se može produljiti za najviše 30 dana.

(10) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odobrava privremeni boravak članu obitelji odnosno privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva životnom i neformalnom životnom partneru iz stavka 1. ovoga članka istodobno kada i »plavu kartu EU-a« iz članka 135.a ovoga Zakona, ako su ispunjeni uvjeti iz ovoga članka i zahtjevi su podneseni istodobno.

(11) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(12) Ovaj članak primjenjuje se na članove obitelji, životnog partnera i neformalnog životnog partnera nositelja »plave karte EU-a« koji je korisnik međunarodne zaštite samo ako se nositelj »plave karte EU-a« preseli u Republiku Hrvatsku, a Republika Hrvatska nije država članica EGP-a koja mu je odobrila međunarodnu zaštitu.

(13) Ovaj članak ne primjenjuje se na članove obitelji, životnog partnera i neformalnog životnog partnera nositelja »plave karte EU-a« koji je ujedno i korisnik prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u Republici Hrvatskoj.

Jamstva i sankcije u slučaju mobilnosti

Članak 135.e

(1) Republika Hrvatska će, na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja i formalnosti dopustiti ponovni ulazak državljaninu treće zemlje kojem je u Republici Hrvatskoj odobrena »plava karta EU-a« i članovima njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životnom ili neformalnom životnom partneru:

- ako mu je u drugoj državi članici EGP-a odbijen zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« u slučaju dugoročne mobilnosti, a »plava karta EU-a« izdana u Republici Hrvatskoj je važeća
- ako mu je u drugoj državi članici EGP-a odbijen zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« u slučaju dugoročne mobilnosti, a »plava karta EU-a« izdana u Republici Hrvatskoj je istekla ili je ukinuta tijekom rješavanja zahtjeva za mobilnost.

(2) Ako Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje ukinе ili odbije produljiti »plavu kartu EU-a« izdanu na temelju članka 135.a ovoga Zakona koja sadrži napomenu iz članka 128. stavka 8. ovoga Zakona i odluči primijeniti mjere za osiguranje povratka iz glave XI. ovoga Zakona, od države članice EGP-a navedene u toj napomeni traži se potvrda je li taj državljanin treće zemlje još uvijek korisnik međunarodne zaštite u toj državi članici EGP-a.

(3) Ako je državljanin treće zemlje i dalje korisnik međunarodne zaštite u državi članici EGP-a navedenoj u napomeni, na odgovarajući se način primjenjuje odredba članka 200. stavaka 1. i 4. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, na državljanina treće zemlje koji je i dalje korisnik međunarodne zaštite u državi članici EGP-a navedenoj u napomeni, a koji predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili je pravomoćno osuđen za teško kazneno djelo zbog kojeg predstavlja opasnost za javni poredak sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita mogu se primijeniti druge mjere

za osiguranje povratka u zemlju koja nije država članica EGP-a koja je odobrila međunarodnu zaštitu, u skladu s međunarodnim obvezama, ako u toj zemlji ne bi bilo narušeno načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja (non refoulement), sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita.

(5) Ministarstvo će na zahtjev druge države članice EGP-a dostaviti podatak ima li državljani treće zemlje međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva.

(6) Republika Hrvatska će bez odgađanja i formalnosti dopustiti ponovni ulazak državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kojem je u Republici Hrvatskoj odobrena međunarodna zaštita, kao i članovima njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životnom ili neformalnom životnom partneru ako je mjere za osiguranje povratka izrekla druga država članica EGP-a.

Povjerenstvo za vrednovanje znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom za izdavanje »plave karte EU-a«

Članak 136.

(1) Vrednovanje znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom u zanimanjima za koja se znanja, vještine i kompetencije potvrđene određenim brojem godina relevantnog stručnog iskustva smatraju jednakovrijednima znanju, vještinama i kompetencijama stečenim na razini visokog obrazovanja provodi povjerenstvo.

(2) Zanimanja za koja se znanja, vještine i kompetencije potvrđene određenim brojem godina relevantnog stručnog iskustva smatraju jednakovrijednima znanju, vještinama i kompetencijama stečenim na razini visokog obrazovanja su:

1. direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija
2. stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju.

(3) Za zanimanja iz stavka 2. ovoga članka potrebno je steći najmanje tri godine relevantnog stručnog iskustva u posljednjih sedam godina prije podnošenja zahtjeva za »plavu kartu EU-a«.

(4) Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka čine tri člana koje odlukom imenuje ministar nadležan za rad, i to:

1. jednog člana na prijedlog ministarstva nadležnog za obrazovanje kao predstavnika akademske zajednice iz sektora informacijsko-komunikacijske tehnologije
2. jednog člana na prijedlog Hrvatske udruge poslodavaca i
3. jednog člana na prijedlog Hrvatske gospodarske komore.

(5) Trošak postupka vrednovanja znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom za zanimanja iz stavka 2. ovoga članka snosi poslodavac odnosno državljani treće zemlje.

(6) Dokazom o stručnim vještinama visoke razine, a koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« iz članka 126. stavka 7. točke 6. podstavka 2. ovoga Zakona smatra se mišljenje koje izdaje povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Ministar nadležan za rad pravilnikom će urediti rad povjerenstva, dokaze na temelju kojih se vrednuju znanja, vještine i kompetencije stečene radnim iskustvom, kao i načine vrednovanja.

Imenovanje kontaktne točke, dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje

Članak 137.

(1) Ministarstvo je kontaktna točka za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem potrebnih za provedbu članka o dugotrajnom boravku nositelja »plave karte EU-a«, kratkoročnoj i dugoročnoj mobilnosti nositelja »plave karte EU-a« i obavijesti Komisiji iz stavka 6. ovoga članka koja će surađivati u pogledu mehanizama vrednovanja s dionicima u sektorima obrazovanja, osposobljavanja, zapošljavanja i mladih te u drugim relevantnim područjima politike potrebnima za provedbu članka 126. stavka 7. točke 6. ovoga Zakona.

(2) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je izdana »plava karta EU-a« i onima čiji su zahtjevi odbijeni tijekom prethodne kalendarske godine, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine »plava karta EU-a« produljena ili ukinuta.

(3) Podaci iz stavka 2. ovoga članka raščlanjuju se prema:

- državljanstvu, trajanju valjanosti dozvola
- spolu i dobi te zanimanju
- radi li se o korisnicima međunarodne zaštite, korisnicima prava na slobodno kretanje i onima koji su stekli status osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u u Republici Hrvatskoj kao nositelji »plave karte EU-a«.

(4) Podaci o prihvaćenim članovima obitelji te životnim ili neformalnim životnim partnerima priopćuju se na način kao u stavku 3. ovoga članka, osim podataka o njihovu zanimanju.

(5) Za nositelje »plave karte EU-a« i članove njihovih obitelji te životne ili neformalne životne partnere kojima su izdane dozvole boravka na temelju dugoročne mobilnosti u skladu s člancima 135.a i 135.d ovoga Zakona u dostavljenim informacijama navodi se država članica EGP-a prethodnog boravka.

(6) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji informacije jednom godišnje ili kada se informacija promijeni:

1. o čimbeniku koji je utvrđen za određivanje godišnjeg praga plaće iz članka 126. stavka 7. točke 4. i stavka 8. ovoga Zakona i nominalne iznose koji iz njega proizlaze
2. o popisu dopuštenih poslovnih aktivnosti navedenim u članku 135. stavku 4. ovoga Zakona.

(7) Na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuju se informacije o dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja koji podnose zahtjev za »plavu kartu EU-a« i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva, informacije o uvjetima ulaska i

boravka nositelja »plave karte EU-a« i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera u slučaju mobilnosti, poslovnim aktivnostima koje mogu obavljati na temelju kratkoročne mobilnosti, kao i informacije o pragu plaće te upravnim pristojbama i cijeni izrade dozvole boravka.

Prava državljanina treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad

Članak 138.

(1) S državljaninom treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, kao i s državljaninom treće zemlje iz članka 89. stavka 1. točaka 1. do 6. te točaka 9., 12., 15. i 16. ovoga Zakona koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem postupaju se na jednak način kao i s državljanima Republike Hrvatske, osobito u pogledu:

1. uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje i radne uvjete, plaću i prestanak ugovora o radu, radno vrijeme, odmore, dopuste, blagdan i neradne dane, jednakog postupanja prema muškarcima i ženama, kao i zdravstvenih i sigurnosnih zahtjeva na mjestu rada i zaštite prava iz radnog odnosa u skladu s općim propisom o radu
2. prava na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora
3. obrazovanja i strukovnog osposobljavanja
4. priznavanja diploma, potvrda i stručnih kvalifikacija sukladno propisima kojima se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija
5. grana socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004
6. poreznih olakšica, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj
7. pristupa robi i uslugama te ponudi robe i usluga namijenjenih javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, kao i informacijama i savjetodavnim uslugama koje pružaju uredi za zapošljavanje.

(2) Državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka koji se sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju tih radnika dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža tih radnika stečenog u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i državljani Republike Hrvatske kada se presele u treću zemlju.

(3) Prava iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju se sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Prava iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika, nositelja »plave karte EU-a« te državljanina treće zemlje koji se samozapošljava iz članka 110. točke 3. ovoga Zakona.

*Olakšavanje podnošenja pritužbi i pravna zaštita
radnika iz treće zemlje*

Članak 138.a

Radnik iz treće zemlje ostvaruje zaštitu prava iz radnog odnosa sukladno općem propisu o radu, a u pogledu pokretanja i vođenja sudskog spora iz područja radnih odnosa pred nadležnim sudom, uključujući i sudjelovanje trećih strana u ime radnika ili kao potpora radnika u sudskom postupku, primjenjuje se propis kojim se uređuje parnični postupak.

Dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje

Članak 138.b

(1) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljanina trećih zemalja koji su podnijeli zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad i kojima je izdana dozvola za boravak i rad tijekom prethodne kalendarske godine, kao i statističke podatke o broju državljanina trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine dozvola za boravak i rad produljena ili ukinuta.

(2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka raščlanjuju se prema: vrsti odluke, razlogu za odluku, trajanju valjanosti dozvola za boravak i rad, državljanstvu, spolu i dobi te zanimanju.

(3) Na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuju se informacije o dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka državljanina trećih zemalja koji podnose zahtjev za dozvolu za boravak i rad i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva, informacije o upravnim pristojbama i cijeni izrade dozvole boravka, kao i informacije o organizacijama radnika.

Potvrda o prijavi rada

Članak 139.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može državljaninu treće zemlje koji boravi na kratkotrajnom boravku izdati potvrdu o prijavi rada radi izvršenja ugovorenih poslova čije izvršenje traje kraće vrijeme na području Republike Hrvatske.

(2) Potvrda o prijavi rada radi izvršenja ugovorenih poslova može se izdati do 90 ili 30 dana u kalendarskoj godini.

Potvrda o prijavi rada do 90 dana

Članak 140.

Na temelju potvrde o prijavi rada do 90 dana u kalendarskoj godini mogu raditi sljedeći državljani trećih zemalja:

1. turistički predstavnici odnosno animatori sukladno propisu kojim se uređuje pružanje usluga u turizmu
2. turistički predstavnici stranih turističkih agencija koji dolaze na temelju sklopljenog ugovora o pružanju usluga s turističkom agencijom u Republici Hrvatskoj

3. znanstvenici na znanstvenom i stručnom usavršavanju, znanstvenici – predstavnici međunarodnih organizacija te znanstvenici koji će sudjelovati u provedbi znanstvenih projekata važnih za Republiku Hrvatsku
4. upravno osoblje, stručnjaci, nastavnici i predavači stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija, koji u Republici Hrvatskoj obavljaju posao u okviru programa kulturne i obrazovne suradnje, kao i upravno osoblje, stručnjaci, nastavnici i predavači stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koje u Republici Hrvatskoj imaju svoje podružnice, ako dolaze iz matične institucije
5. strani dopisnici akreditirani u Republici Hrvatskoj ili izvjestitelji stranih medija
6. osobe koje obavljaju poslove nadzora i inspekcije remonta i izgradnje brodova odnosno poslove nadzora ili inspekcije proizvodnje, montaže opreme, strojeva i drugih postrojenja na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja u području brodogradnje
7. radi obavljanja poslova na plovilima i koji su upisani u popis posade
8. predavači koji sudjeluju na organiziranim stručnim skupovima i seminarima
9. umjetnici i tehničko osoblje za operne, baletne, kazališne, koncertne, likovne i druge kulturne priredbe odnosno autori i izvođači na području filmske i televizijske umjetnosti
10. stručnjaci na području zaštite kulturne baštine, knjižničarstva i arhivistike
11. umjetnici, autori, tehničko i ostalo osoblje koji sudjeluju na snimanju visokobudžetnih filmova
12. ostale prijeko potrebne osobe osim osoba koje su premještene unutar društva (ICT) te poslovni posjetitelji kako je definirano Protokolom o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije
13. radi provođenja međunarodnog ugovora.

Potvrda o prijavi rada do 30 dana

Članak 141.

Na temelju potvrde o prijavi rada do 30 dana u kalendarskoj godini mogu raditi sljedeći državljani trećih zemalja:

1. koji provode stručnu izobrazbu, usavršavanje ili školovanje radnika zaposlenih kod pravnih i fizičkih osoba u Republici Hrvatskoj
2. koji su zaposlenici stranog poslodavca koji je proizvođač strojeva ili opreme i koji dolaze radi njihove isporuke, montaže ili servisa, a njihov rad je uvjet za ostvarivanje jamstvenih prava
3. fizičke osobe i djelatnici pravne osobe iz trećih zemalja registrirane za obavljanje pogrebničke djelatnosti sukladno propisu kojim se uređuje pogrebnička djelatnost
4. na sajamskim ili izložbenim priredbama na kojima izlaže njihov poslodavac

5. radnici u cirkusima ili zabavnim parkovima
6. na snimanju modnih editorijala ili reklamnih kampanja
7. prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje na sportskim priredbama i natjecanjima
8. autori i izvođači na području glazbene, glazbeno-scenske i plesne umjetnosti, kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje
9. koji se stručno usavršavaju kod trgovačkog društva koje je povezano s inozemnim poslodavcem
10. pružatelji revizorskih i konzultantskih usluga.

Nadležnost za izdavanje potvrde o prijavi rada

Članak 142.

Državljanin treće zemlje, pravna ili fizička osoba koja će se koristiti uslugama ili radom državljanina treće zemlje iz članaka 140. i 141. ovoga Zakona dužni su, prije početka rada, nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnijeti zahtjev za izdavanje potvrde o prijavi rada prema mjestu obavljanja poslova ili sjedištu pravne ili fizičke osobe.

Izdavanje potvrde o prijavi rada

Članak 143.

Državljanin treće zemlje ili pravna ili fizička osoba koja će se koristiti uslugama ili radom državljanina treće zemlje dužna je uz pisani zahtjev za izdavanje potvrde o prijavi rada priložiti:

1. zaključen odgovarajući ugovor
2. valjanu stranu putnu ispravu državljanina treće zemlje.

Pravo rada na temelju izdane potvrde o prijavi rada

Članak 144.

Na temelju izdane potvrde o prijavi rada državljanin treće zemlje, za istog poslodavca ili korisnika usluge, može raditi na cijelom području Republike Hrvatske i nije dužan ishoditi dozvolu za boravak i rad.

Dostava potvrde o prijavi rada

Članak 145.

- (1) Potvrdu o prijavi rada policijska uprava odnosno policijska postaja dostavit će:
 1. državljaninu treće zemlje
 2. pravnoj ili fizičkoj osobi iz članka 142. ovoga Zakona.
- (2) Policijska uprava odnosno policijska postaja obavijest o izdanoj potvrdi o prijavi rada elektroničkim putem dostavit će:
 1. područnom uredu Državnog inspektorata prema mjestu rada državljanina treće zemlje
 2. područnom uredu ili ispostavi Porezne uprave nadležnoj prema mjestu u kojemu će se ugovoreni rad izvršiti.

*Postupanje nadležnih tijela***Članak 146.**

Nadležna tijela iz članka 145. stavka 2. točaka 1. i 2. ovoga Zakona dužna su, o utvrđenim nepravilnostima ili kršenju pozitivnih propisa iz svoje nadležnosti rada koje se odnose na pravne ili fizičke osobe koje se koriste uslugama ili radom državljanina treće zemlje kojem je izdana potvrda o prijavi rada, bez odgode obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

*Odbijanje zahtjeva za izdavanje potvrde o prijavi rada***Članak 147.**

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbit će rješenjem zahtjev za izdavanje potvrde o prijavi rada ako:

1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 143. ovoga Zakona
2. pravna ili fizička osoba ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor
3. je za pravnu ili fizičku osobu otvoren stečajni ili likvidacijski postupak sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
4. je pravna ili fizička osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela iz područja radnih odnosa i socijalnog osiguranja
5. pravna ili fizička osoba ili državljanin treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu
6. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad.

(2) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Ukidanje potvrde o prijavi rada***Članak 148.**

Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će rješenjem potvrdu o prijavi rada ako:

1. su prestali postojati uvjeti na temelju kojih je izdana
2. državljanin treće zemlje obavlja poslove za koje mu nije izdana potvrda o prijavi rada
3. državljanin treće zemlje obavlja poslove za pravnu ili fizičku osobu za koje mu nije izdana potvrda o prijavi rada
4. državljanin treće zemlje ili pravna ili fizička osoba ne poštuju propise u skladu s kojima se djelatnost mora obavljati
5. postoje nepravilnosti ili kršenje pozitivnih propisa na temelju obavijesti nadležnih tijela iz članka 146. ovoga Zakona.

*Pravni lijek na ukidanje potvrde o prijavi rada***Članak 149.**

- (1) Ako se utvrdi postojanje okolnosti iz članka 148. ovoga Zakona, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, donijet će rješenje o ukidanju potvrde o prijavi rada.
- (2) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

VII. DUGOTRAJNI BORAVAK I STALNI BORAVAK*Trajanje boravka za dugotrajni boravak***Članak 150.**

- (1) Dugotrajni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.
- (2) Dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od deset mjeseci ukupno ili jednokratno duže od šest mjeseci.
- (3) Izbivanja do tri dana višekratno ili jednokratno u kalendarskom mjesecu ne utječu na razdoblje izbivanja iz stavka 2. ovoga članka.
- (4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od 18 mjeseci ukupno ili jednokratno duže od 12 mjeseci:
- koji je član obitelji službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji službenik je u okviru obavljanja svoje dužnosti prema posebnim propisima upućen na rad u inozemstvo u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, međunarodne organizacije ili asocijacije kojih je Republika Hrvatska stalna članica
 - koji je upućen u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju
 - koji radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti boravi u inozemstvu, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu.
- (5) U trenutku odlučivanja o zahtjevu za odobrenje dugotrajnog boravka državljanin treće zemlje mora imati odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.
- (6) Državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dugotrajni boravak neće se odobriti ako mu je poništen azil ili supsidijarna zaštita.
- (7) Na nositelja »plave karte EU-a« prilikom odobrenja dugotrajnog boravka primjenjuje se članak 134. ovoga Zakona.
- (8) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.

*Vrijeme boravka koje se ne uračunava za dugotrajni boravak***Članak 151.**

(1) U vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona ne uračunava se:

1. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad sezonskim radnicima
2. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad pružateljima usluga
3. privremeni boravak odobren upućenim radnicima
4. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad volonterima
5. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad pripravnicima
6. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad osobama premještenim unutar društva kao i članovima njihovih obitelji
7. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad ostalim prijeko potrebnim osobama kako je definirano Protokolom o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije kao i članovima njihovih obitelji
8. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad pograničnim radnicima
9. boravak odobren u druge svrhe
10. boravak odobren u svrhu srednjoškolskog obrazovanja
11. vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora.

(2) Državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu studiranja u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenog privremenog boravka u svrhu studiranja, ako državljani treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka ima odobren privremeni boravak koji nije naveden u stavku 1. ovoga članka, azil ili supsidijarnu zaštitu.

(3) Za državljane trećih zemalja koji imaju status azilanta ili supsidijarnu zaštitu u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona računa se cjelokupno razdoblje od dana podnošenja zahtjeva za odobrenje međunarodne zaštite na temelju kojeg mu je odobrena zaštita pa do dana odobrenja međunarodne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita.

(4) Državljaninu treće zemlje koji ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu u drugoj državi članici u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona ne uzima se u obzir razdoblje zakonitog boravka u drugoj državi članici koja mu je odobrila azil ili supsidijarnu zaštitu.

(5) Iznimno od stavka 1. točke 9. ovoga članka, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka uračunat će se vrijeme koje je proveo u Republici Hrvatskoj, na temelju odobrenog privremenog boravka u druge svrhe ako se radi o državljaniu treće zemlje:

- iz članka 57. stavka 6. podstavka 1. ovoga Zakona
- iz članka 76. ovoga Zakona
- iz članka 161. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.

*Zahtjev za dugotrajni boravak***Članak 152.**

- (1) Zahtjev za odobrenje dugotrajnog boravka državljanin treće zemlje podnosi u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta.
- (2) O zahtjevu za odobrenje dugotrajnog boravka odlučuje Ministarstvo.
- (3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) Državljanin treće zemlje može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu.
- (5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Uvjeti za odobrenje dugotrajnog boravka***Članak 153.**

- (1) Dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji uz uvjete iz članka 150. ovoga Zakona:
 1. ima valjanu stranu putnu ispravu
 2. ima sredstva za uzdržavanje
 3. ima zdravstveno osiguranje
 4. zna hrvatski jezik i latinično pismo
 5. ne predstavlja opasnost za javni poredak ili nacionalnu sigurnost.
- (2) Osobe bez državljanstva i državljani trećih zemalja koji imaju odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ne moraju ispunjavati uvjet iz stavka 1. točke 1. ovoga članka.
- (3) Odbijanje zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka na temelju stavka 1. točke 5. ovoga članka ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima.
- (4) Državljanin treće zemlje kojem je prestao dugotrajni boravak sukladno članku 155. stavku 1. točkama 2. i 5. ovoga Zakona može ponovno steći status dugotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj ako ispunjava uvjete iz članka 150. ovoga Zakona i uvjete iz stavka 1. točaka 1. i 5. ovoga članka.
- (5) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje i članove njegove obitelji za odobrenje dugotrajnog boravka.

*Znanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma***Članak 154.**

- (1) Ispit iz znanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma mogu provoditi sveučilišta ili sastavnice sveučilišta koje izvide programe iz hrvatskoga jezika i provode ispite, a srednjoškolske ustanove, Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja i ustanove za obrazovanje odraslih ako imaju suglasnost za provođenje ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma iz stavka 5. ovoga članka.
- (2) Ispit iz znanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma ne moraju položiti:
 1. djeca predškolske dobi

2. polaznici, odnosno osobe koje su završile osnovno, srednje ili visoko obrazovanje u Republici Hrvatskoj
 3. osobe starije od 65 godina ako nisu u radnom odnosu.
- (3) Troškove ispita iz stavka 1. ovoga članka snosi državljanin treće zemlje.
- (4) Ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za znanost i obrazovanje, donosi pravilnik o načinu polaganja ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma te o visini troškova koje su obvezni snositi polaznici.
- (5) Ministarstvo nadležno za znanost i obrazovanje na svojim mrežnim stranicama objavljuje popis ustanova koje imaju suglasnost za provođenje ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma.

Ukidanje dugotrajnog boravka

Članak 155.

- (1) Dugotrajni boravak ukinut će se državljaninu treće zemlje ako:
1. ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 2. je neprekidno boravio izvan područja EGP-a u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci
 3. je izbivao iz Republike Hrvatske duže od šest godina
 4. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja
 5. je stekao status dugotrajnog boravka u drugoj državi članici EGP-a
 6. mu je poništen azil ili supsidijarna zaštita
 7. je podnio prijedlog za ukidanje dugotrajnog boravka
 8. bivši nositelj »plave karte EU-a« i član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životni ili neformalni životni partner koji su stekli dugotrajni boravak neprekidno borave izvan područja EGP-a dulje od 24 uzastopna mjeseca.
- (2) Rješenje o ukidanju dugotrajnog boravka iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo na prijedlog policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu prebivališta državljanina treće zemlje.
- (3) Ministarstvo ne donosi rješenje o ukidanju dugotrajnog boravka ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.
- (4) Protiv rješenja o ukidanju dugotrajnog boravka iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Državljanin treće zemlje kojem je prestao dugotrajni boravak iz stavka 1. točaka 2., 3., 5. i 7. ovoga članka može regulirati privremeni boravak sukladno članku 57. ovoga Zakona.

Stalni boravak

Članak 156.

- (1) Stalni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji je:

1. član obitelji ili životni partner hrvatskog državljanina koji neposredno prije podnošenja zahtjeva ima neprekidno četiri godine odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom ili autonomni boravak
 2. neposredno prije podnošenja zahtjeva imao neprekidno tri godine odobren privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeništva uz potvrdu ministarstva nadležnog za demografiju i useljeništvo
 3. neposredno prije podnošenja zahtjeva imao neprekidno tri godine odobren privremeni boravak, a u statusu izbjeglice bio je najmanje deset godina, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje
 4. maloljetno dijete koje neposredno prije podnošenja zahtjeva za stalni boravak ima neprekidno tri godine odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji, a jedan od roditelja ima hrvatsko državljanstvo, odobren stalni ili dugotrajni boravak
 5. neposredno prije podnošenja zahtjeva imao pet godina neprekidno odobren privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, od čega najmanje tri godine u svrhu studiranja na visokom učilištu, na prijediplomskoj, diplomskoj ili posljediplomskoj razini, priloži dokaz o stečenoj kvalifikaciji razine visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj i zaposlen je u Republici Hrvatskoj
 6. imao prebivalište u Republici Hrvatskoj na dan 8. listopada 1991. te je korisnik programa povratka ili obnove ili stambenog zbrinjavanja, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje i za kojeg je utvrđeno da se vratio s namjerom da trajno živi u Republici Hrvatskoj, uz obvezu da priloži dokaz o nekažnjavanju iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku
 7. maloljetno dijete koje živi u Republici Hrvatskoj:
 - a) čiji jedan od roditelja, u trenutku rođenja djeteta, ima hrvatsko državljanstvo, odobren stalni ili dugotrajni boravak uz suglasnost drugog roditelja
 - b) čiji jedan roditelj, u trenutku rođenja djeteta, ima hrvatsko državljanstvo, odobren stalni ili dugotrajni boravak u Republici Hrvatskoj, a drugi je roditelj nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb
 8. rođen u Republici Hrvatskoj i od rođenja živi na području Republike Hrvatske, ali zbog opravdanih razloga na koje nije mogao utjecati nije imao reguliran boravak
 9. veći dio života živio i nastavlja živjeti u Republici Hrvatskoj, a imao je najmanje pet godina odobren privremeni boravak iz humanitarnih razloga.
- (2) Stalni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. do 5. ovoga članka koji nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno dulje od osam mjeseci ukupno ili jednokratno dulje od četiri mjeseca.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, stalni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje iz stavka 1. točke 1. ovoga članka koji nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od 24 mjeseca ukupno ili jednokratno duže od 12 mjeseci:

- koji je upućen na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju
- koji radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti boravi u inozemstvu, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, stalni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje iz stavka 1. točke 1. ovoga članka ako je državljanin treće zemlje član obitelji službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji službenik je u okviru obavljanja svoje dužnosti prema posebnim propisima upućen na rad u inozemstvo u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, međunarodne organizacije ili asocijacije kojih je Republika Hrvatska stalna članica.

(5) U trenutku odlučivanja o zahtjevu za odobrenje stalnog boravka državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. do 5. te točke 9. ovoga članka mora imati odobren privremeni boravak, a državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 6. do 8. ovoga članka može ostati u Republici Hrvatskoj do dana izvršnosti odluke o zahtjevu.

(6) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.

Podnošenje zahtjeva i uvjeti za odobrenje stalnog boravka

Članak 157.

(1) Zahtjev za odobrenje stalnog boravka državljanin treće zemlje podnosi u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta.

(2) O zahtjevu za odobrenje stalnog boravka odlučuje Ministarstvo.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Stalni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje iz članka 156. stavka 1. ovoga Zakona ako ima valjanu stranu putnu ispravu i ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(5) Državljanin treće zemlje iz članka 156. stavka 1. ovoga Zakona u postupku odobravanja stalnog boravka ne mora imati valjanu stranu putnu ispravu kada je ne može pribaviti u diplomatsko-konzularnom predstavništvu strane države u Republici Hrvatskoj, a njegov identitet je moguće nedvojbeno utvrditi na drugi način.

(6) Državljanin treće zemlje može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu.

(7) Protiv rješenja iz stavka 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Ukidanje stalnog boravka***Članak 158.**

- (1) Stalni boravak ukida se državljaninu treće zemlje ako:
1. ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 2. se iselio iz Republike Hrvatske ili neprekidno boravio u inozemstvu duže od godinu dana
 3. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja
 4. je podnio prijedlog za ukidanje stalnog boravka.
- (2) Rješenje o ukidanju stalnog boravka donosi Ministarstvo na prijedlog policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu prebivališta državljanina treće zemlje.
- (3) Ministarstvo ne donosi rješenje o ukidanju stalnog boravka ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.
- (4) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka o ukidanju stalnog boravka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Prava državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravku i stalnom boravku***Članak 159.**

- (1) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravku odnosno na stalnom boravku ima pravo na:
1. rad i samozapošljavanje
 2. stručno usavršavanje
 3. obrazovanje i studentske stipendije, osim državne stipendije
 4. socijalnu skrb, doplatak za djecu
 5. porezne olakšice
 6. pristup tržištu roba i usluga
 7. slobodu udruživanja i povezivanja te članstva u organizacijama koje zastupaju radnike ili poslodavce ili organizacijama čiji članovi obavljaju posebno zanimanje, uključujući i naknade koje im takve organizacije daju.
- (2) Državljanin treće zemlje ostvaruje prava sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravku, u odnosu na prava i obveze propisane zakonom kojim se propisuje obvezno zdravstveno osiguranje te zakonom kojim se propisuju roditeljske i roditeljske potpore, izjednačen je s državljaninom treće zemlje na stalnom boravku.

VIII. BORAVAK I RAD DRŽAVLJANA TREĆIH DRŽAVA KOJI IMAJU ODOBREN DUGOTRAJNI BORAVAK U DRUGOJ DRŽAVI ČLANICI EGP-A I ČLANOVA NJIHOVIH OBITELJI

Ulazak i boravak državljanina treće zemlje koji ima odobren dugotrajni boravak u drugoj državi članici EGP-a

Članak 160.

- (1) Državljanin treće zemlje koji u drugoj državi članici EGP-a ima odobren dugotrajni boravak može boraviti na području Republike Hrvatske do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno do isteka roka na koji je izdana viza ili boravišna iskaznica koju je izdala druga država članica EGP-a, ako je rok važenja vize ili boravišne iskaznice koju je izdala druga država članica EGP-a kraći od tri mjeseca.
- (2) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka koji namjerava boraviti duže od tri mjeseca u Republici Hrvatskoj dužan je prije isteka roka valjanosti vize ili boravišne iskaznice koju je izdala druga država članica EGP-a policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka, o čemu se izdaje potvrda.
- (3) Državljanin treće zemlje iz stavka 2. ovoga članka na temelju potvrde o podnesenom zahtjevu za privremeni boravak može boraviti u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Uvjeti za odobrenje privremenog boravka državljaninu treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravka u drugoj državi članici EGP-a

Članak 161.

- (1) Državljaninu treće zemlje iz članka 160. stavka 2. ovoga Zakona može se odobriti privremeni boravak u svrhu boravka osobe s dugotrajnim boravkom u drugoj državi članici EGP-a ako dolazi:
 1. zbog rada ili samozapošljavanja
 2. zbog studiranja ili strukovne izobrazbe ili
 3. u druge svrhe, na koje se ne odnosi ograničenje iz članka 57. stavka 4. ovoga Zakona.
- (2) Privremeni boravak iz stavka 1. ovoga članka može se odobriti državljaninu treće zemlje ako:
 1. ima valjanu stranu putnu ispravu
 2. ima boravišnu iskaznicu kojom dokazuje da ima dugotrajni boravak u drugoj državi članici EGP-a
 3. ima sredstva za vlastito uzdržavanje i za uzdržavanje članova obitelji
 4. ima zdravstveno osiguranje
 5. ispunjava ostale uvjete za odobrenje privremenog boravka s obzirom na svrhu
 6. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska

7. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.
- (3) Rješenje iz stavka 2. točke 7. ovoga članka ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima.
- (4) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz stavka 1. ovoga članka u dozvolu boravka u rubriku »napomena« upisat će se riječ: »rad«, »samozapošljavanje«, »studiranje«, »strukovna izobrazba« ili »druge svrhe«.
- (6) Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz stavka 1. ovoga članka ima prava kako su navedena u članku 159. ovoga Zakona.
- (7) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje za odobrenje privremenog boravka za državljanina treće zemlje koji u drugoj državi članici EGP-a ima odobren dugotrajni boravak i članove njegove obitelji.

Uvjeti za odobrenje privremenog boravka članu obitelji državljanina treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravka u drugoj državi članici EGP-a

Članak 162.

- (1) Članovima obitelji državljanina treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravka u drugoj državi članici EGP-a smatraju se osobe iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Članu obitelji državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak iz članka 161. ovoga Zakona odobrit će se privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ako:
1. ima valjanu stranu putnu ispravu
 2. u drugoj državi članici EGP-a ima odobren boravak
 3. je s državljaninom treće zemlje boravio u zajedničkom kućanstvu u drugoj državi članici EGP-a u kojoj državljanin treće zemlje ima dugotrajni boravak
 4. ima sredstva za uzdržavanje
 5. ima zdravstveno osiguranje
 6. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 7. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.
- (3) Rješenje iz stavka 2. točke 7. ovoga članka ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima.
- (4) Zahtjev iz stavka 2. ovoga članka podnosi se u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka člana obitelji.
- (5) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (6) Član obitelji kojem je odobren privremeni boravak iz stavka 2. ovoga članka ima prava kako su navedena u članku 71. ovoga Zakona.

(7) Ako nije ispunjen uvjet iz stavka 2. točke 3. ovoga članka, član obitelji podnijet će zahtjev za odobrenje privremenog boravka sukladno članku 58. ovoga Zakona, a privremeni boravak može se odobriti ako su ispunjeni uvjeti iz članka 59. ovoga Zakona.

Izmjena napomene u dozvoli boravka za državljanina treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravka u drugoj državi članici EGP-a

Članak 163.

(1) Kada je dozvolu boravka državljaninu treće zemlje na dugotrajnom boravku izdala druga država članica EGP-a u kojoj je unesena napomena da mu je odobrena međunarodna zaštita: »Međunarodnu zaštitu odobrila (država članica) (datum)«, a nadležnost za međunarodnu zaštitu prelazi u nadležnost Republike Hrvatske, policijska uprava odnosno policijska postaja izdat će dozvolu boravka s izmijenjenom napomenom najkasnije u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva nadležnog tijela druge države članice EGP-a tako da će unijeti riječi: »odgovornost za međunarodnu zaštitu prenesena na Republiku Hrvatsku (datum)«.

(2) Kada je državljaninu treće zemlje koji ima status dugotrajnog boravka u drugoj državi članici EGP-a odobrena međunarodna zaštita u Republici Hrvatskoj, prije nego što policijska uprava odnosno policijska postaja izda dozvolu boravka, zatražit će se od druge države članice EGP-a da u dozvoli boravka unese izmijenjenu napomenu najkasnije u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva tako da upiše riječi: »Međunarodnu zaštitu odobrila Republika Hrvatska (datum)«.

Donošenje rješenja o protjerivanju i obveza prihvata

Članak 164.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može donijeti rješenje o protjerivanju s područja EGP-a državljanina treće zemlje koji ima dugotrajni boravak u drugoj državi članici EGP-a i člana njegove obitelji koji imaju reguliran privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, ako predstavljaju ozbiljnu opasnost za javni poredak ili nacionalnu sigurnost.

(2) Pri donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga članka policijska uprava odnosno policijska postaja savjetovat će se s nadležnim tijelima države članice EGP-a koja je državljaninu treće zemlje odobrila dugotrajni boravak te će im osigurati podatke glede provođenja postupka protjerivanja.

(3) Državljanin treće zemlje iz članka 161. ovoga Zakona i član njegove obitelji ne može se protjerati ako se bolest koja ugrožava javno zdravlje pojavila tri mjeseca nakon ulaska u Republiku Hrvatsku.

(4) Ako postoji ozbiljna sumnja da državljanin treće zemlje i član obitelji boluju od bolesti koja predstavlja opasnost za javno zdravlje, u roku od tri mjeseca od ulaska u Republiku Hrvatsku može se zatražiti da se podvrgnu besplatnom liječničkom pregledu, koji će se provesti na temelju individualne procjene u svakom pojedinačnom slučaju.

(5) Na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će se ponovni ulazak državljaninu treće zemlje kojem je u Republici Hrvatskoj odobren dugo-

trajni boravak i članu njegove obitelji ako mu je u drugoj državi članici EGP-a prestao boravak.

Obavijest druge države članice EGP-a

Članak 165.

Ministarstvo će imenovati kontaktnu točku odgovornu za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem o izdanim privremenim boravcima iz članka 161. ovoga Zakona, njihovu produljenju, odobrenju dugotrajnog boravka, odlukama na temelju kojih su državljani treće zemlje dužni napustiti Republiku Hrvatsku, kao i u slučajevima propisanim člankom 163. i člankom 168. stavcima 5., 6., 7. i 8. ovoga Zakona.

Primjena ostalih odredbi ovoga Zakona

Članak 166.

Na državljanina treće zemlje koji ima dugotrajni boravak u drugoj državi članici EGP-a i člana njegove obitelji na odgovarajući se način primjenjuju i odredbe drugih glava ovoga Zakona koje nisu u suprotnosti i nisu propisane ovom glavom.

IX. ISPRAVE DRŽAVLJANINA TREĆE ZEMLJE

Dužnost nošenja valjanih isprava

Članak 167.

- (1) Državljanin treće zemlje dužan je nositi i na zahtjev službene osobe dati na uvid valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju.
- (2) Državljanin treće zemlje dužan je na zahtjev službene osobe dati na uvid putnu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice.
- (3) Državljanin treće zemlje koji nema ispravu iz stavka 1. ovoga članka dužan je na zahtjev policijskog službenika dati svoje osobne podatke.
- (4) Državljanin treće zemlje ne smije svoje isprave dati drugome da se njima služi odnosno ne smije se služiti nevažećom ili drugom nevaljanom ispravom ili tuđom ispravom kao svojom.

Rok važenja dozvole boravka i unos podataka u dozvolu boravka

Članak 168.

- (1) Dozvola boravka izdaje se državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak na rok važenja na koji mu je odobren privremeni boravak, a državljaninu treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona izdaje se na vrijeme razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvolu boravka nije dužan ishoditi državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana.

(3) Dozvola boravka državljaninu treće zemlje kojemu je odobren dugotrajni boravak ili stalni boravak izdaje se s rokom važenja od pet godina.

(4) U dozvolu boravka državljanina treće zemlje iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona kojemu je odobren dugotrajni boravak na temelju azila ili supsidijarne zaštite unijet će se napomena: »Međunarodnu zaštitu odobrila (država članica) (datum)«.

(5) Državljaninu treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak na temelju članka 150. ovoga Zakona, a kojemu je druga država članica EGP-a izdala dozvolu boravka u koju je unesena napomena da mu je odobrena međunarodna zaštita, policijska uprava odnosno policijska postaja će u dozvolu boravka državljaninu treće zemlje unijeti napomenu iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Prije unoenja napomene iz stavka 5. ovoga članka u dozvolu boravka, od druge države članice EGP-a koja se navodi u napomeni dozvole boravka, zatražit će se informacija ima li državljanin treće zemlje još uvijek odobrenu međunarodnu zaštitu, a ako je međunarodna zaštita prestala, policijska uprava odnosno policijska postaja ne unosi napomenu iz stavka 5. ovoga članka.

(7) Ako je nadležnost za međunarodnu zaštitu državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravku prešla u nadležnost Republike Hrvatske nakon što mu je izdana dozvola boravka iz stavka 5. ovoga članka, policijska uprava odnosno policijska postaja izmijenit će napomenu u dozvoli boravka u roku od tri mjeseca od dana prelaska nadležnosti tako da će unijeti riječi: »odgovornost za međunarodnu zaštitu prenesena na Republiku Hrvatsku (datum)«.

(8) Ministarstvo će, na zahtjev druge države članice EGP-a, u roku od mjesec dana od zaprimanja zahtjeva dostaviti podatak ima li državljanin treće zemlje odobrenu međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.

(9) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje cijenu dozvole boravka za državljane trećih zemalja iz ovoga članka.

Podnošenje zahtjeva za dozvolu boravka

Članak 169.

(1) Zahtjev za izdavanje dozvole boravka dužan je podnijeti državljanin treće zemlje na privremenom boravku, dugotrajnom boravku ili stalnom boravku u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog boravka ili stalnog boravka u Republici Hrvatskoj; državljanin treće zemlje kojem je izdana dugotrajna viza na temelju odobrenog privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad zahtjev za izdavanje dozvole boravka dužan je podnijeti u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize, a državljanin treće zemlje kojem je izdana sezonska dozvola za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona u roku od osam dana od početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize.

(2) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana nije dužan podnositi zahtjev za dozvolu boravka.

*Biometrijski podaci***Članak 170.**

- (1) Obrazac dozvole boravka sadrži elektronički nosač podataka (RFID čip) na koji se pohranjuju biometrijski podaci državljanina treće zemlje (otisci prstiju i fotografija državljanina treće zemlje).
- (2) Državljaninu treće zemlje koji odbije dati biometrijske podatke iz stavka 1. ovoga članka odbit će se izdavanje dozvole boravka.
- (3) Protiv rješenja Ministarstva iz stavka 2. ovoga članka, donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Zamjena dozvole boravka***Članak 171.**

- (1) Dozvola boravka mora se zamijeniti:
 1. u slučaju promjene podataka
 2. kada je oštećena ili dotrajala tako da više ne služi svrsi
 3. kada fotografija na dozvoli boravka više ne odgovara izgledu osobe
 4. istekom roka važenja.
- (2) Zahtjev za zamjenu dozvole boravka podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta odnosno prebivališta u roku od osam dana od dana nastupa okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

*Vraćanje dozvole boravka***Članak 172.**

- (1) Državljanin treće zemlje dužan je vratiti dozvolu boravka kad:
 1. se iseljava
 2. mu je prestao boravak
 3. stekne hrvatsko državljanstvo.
- (2) Državljanin treće zemlje dužan je vratiti dozvolu boravka policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta odnosno prebivališta u roku od osam dana od dana nastupa okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

*Gubitak, nestanak ili krađa dozvole boravka ili putne isprave za državljanina treće zemlje***Članak 173.**

- (1) Državljanin treće zemlje dužan je u roku od osam dana od dana saznanja prijaviti gubitak, nestanak ili krađu putne isprave iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvole boravka policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja, o čemu se izdaje potvrda.
- (2) Državljanin treće zemlje koji u inozemstvu izgubi ili na drugi način ostane bez putne isprave za državljanina treće zemlje iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvole boravka dužan je u roku od osam dana od dana saznanja prijaviti najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske, koji je o

tome dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju koja ju je izdala.

Status nevažeće dozvole boravka i putne isprave za državljanina treće zemlje

Članak 174.

Policijska uprava odnosno policijska postaja u Informacijskom sustavu Ministarstva evidentirat će status nevažeće dozvole boravka ili putne isprave za državljanina treće zemlje kojoj je istekao rok važenja ili je prestala važiti zbog razloga iz članka 8. stavka 3., članka 9. stavka 4., članka 104. stavka 19., članka 172. i 173. ovoga Zakona.

Zadržavanje strane putne isprave

Članak 175.

(1) Policijska uprava odnosno policijska postaja će državljaninu treće zemlje privremeno zadržati stranu putnu ispravu ako:

1. postoji osnova sumnje da je počinio kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti ili prekršaj
2. nije izvršio svoju dospelu imovinskopравnu obvezu na zahtjev nadležnog suda ili drugog nadležnog tijela
3. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja.

(2) Isprava iz stavka 1. ovoga članka zadržava se na vrijeme dok postoje razlozi za njezino zadržavanje, o čemu se izdaje potvrda.

X. PRIJAVA BORAVKA

Boravište i prebivalište

Članak 176.

(1) Boravište je mjesto u kojem boravi državljanin treće zemlje s odobrenim privremenim boravkom, dugotrajnim boravkom ili stalnim boravkom.

(2) Prebivalište je mjesto u kojem se državljanin treće zemlje s odobrenim dugotrajnim boravkom ili stalnim boravkom nastanio s namjerom da u njemu stalno živi.

(3) Državljanin treće zemlje s odobrenim dugotrajnim boravkom ili stalnim boravkom osim prebivališta može prijaviti i boravište, u mjestu gdje trajnije boravi bez namjere da se u njemu nastani, a boravište se može prijaviti najduže do godine dana.

(4) Ako državljanin treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka namjerava boraviti i nakon isteka roka od godine dana u mjestu i na adresi prijavljenog boravišta, dužan je u roku od 15 dana od isteka toga roka produljiti prijavu boravišta, s time da boravište ne može trajati duže od dvije godine.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, boravište državljanina trećih zemalja koji se obrazuju ili koji u mjestu boravišta obavljaju poslove koji nisu trajnog karaktera, kao i državljani trećih zemalja koji su smješteni u raznim ustanovama, vjerskim

zajednicama i drugim pravnim osobama, udomiteljskim obiteljima i kod drugih fizičkih osoba može trajati koliko traje obrazovanje, zaposlenje ili smještaj u ustanovama, drugim pravnim osobama i kod fizičkih osoba o čemu državljani trećih zemalja moraju priložiti odgovarajuću dokumentaciju.

(6) Državljanin treće zemlje na kratkotrajnom boravku mora imati prijavljen smještaj sukladno članku 177. ovoga Zakona.

(7) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje sadržaj obrazaca prijave i odjave boravišta i prebivališta i dokumentaciju koja se prilaže uz obrazac prijave boravišta i prebivališta za državljanina treće zemlje s odobrenim privremenim boravkom, dugotrajnim boravkom ili stalnim boravkom.

Prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku

Članak 177.

(1) Smještaj državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku dužna je prijaviti pravna i fizička osoba koja je državljaninu treće zemlje pružila smještaj u roku od jednog dana od dolaska državljanina treće zemlje na smještaj.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuje se i na:

1. zdravstvene ustanove koje primaju državljanina treće zemlje na liječenje
2. osobe koje su zaprimile prijavu smještaja državljanina treće zemlje ili obavljaju prijavu smještaja državljanina treće zemlje na temelju ugovornog odnosa s obveznikom prijave iz stavka 1. ovoga članka
3. pružatelje usluge veza u luci kada je državljanin treće zemlje smješten na plovilu.

(3) Obveznici prijave iz stavka 2. točke 2. ovoga članka dužni su policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti prijavu u roku od jednog dana od zaprimanja prijave o smještaju državljanina treće zemlje.

(4) Ako se obveznik prijave iz stavka 1. ovoga članka u trenutku dolaska državljanina treće zemlje na smještaj ne nalazi u Republici Hrvatskoj ili se prijava smještaja zbog drugog razloga ne može obaviti u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje na kratkotrajnom boravku dužan je sam prijaviti svoj smještaj u roku od dva dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od promjene smještaja.

(5) Prijava se podnosi policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a može se izvršiti i u elektroničkom obliku, putem web-servisa.

(6) Prijava državljanina treće zemlje koji će biti smješten na plovilu podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji nadležnoj za kontrolu državne granice u luci u kojoj se obavlja granična kontrola ako državljanin treće zemlje ulazi plovilom na kojem će biti smješten odnosno policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu ukrcaja državljanina treće zemlje.

(7) Obveznici prijave smještaja iz stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka dužni su u obrascu prijave smještaja državljanina treće zemlje navesti i datum odjave smještaja, dati potpune i točne podatke te u roku od jednog dana dostaviti obavijest o svakoj promjeni podataka.

(8) Ako obveznik prijave smještaja iz stavka 7. ovoga članka nije naveo datum odjave, niti je prijavu smještaja naknadno odjavio, prijava smještaja vrijedi 90 dana, ako nije u suprotnosti s člankom 55. ovoga Zakona.

(9) Odredbe ovoga članka ne odnose se na članove posade teretnih i putničkih brodova koji su smješteni na brodu.

(10) Odredbe prijave smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku na odgovarajući način primjenjuju se i na državljanina treće zemlje na privremenom boravku, dugotrajnom boravku ili stalnom boravku ako prijavu obavlja osoba iz članka 180. ovoga Zakona.

(11) Prijava smještaja državljanina treće zemlje iz članka 55. stavka 3. ovoga Zakona provodi se sukladno odredbama ovoga članka, računajući od dana isteka važenja privremenog boravka.

(12) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje sadržaj obrazaca prijave i odjave adrese smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravištu.

Prijava promjene boravišta i prebivališta

Članak 178.

(1) Državljanin treće zemlje na privremenom boravku dužan je prijaviti boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adrese stanovanja u roku od 15 dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja.

(2) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku dužan je prijaviti prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adrese stanovanja u roku od 15 dana od dana promjene.

(3) Ako je državljanin treće zemlje odlukom poslodavca upućen na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj, državljanin treće zemlje ili poslodavac dužan je izvršiti obvezu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Državljanin treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka koji izbiva manje od 180 dana neprekidno s boravišta odnosno prebivališta navedenog u biometrijskoj dozvoli boravka nije dužan izvršiti zamjenu biometrijske dozvole boravka iz članka 171. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

(5) Poslodavac je dužan u roku od osam dana obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje o njegovu upućivanju na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju.

(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj i ima prebivalište u susjednoj zemlji iz koje svakodnevno dolazi na rad u Republiku Hrvatsku i vraća se u matičnu državu nije dužan izvršiti prijavu boravišta i adrese stanovanja u Republici Hrvatskoj niti mu se u biometrijskoj dozvoli boravka upisuje taj podatak.

(7) Za državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, članku 104. ovoga Zakona i članku 110. točki 32. ovoga Zakona neće se izvršiti prijava boravišta ako je na adresi na

kojoj se želi izvršiti prijava boravišta prijavljen veći broj osoba u odnosu na stambenu površinu smještajne jedinice propisane pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona.

Službena odjava boravišta i prebivališta

Članak 179.

- (1) Državljaninu treće zemlje na privremenom boravku, dugotrajnom boravku ili stalnom boravku koji mijenja boravište ili prebivalište policijska uprava odnosno policijska postaja će, po službenoj dužnosti, evidentirati odjavu prethodnog boravišta ili prebivališta.
- (2) Podnositelj prijave boravišta i prebivališta iz članka 177. i 178. ovoga Zakona dužan je dati točne i istinite podatke.
- (3) Na adresu koja nije evidentirana u registru prostornih jedinica ne može se izvršiti prijava prebivališta ili boravišta.
- (4) Ministarstvo će po službenoj dužnosti, putem nadležne policijske uprave ili policijske postaje na čijem području državljanin treće zemlje ima prijavljeno boravište ili prebivalište, donijeti rješenje o odjavi boravišta ili prebivališta ako se terenskom provjerom utvrdi da državljanin treće zemlje stvarno ne boravi na prijavljenoj adresi ili ako ga o tome bude obavijestilo tijelo javne vlasti i druge pravne ili fizičke osobe, uz terensku provjeru.
- (5) Izvršnošću rješenja iz stavka 4. ovoga članka državljaninu treće zemlje ne ukida se privremeni boravak, dozvola za boravak i rad, dugotrajni ili stalni boravak, osim ako su ispunjeni uvjeti propisani člancima 85., 87., 94., 107., 123., 131., 155. ili 158. ovoga Zakona.
- (6) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Evidencije smještaja državljana trećih zemalja

Članak 180.

Pravna i fizička osoba koja pruža usluge smještaja vodi evidenciju o državljanima trećih zemalja sukladno posebnim propisima te je dužna službenoj osobi nadležnog tijela dati na uvid podatke o evidenciji smještaja državljana trećih zemalja.

XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA

Dubinska provjera

Članak 180.a

- (1) Dubinsku provjeru provodi Ministarstvo, policijska uprava, policijska postaja, tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi u dijelu koji se odnosi na preliminarnu provjeru ranjivosti i zaštitu maloljetnika bez pratnje i ministarstvo nadležno za poslove zdravstva u dijelu koji se odnosi na preliminarni zdravstveni pregled, u skladu s Uredbom (EU) 2024/1356 i Uredbom (EU) 2024/1352.
- (2) Dubinska provjera provodi se u posebnim objektima Ministarstva.

- (3) Radi sprječavanja opasnosti od bijega, moguće prijetnje unutarnjoj sigurnosti ili javnom zdravlju koja bi mogla proizaći iz bijega državljaninu treće zemlje u vezi s kojim se provodi dubinska provjera nije dopušteno, bez prethodnog odobrenja, napustiti objekt u kojem se provodi provjera.
- (4) Državljanina treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka spriječit će se ako bez odobrenja pokuša napustiti objekt u kojem se provodi dubinska provjera odnosno vratit će ga se u objekt u kojem se provodi dubinska provjera ako ga bez odobrenja napusti.
- (5) Državljanina treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka na primjeren će se način i na jeziku koji razumije obavijestiti o postupku dubinske provjere, o njegovim pravima i obvezama u postupku dubinske provjere, uključujući zabranu iz stavka 3. ovoga članka i mjerama iz stavka 4. ovoga članka.
- (6) Državljaninu treće zemlje iz stavka 4. ovoga članka može se ograničiti sloboda kretanja smještajem u prihvatni centar za strance, sukladno ovom Zakonu i zakonu kojim se uređuje međunarodna i privremena zaštita, ako je on tijekom dubinske provjere izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu.
- (7) Osobama koje provode informiranje i savjetovanja državljana trećih zemalja u postupku dubinske provjere može se ograničiti pristup državljanima trećih zemalja u objektu u kojem se provodi dubinska provjera, ako je to potrebno zbog sigurnosti objekta, zaštite javnog poretka te zbog upravljanja objektom.
- (8) Primjena mjere iz stavka 7. ovoga članka ne smije strogo ograničiti odnosno potpuno onemogućiti pristup državljanima trećih zemalja.
- (9) O ograničenju pristupa iz stavka 7. ovoga članka Ministarstvo, policijska uprava i policijska postaja po službenoj dužnosti donose rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (10) Državljanin treće zemlje u vezi s kojim se provodi dubinska provjera ima pravo na zdravstvenu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje zdravstvena zaštita stranaca.
- (11) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na državljane trećih zemalja protiv kojih se provodi kazneni postupak dok se nalaze u zatvorskoj ustanovi.
- (12) Ako pojedina radnja dubinske provjere nije obavljena u roku koji je propisan Uredbom (EU) 2024/1356, ona će se obaviti tijekom postupka odobravanja međunarodne zaštite na granici, postupka povratka na granici odnosno drugog postupka.
- (13) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje izgled i sadržaj obrasca o dubinskoj provjeri i obrasca o načinu informiranja državljana trećih zemalja u vezi s kojima se provodi dubinska provjera te način postupanja prema državljanima trećih zemalja u vezi s kojima se provodi dubinska provjera.

Nezavisni Mehanizam praćenja poštivanja temeljnih prava u postupku dubinske provjere i postupku odobravanja međunarodne zaštite na granici

Članak 180.b

- (1) Nezavisni Mehanizam praćenja poštivanja temeljnih prava (u daljnjem tekstu: Mehanizam) prati poštuju li se temeljna prava u postupku dubinske provjere i

postupku odobravanja međunarodne zaštite na granici u skladu s pravom Europske unije i međunarodnim pravom.

(2) Mehanizam osobito prati pristup sustavu međunarodne zaštite, zabranu prisilnog udaljenja i vraćanja, najbolji interes maloljetnika i ograničavanje slobode kretanja.

(3) Mehanizam osigurava učinkovitu provjeru utemeljenih saznanja o kršenju temeljnih prava u vezi s postupkom dubinske provjere i postupkom odobravanja međunarodne zaštite na granici te, ako je potrebno, pokreće istraživanja takvih saznanja i nadzire njihov napredak.

(4) Provođenje Mehanizma osigurava Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina (u daljnjem tekstu: Ured).

(5) U svrhu osiguranja provođenja Mehanizma Ured sklapa sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(6) U svom radu Mehanizam djeluje nepristrano i neovisno.

(7) U svrhu provođenja Mehanizma, tijela iz članka 180.a stavka 1. ovoga Zakona omogućit će provoditeljima Mehanizma pristup mjestima na kojima se provodi Mehanizam, dati tražene informacije i preslike dokumenata te omogućiti povjerljivi razgovor s državljanima trećih zemalja, na zahtjev provoditelja Mehanizma.

(8) Vlada uredbom detaljnije razrađuje sastav Mehanizma, način rada, financiranje, odabir provoditelja, ovlasti, zadaće i osposobljavanje provoditelja.

Vrste mjera za osiguranje povratka i način primjene

Članak 181.

(1) U smislu ovoga Zakona, mjerama za osiguranje povratka smatraju se:

- ograničenje slobode kretanja, u smislu članaka 211. i 212. ovoga Zakona
- rok za dragovoljni odlazak, u smislu članka 184. ovoga Zakona
- zabrana ulaska i boravka, u smislu članka 192. ovoga Zakona
- obveze državljanina treće zemlje u postupku povratka, u smislu članka 213. stavka 1. ovoga Zakona
- prisilno udaljenje, u smislu članka 203. ovoga Zakona
- druge mjere propisane ovim Zakonom kojima je svrha odlazak državljanina treće zemlje u treću zemlju.

(2) Mjere za osiguranje povratka ne primjenjuju se prema državljanima trećih zemalja koji imaju pravo na slobodu kretanja u skladu s pravom Europske unije.

(3) Odredbe ovoga Zakona o mjerama za osiguranje povratka ne primjenjuju se na državljane treće zemlje koji su zatečeni na vanjskoj granici prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska, državljane treće zemlje kojima treba odbiti ulazak na graničnom prijelazu, državljane treće zemlje koje treba izručiti na temelju međunarodnog ugovora, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(4) Državljanima trećih zemalja iz stavka 3. ovoga članka ne može se isključiti od primjene odredbi ovoga Zakona o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja, pravu

na zdravstvenu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje zdravstvena zaštita stranaca, zaštiti ranjivih osoba, ograničenju slobode kretanja i zabrani prisilnog udaljenja.

(5) Za primjenu mjera za osiguranje povratka nadležno je Ministarstvo.

(6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje način primjene mjera za osiguranje povratka, izgled i sadržaj europske putne isprave za vraćanje državljanina trećih zemalja koji nezakonito borave te način postupanja prema državljanima trećih zemalja koji su zatečeni na vanjskoj granici prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska iz stavka 3. ovoga članka.

Zaštita u postupku povratka

Članak 182.

(1) Prilikom primjene mjera za osiguranje povratka uzet će se u obzir najbolji interes maloljetnika i potrebe drugih ranjivih osoba, obiteljski život i zdravstveno stanje državljanina treće zemlje prema kojem se poduzimaju mjere.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka, ranjivim osobama smatraju se maloljetnici, osobe s invaliditetom, starije osobe, trudnice, članovi jednoroditeljskih obitelji s maloljetnom djecom, žrtve trgovanja ljudima, žrtve mučenja, silovanja ili drugog oblika psihičkog, fizičkog ili spolnog nasilja kao što su žrtve sakaćenja ženskih spolnih organa te osobe s duševnim smetnjama.

(3) Državljanin treće zemlje u postupku povratka ima pravo na zdravstvenu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje zdravstvena zaštita stranaca kao i pravo na školovanje sukladno propisima kojim se uređuje školovanje odnosno obrazovanje.

(4) Rješenja u vezi s povratkom iz članka 196. stavka 1. ovoga Zakona donose se na temelju individualne procjene u skladu s pravilom razmjernosti.

Nezakoniti boravak

Članak 183.

(1) Državljanin treće zemlje nezakonito boravi ako:

1. nije na kratkotrajnom boravku
2. nema valjano odobrenje za privremeni boravak, dugotrajni boravak ili stalni boravak
3. nema pravo na zakoniti boravak sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
4. nije državljanin treće zemlje iz članka 58. stavka 6., članka 62. stavka 2., članka 90. stavka 5., članka 92. stavaka 5. i 6., članka 103.b stavka 2., članka 103.d stavka 20., članka 106. stavaka 3., 4. i 8., članka 126. stavka 4., članka 130. stavka 3., članka 133. stavka 4., članka 135.a stavaka 10. i 11., članka 135.d stavaka 6. i 7., članka 156. stavka 5. u dijelu koji se odnosi na osobe iz stavka 1. točaka 6., 7. i 8. toga članka i članka 160. stavka 3. ovoga Zakona
5. se kreće izvan područja na kojem mu je ograničeno kretanje na temelju bilateralnog međunarodnog ugovora

6. nije obuhvaćen programom mobilnosti iz članka 73. stavka 5. ili članka 74. stavaka 3. i 12. ovoga Zakona.
- (2) Državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi dužan je bez odgađanja napustiti Republiku Hrvatsku.
- (3) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kojemu je izdano rješenje o povratku dužan je napustiti EGP u roku koji mu je određen te je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku.
- (4) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje izgled i sadržaj obrazaca potvrda o zahtjevima koje se podnose sukladno odredbama članka 62. stavka 2., članka 90. stavka 5., članka 92. stavaka 5. i 6., članka 135.d stavaka 6. i 7., članka 156. stavka 5. u dijelu koji se odnosi na osobe iz stavka 1. točaka 6., 7. i 8. toga članka i članka 160. stavka 3. ovoga Zakona.
- (5) Državljanin treće zemlje obavezan je surađivati u postupku svog povratka.
- (6) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje mjere kojima se državljani trećih zemalja potiču na suradnju u postupku povratka.

Rješenje o povratku

Članak 184.

- (1) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljani treće zemlje kojem rješenjem Ministarstva u sjedištu ili rješenjem Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje prestaje zakoniti boravak donijet će se rješenje o povratku.
- (2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka utvrdit će se da državljani treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, odredit će se rok u kojem je dužan napustiti EGP (rok za dragovoljni odlazak) i da je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a te će se zaprijetiti prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP i odrediti država u koju će se državljanina treće zemlje prisilno udaljiti.
- (3) Prilikom određivanja roka za dragovoljni odlazak, osim okolnosti iz članka 182. ovoga Zakona, uzet će se u obzir osobne okolnosti te vrijeme u kojem to državljani treće zemlje može učiniti, koje ne može biti kraće od sedam dana niti dulje od 30 dana.
- (4) U slučajevima iz članka 185. stavka 1. točaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona rok za dragovoljni odlazak može se odrediti u trajanju kraćem od sedam dana.
- (5) U slučajevima iz članka 188. stavka 1. ovoga Zakona rok za dragovoljni odlazak može se odrediti u trajanju duljem od 30 dana.
- (6) Rok za dragovoljni odlazak državljani treće zemlje koji nezakonito boravi i državljani treće zemlje na kratkotrajnom boravku počinje teći prvoga dana od dana dostave rješenja o povratku odnosno od puštanja državljanina treće zemlje na slobodu s izdržavanja kazne zatvora.

(7) Rješenjem o povratku mogu se odrediti obveze iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona ako postoji rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona.

(8) Rok za dragovoljni odlazak iz stavka 2. ovoga članka odnosi se i na napuštanje Švicarske Konfederacije.

Iznimke od obveze donošenja rješenja o povratku

Članak 185.

(1) Državljaninu treće zemlje iz članka 184. stavka 1. ovoga Zakona ne mora se donijeti rješenje o povratku ako:

1. postoji rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona
 2. mu je zahtjev za odobrenje boravka odbijen kao očito neosnovan ili prijevaran
 3. ga se može prisilno udaljiti u državu članicu EGP-a na temelju readmisijskog ugovora koji je stupio na snagu prije 13. siječnja 2009.
 4. predstavlja opasnost za javni poredak ili nacionalnu sigurnost.
- (2) Ako je državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi podnio zahtjev za odobrenje privremenog boravka, može se odrediti prekid postupka donošenja rješenja o povratku.
- (3) Rješenje o povratku neće se donijeti ako se državljanin treće zemlje ne nalazi u Republici Hrvatskoj.

Donošenje rješenja o povratku

Članak 186.

- (1) Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, donosi rješenje o povratku.
- (2) Ako državljaninu treće zemlje, kojem se donosi rješenje o protjerivanju ili rješenje o ukidanju zakonitog boravka Ministarstva u sjedištu ili Ministarstva putem nadležne policijske uprave odnosno postaje, treba odrediti rok za dragovoljni odlazak, o dragovoljnom odlasku iz članka 184. stavka 2. ovoga Zakona će se odlučiti rješenjem o protjerivanju ili rješenjem Ministarstva u sjedištu ili Ministarstva putem nadležne policijske uprave odnosno postaje kojim državljaninu treće zemlje prestaje zakoniti boravak.
- (3) Rješenje o povratku državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi ili nezakonito prijeđe ili pokuša prijeći vanjsku granicu može se donijeti i bez provođenja prekršajnog postupka.
- (4) Ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku, rješenje o povratku može se donijeti na obrascu.
- (5) Odredba stavka 4. ovoga članka ne odnosi se na državljanina treće zemlje koji je zatečen na vanjskoj granici prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska iz članka 181. stavka 3. ovoga Zakona.
- (6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o povratku.

*Pravni lijek protiv rješenja o povratku***Članak 187.**

- (1) U slučaju iz članka 186. stavka 2. ovoga Zakona, rok za dragovoljni odlazak može se pobijati pravnim lijekom protiv rješenja o protjerivanju ili protiv rješenja Ministarstva u sjedištu ili Ministarstva putem nadležne policijske uprave odnosno postaje kojim državljaninu treće zemlje prestaje zakoniti boravak.
- (2) Ako se državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljaninu treće zemlje na kratkotrajnom boravku izdaje samo rješenje o povratku, protiv rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (3) Ako su u tužbi koja je podnesena upravnom sudu protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka navedeni razlozi iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona, tužba odgađa izvršenje rješenja.
- (4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ako je odlukom suda već utvrđeno da ne postoje razlozi iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona, tužba protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.
- (5) Ako je državljaninu treće zemlje naknadno odobren privremeni boravak, dugotrajni boravak, stalni boravak ili međunarodna zaštita, rješenje o povratku ukinut će se tim odobrenjem ili posebnim rješenjem.
- (6) Ako je državljanin treće zemlje izrazio namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, rješenje o povratku ostaje na snazi, ali se neće izvršiti do okončanja postupka rješavanja zahtjeva.

*Produljenje roka za dragovoljni odlazak***Članak 188.**

- (1) U opravdanim slučajevima rok za dragovoljni odlazak može se produljiti rješenjem, s tim da ukupno trajanje roka za dragovoljni odlazak iz članka 184. ovoga Zakona i ovoga članka ne može biti dulje od jedne godine.
- (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo u sjedištu ili Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (3) Rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći prvog sljedećeg dana od dana dostave rješenja o produljenju roka za dragovoljni odlazak.
- (4) Rješenjem o produljenju roka za dragovoljni odlazak državljaninu treće zemlje mogu se odrediti obveze iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona ako postoji rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona.
- (5) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka o produljenju roka za dragovoljni odlazak nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Protjerivanje zbog opasnosti za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje***Članak 189.**

- (1) Državljanina treće zemlje može se protjerati ako predstavlja opasnost za javni poredak ili javno zdravlje ako:
 - pomaže u nezakonitom ulasku, tranzitu ili boravku
 - iz koristi sklopi brak ili životno partnerstvo

- počini prekršaj iz propisa o zapošljavanju i radu državljana trećih zemalja, propisa o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima, propisa o javnom redu i miru, oružju, zlouporabi droga te propisa iz područja carinskih i drugih poreznih davanja
- počini prekršaj s elementima nasilja
- počini kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti ili
- ponavlja činjenje prekršaja.

(2) Državljanina treće zemlje protjerat će se ako:

- je zbog kaznenog djela počinjenog s namjerom pravomoćno osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju duljem od jedne godine
- je zbog kaznenog djela počinjenog s namjerom u razdoblju od pet godina više puta pravomoćno osuđivan na kaznu zatvora u ukupnom trajanju od najmanje tri godine
- je zbog kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje osam godina osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora
- predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost.

Protjerivanje zbog nezakonitog boravka

Članak 190.

(1) Državljanina treće zemlje će se protjerati ako:

- nije napustio EGP odnosno Republiku Hrvatsku u roku koji je određen rješenjem
- je došao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku prije isteka zabrane ulaska i boravka
- se ne donosi rješenje o povratku sukladno članku 185. stavku 1. ovoga Zakona.

(2) Državljanina treće zemlje može se protjerati zbog nezakonitog boravka i nezakonitog prelaska ili pokušaja prelaska vanjske granice, različitih od razloga iz stavka 1. ovoga članka.

Zaštita od protjerivanja

Članak 191.

(1) Prilikom donošenja rješenja o protjerivanju, osim okolnosti iz članka 182. ovoga Zakona, uzet će se u obzir duljina boravka, starosna dob, zdravstveno stanje, obiteljske i gospodarske prilike, socijalna i kulturalna integracija u Republici Hrvatskoj i veze državljanina treće zemlje s državom podrijetla.

(2) Rješenje o protjerivanju državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravku, stalnom boravku u Republici Hrvatskoj, privremenom boravku u Republici Hrvatskoj neprekidno deset godina ili na privremenom boravku u Republici Hrvatskoj koji tri godine zakonito boravi u Republici Hrvatskoj i u braku je s hrvatskim državljaninom ili državljaninom treće zemlje na dugotrajnom boravku ili stalnom boravku, može se donijeti samo ako postoji jedan od razloga iz članka 189. stavka 2. ovoga Zakona.

- (3) Rješenje o protjerivanju ne može se donijeti tijekom odlučivanja o sudjelovanju u programu pomoći i zaštite iz članka 81. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.
- (4) Državljaninu treće zemlje kojemu je prestao privremeni boravak, a koji mu je odobren kao žrtvi trgovanja ljudima ili je državljanin treće zemlje bio potpomognut u nezakonitom prelasku vanjske granice i nezakonitom boravku, rješenje o protjerivanju može se donijeti samo ako državljanin treće zemlje nije napustio EGP u roku za dragovoljni odlazak koji je određen rješenjem o povratku.
- (5) Rješenje o protjerivanju državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravku ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima.

Zabrana ulaska i boravka

Članak 192.

- (1) Rješenjem o protjerivanju utvrdit će se da državljanin treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj i da je dužan napustiti EGP, odredit će se rok za dragovoljni odlazak i vrijeme u kojem mu je zabranjen ulazak u EGP i boravak u EGP-u, zaprijetit će se prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP i odrediti država u koju će se državljanina treće zemlje prisilno udaljiti.
- (2) Ako državljanin treće zemlje ima odobrenje boravka u drugoj državi članici EGP-a, rješenjem o protjerivanju može se odrediti da zabrana ulaska i boravka vrijedi samo na području Republike Hrvatske.
- (3) Ako državljanin treće zemlje ima odobrenje boravka u drugoj državi članici EGP-a, a doneseno je rješenje o protjerivanju iz stavka 1. ovoga članka, rješenjem se može ukinuti zabrana ulaska u EGP i boravka u EGP-u i odrediti zabrana ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj.
- (4) Rješenje o ukidanju zabrane ulaska i boravka i rješenje o određivanju zabrane ulaska i boravka iz stavka 3. ovoga članka donosi tijelo koje je donijelo rješenje o protjerivanju iz članka 193. stavka 1. ovoga Zakona, a protiv rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Zabrana ulaska i boravka izrečena rješenjem o protjerivanju u slučaju iz članka 189. ovoga Zakona ne može biti kraća od tri mjeseca niti duža od 20 godina.
- (6) Zabrana ulaska i boravka izrečena rješenjem o protjerivanju u slučaju iz članka 190. ovoga Zakona ne može biti kraća od tri mjeseca niti duža od pet godina.
- (7) Zabrana ulaska i boravka računa se od dana:
1. napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske u roku koji je određen
 2. prisilnog udaljenja
 3. isteka zabrane ulaska i boravka koja je izrečena prethodnim rješenjem o protjerivanju.
- (8) Zabrana ulaska i boravka u slučajevima koji nisu propisani u stavku 7. ovoga članka računa se od dana izvršnosti rješenja o protjerivanju.
- (9) Zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se i na Švicarsku Konfederaciju.

*Donošenje rješenja o protjerivanju***Članak 193.**

- (1) Rješenje o protjerivanju donosi Ministarstvo u sjedištu ili Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje, protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (2) Ako su u tužbi protiv rješenja o protjerivanju navedeni razlozi iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona, tužba odgađa izvršenje rješenja.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako je odlukom suda već utvrđeno da ne postoje razlozi iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona, tužba protiv rješenja o protjerivanju ne odgađa izvršenje rješenja.
- (4) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi ili nezakonito prijeđe ili pokuša prijeći vanjsku granicu rješenje o protjerivanju može se donijeti i bez provođenja prekršajnog postupka.
- (5) Ako se rješenjem o protjerivanju ne određuje rok za dragovoljni odlazak sukladno članku 185. stavku 1. ovoga Zakona, rješenjem o protjerivanju odredit će se prisilno udaljenje i država u koju će se državljanina treće zemlje prisilno udaljiti.
- (6) Ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku, rješenje o protjerivanju može se donijeti na obrascu.
- (7) Odredba stavka 6. ovoga članka ne odnosi se na državljanina treće zemlje iz članka 181. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona.
- (8) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o protjerivanju.
- (9) Ako se uz rješenje o protjerivanju donosi i rješenje o smještaju u prihvatni centar za strance, za odlučivanje o rješenju o protjerivanju nadležan je upravni sud koji je nadležan za područje na kojem se nalazi centar.

*Ukidanje i skraćivanje zabrane ulaska i boravka***Članak 194.**

- (1) Tijelo koje je donijelo rješenje o protjerivanju može ukinuti i skratiti zabranu ulaska i boravka ako su prestali razlozi iz članaka 189. i 190. ovoga Zakona, zbog humanitarnih razloga, razloga nacionalne sigurnosti ili ako je to u interesu Republike Hrvatske.
- (2) Prijedlog za ukidanje i skraćivanje zabrane ulaska i boravka može se podnijeti kada protekne polovica vremena izrečene zabrane ulaska i boravka, a u svakom slučaju kada proteknu tri godine od početka računanja zabrane ulaska i boravka.
- (3) Državljanin treće zemlje koji je protjeran isključivo zbog nezakonitog boravka u Republici Hrvatskoj prijedlog iz stavka 2. ovoga članka može podnijeti kada napusti EGP u roku za dragovoljni odlazak kako je određeno rješenjem o povratku.
- (4) Protiv rješenja o odbijanju zahtjeva iz stavaka 2. i 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Ako je državljaninu treće zemlje naknadno odobren privremeni boravak, dugotrajni boravak, stalni boravak ili međunarodna zaštita, rješenje o protjerivanju ukinut će se tim odobrenjem ili posebnim rješenjem.

(6) Ako je državljanin treće zemlje izrazio namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, rješenje o protjerivanju ostaje na snazi, ali se neće izvršiti do okončanja postupka rješavanja zahtjeva.

Odobrenje boravka državljaninu treće zemlje za kojeg je država članica EGP-a donijela odluku o protjerivanju

Članak 195.

Ako je država članica EGP-a za državljanina treće zemlje donijela odluku o protjerivanju, diplomatska misija odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ili Ministarstvo u sjedištu ili Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje će u postupku izdavanja vize ili odobrenja boravka u Republici Hrvatskoj voditi računa o interesima te države članice EGP-a.

Prevođenje na strani jezik

Članak 196.

(1) U postupku donošenja rješenja o protjerivanju, rješenja o povratku, rješenja o ukidanju i skraćivanju zabrane ulaska i boravka, rješenja o produljenju roka za dragovoljni odlazak, rješenja o prisilnom udaljenju iz članka 203. stavka 8. ovoga Zakona, rješenja o prisilnom udaljenju iz članka 205. stavka 6. ovoga Zakona, rješenja o primjeni blažih mjera, rješenja o smještaju u prihvatni centar za strance (u daljnjem tekstu: centar), rješenja o produljenju smještaja u centar, rješenja o određivanju strožeg policijskog nadzora, rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja ili rješenja o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja (u daljnjem tekstu: rješenja u vezi s povratkom) državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljaninu treće zemlje na kratkotrajnom boravku koji ne razumije hrvatski jezik osigurat će se prevođenje na jezik koji razumije.

(2) Rješenja u vezi s povratkom donose se po službenoj dužnosti, a prevest će se na zahtjev državljanina treće zemlje.

Obavijest državljaninu treće zemlje koji je nezakonito boravio i radio

Članak 197.

(1) Prije donošenja rješenja o protjerivanju i rješenja o povratku državljanina treće zemlje koji je nezakonito boravio i radio obavijestit će se o mogućnosti naknade plaće, s pripadajućim doprinosima sukladno posebnim propisima te o mogućnosti izjavljivanja žalbe odnosno tužbe protiv poslodavca.

(2) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca obavijesti o mogućnosti naknade plaće.

Besplatna pravna pomoć

Članak 198.

(1) Besplatna pravna pomoć (u daljnjem tekstu: pravna pomoć) obuhvaća:

1. davanje pravnog savjeta

2. pomoć u sastavljanju tužbe i zastupanje pred upravnim sudom.
- (2) Pravo na pravnu pomoć ima državljani treće zemlje koji nezakonito boravi i državljani treće zemlje na kratkotrajnom boravku za kojeg je pokrenut postupak donošenja rješenja u vezi s povratkom ili za kojeg je doneseno rješenje u vezi s povratkom, protiv kojeg se ne može izjaviti žalba, nego pokrenuti upravni spor.
- (3) Pravo na pravnu pomoć iz stavka 1. točke 2. ovoga članka ima državljani treće zemlje ako:
- je rođen u Republici Hrvatskoj
 - boravi u Republici Hrvatskoj neprekidno najmanje jednu godinu
 - član njegove uže obitelji boravi u Republici Hrvatskoj na dugotrajnom boravku, stalnom boravku ili je hrvatski državljani
 - je ranjiva osoba.
- (4) Pravo na pravnu pomoć iz stavka 1. točke 2. ovoga članka nema državljani treće zemlje:
- ako posjeduje dostatna novčana sredstva ili stvari veće vrijednosti
 - ako je već ostvario pravo na pravnu pomoć iz stavka 1. točke 2. ovoga članka u vezi s drugom odlukom glede povratka
 - u postupku pred Visokim upravnim sudom.
- (5) Pravnu pomoć mogu pružati odvjetnici i pravnici iz udruga registriranih za pružanje pravne pomoći pri Ministarstvu pravosuđa i uprave.
- (6) Popis pružatelja pravne pomoći sastavlja Ministarstvo.
- (7) Državljanina treće zemlje će se bez odgode obavijestiti o mogućnosti podnošenja zahtjeva za pravnu pomoć.
- (8) Pravna pomoć pruža se na zahtjev državljanina treće zemlje.
- (9) O odbijanju zahtjeva za pravnu pomoć Ministarstvo donosi rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (10) Troškove pravne pomoći koja se pruža sukladno odredbama ovoga Zakona snosi Ministarstvo.
- (11) Državljanin treće zemlje kojem je odobrena pravna pomoć oslobođen je snošenja troškova upravnog spora.
- (12) Ministar pravilnikom propisuje pružanje pravne pomoći kao i obrazac obavijesti o pravnoj pomoći te obrazac izjave o imovinskom stanju.

*Postupak prema državljaninu treće zemlje koji u drugoj državi članici EGP-a ima
odobrenje boravka*

Članak 199.

- (1) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, a ima odobrenje boravka u državi članici EGP-a Ministarstvo će izdati upozorenje da je dužan bez odgađanja napustiti Republiku Hrvatsku i otići u državu članicu EGP-a u kojoj ima odobrenje boravka. Upozorenjem će se odrediti rok u kojem je državljani treće zemlje dužan napustiti Republiku Hrvatsku koji počinje teći prvoga dana od dana dostave upozorenja.

- (2) Ako državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka ne napusti Republiku Hrvatsku, donosi se rješenje o povratku.
- (3) Državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka, za kojeg je doneseno rješenje o protjerivanju iz članka 189. ovoga Zakona, ne mora se izdati upozorenje iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka primijenit će se mjere za osiguranje povratka.

Postupak prema državljaninu treće zemlje kojem je u drugoj državi članici EGP-a odobrena međunarodna zaštita

Članak 200.

- (1) Državljaninu treće zemlje kojem je prestao dugotrajni boravak ili stalni boravak u Republici Hrvatskoj, a odobrena mu je međunarodna zaštita u državi članici EGP-a, rješenjem će se odrediti odlazak u državu članicu EGP-a u kojoj mu je odobrena međunarodna zaštita.
- (2) Prije donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka provjerit će se ima li državljanin treće zemlje još uvijek međunarodnu zaštitu u državi članici EGP-a.
- (3) Ministarstvo će, na zahtjev druge države članice EGP-a, dostaviti podatke ima li državljanin treće zemlje odobrenu međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj, ako je to potrebno u svrhu ograničenja iz stavka 1. ovoga članka, a podaci će se dostaviti u roku od mjesec dana od zaprimanja zahtjeva.
- (4) U postupku donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o rješenju o povratku.
- (5) Na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će se ponovni ulazak osobi s dugotrajnim boravkom koja ima odobrenu međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj u koju dozvolu je unesena napomena iz članka 168. stavka 4. ovoga Zakona.

Postupak povratka na granici

Članak 200.a

- (1) Državljanin treće zemlje u vezi s kojim se provodi postupak na granici ne smije bez odobrenja napustiti objekt u kojem se provodi postupak povratka na granici.
- (2) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka spriječit će se ako bez odobrenja pokuša napustiti objekt u kojem se provodi postupak povratka na granici odnosno vratit će ga se u objekt u kojem se provodi postupak povratka na granici ako ga bez odobrenja napusti.
- (3) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka na primjeren će se način i na jeziku koji razumije obavijestiti o postupku povratka na granici, o njegovim pravima i obvezama u postupku povratka na granici, uključujući zabranu iz stavka 1. ovoga članka, i o mjerama iz stavka 2. ovoga članka.
- (4) Prema državljanima trećih zemalja u postupku povratka na granici na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o blažim mjerama i smještaju u prihvatni centar za strance.

(5) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje način informiranja državljanina trećih zemalja u postupku povratka na granici, oblik i sadržaj obrasca o informiranju državljanina trećih zemalja u postupku povratka na granici te način postupanja prema državljanima trećih zemalja u postupku povratka na granici.

Obveze pravnih i fizičkih osoba

Članak 201.

(1) Državna tijela, pravne i fizičke osobe dužne su bez odgađanja obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju ako imaju saznanja da državljani treće zemlje nezakonito boravi ili radi u Republici Hrvatskoj.

(2) Tijelo koje je protiv državljanina treće zemlje pokrenulo prekršajni ili kazneni postupak za djela za koja se progoni po službenoj dužnosti dužno je o pokretanju i ishodu postupka bez odgađanja obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(3) Državno tijelo koje je donijelo odluku kojom se državljanina treće zemlje proglašava krivim zbog počinjenog kaznenog djela ili prekršaja za koji se progoni po službenoj dužnosti dužno je bez odgađanja, nakon donošenja odluke, obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(4) Državno tijelo koje je donijelo odluku o puštanju državljanina treće zemlje iz zatvorske ustanove na slobodu dužno je o tome, bez odgode, obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

Dragovoljni odlazak

Članak 202.

(1) Dragovoljni odlazak je odlazak državljanina treće zemlje u treću zemlju na temelju rješenja o povratku.

(2) Radi poticanja dragovoljnog odlaska iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo u sjedištu ili Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje može ukinuti rješenje o protjerivanju ili ukinuti i skratiti zabranu ulaska i boravka.

(3) Radi poticanja dragovoljnog odlaska Ministarstvo može sklapati sporazume s tijelima država članica EGP-a i tijelima trećih država te s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(4) Radi poticanja dragovoljnog odlaska Ministarstvo može pribavljati putne isprave i putne karte i obavljati financijske isplate.

Prisilno udaljenje

Članak 203.

(1) Prisilno udaljenje je odlazak državljanina treće zemlje iz Republike Hrvatske pod pratnjom policije, bez obzira na privolu državljanina treće zemlje.

(2) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti iz EGP-a ako:

1. nije napustio EGP odnosno Republiku Hrvatsku u roku koji mu je određen rješenjem
2. se ne donosi rješenje o povratku sukladno članku 185. stavku 1. Zakona.

(3) Na temelju stavka 2. ovoga članka državljanina treće zemlje može se prisilno udaljiti u sljedeću treću zemlju:

- državu njegova podrijetla
- državu iz koje je došao u Republiku Hrvatsku ili
- uz njegov pristanak, u drugu treću zemlju.

(4) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a ako su ispunjeni uvjeti za vraćanje na temelju readmisijskog ugovora koji je bio na snazi 13. 1. 2009. ili ako su ispunjeni uvjeti za transfer u dublinskom postupku.

(5) Državljanina treće zemlje iz članka 199. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku može se prisilno udaljiti u državu članicu EGP-a u skladu sa stavkom 4. ovoga članka ako je to za njega povoljnije od prisilnog udaljenja u treću zemlju.

(6) Ako je određen rok za dragovoljni odlazak, državljanina treće zemlje ne može se prisilno udaljiti prije isteka roka za dragovoljni odlazak, osim ako se utvrdi da je u vrijeme izvršnosti rješenja o povratku postojao rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona ili se rizik od izbjegavanja pojavio nakon donošenja rješenja o povratku.

(7) Državljanina treće zemlje iz članka 200. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a u kojoj mu je odobrena međunarodna zaštita, a državljanina treće zemlje kojem je prestao stalni boravak ili dugotrajni boravak u Republici Hrvatskoj jer predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili je pravomoćno osuđen za kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora od najmanje pet godina te predstavlja opasnost za javni poredak, a odobrena mu je međunarodna zaštita u državi članici EGP-a, može se prisilno udaljiti i u drugu državu ako se time ne krši načelo iz članka 207. ovoga Zakona.

(8) O prisilnom udaljenju iz stavaka 4., 5. i 7. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) U vezi s prisilnim udaljenjima Ministarstvo može pribavljati putne isprave i putne karte, obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(10) Državljanina treće zemlje koji je zatečen na vanjskoj granici prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska iz članka 181. stavka 3. ovoga Zakona vraća se u zemlju iz koje je došao u Republiku Hrvatsku.

(11) Državljanin treće zemlje ne smije silom ili prijevarom onemogućiti prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava.

(12) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje način postupanja u slučaju transfera u drugu državu članicu osoba uhićenih u pograničnim područjima unutarnjih granica te izgled i sadržaj obrasca za transfer osoba uhićenih u pograničnim područjima unutarnjih granica sukladno Uredbi (EU) 2016/399.

*Zaštita temeljnih ljudskih prava u postupku prisilnog udaljenja***Članak 204.**

(1) Ministarstvo osigurava obavljanje promatranja prisilnih udaljenja u skladu sa zajedničkim standardima i postupanjima država članica u vezi s vraćanjem osoba trećih zemalja čiji je boravak nezakonit, o čemu može sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(2) Radi osiguranja provođenja prisilnih udaljenja tako da se poštuju temeljna ljudska prava državljana trećih zemalja koje se prisilno udaljava, ovo Ministarstvo može tehnički snimati prisilno udaljenje, a državljanina treće zemlje obavijestiti će se o svrsi snimanja.

*Priznavanje odluke države članice EGP-a o protjerivanju i/ili povratku***Članak 205.**

(1) Prisilno će se udaljiti državljanina treće zemlje za kojega je država članica EGP-a donijela odluku o protjerivanju:

1. jer je osuđen zbog kaznenog djela na kaznu zatvora u trajanju od najmanje jedne godine
2. zbog ozbiljnih razloga za sumnju da je počinio ili zbog čvrstih dokaza da je namjeravao počiniti teško kazneno djelo
3. zbog kršenja propisa o ulasku i boravku državljana trećih zemalja.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka, odlukom o protjerivanju smatra se odluka kojom se državljaninu treće zemlje utvrđuje obveza napuštanja EGP-a i zabrana ulaska u EGP i boravka u EGP-u, koja je važeća i čije izvršenje nije odgođeno.

(3) Ako je državljaninu treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka odobren boravak u Republici Hrvatskoj, provest će se savjetovanje s državom članicom EGP-a koja je donijela odluku o protjerivanju.

(4) Ako je državljaninu treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka odobren boravak u drugoj državi članici EGP-a, provest će se savjetovanje s državom članicom EGP-a koja je donijela odluku o protjerivanju i s državom članicom EGP-a u kojoj je državljaninu treće zemlje odobren boravak.

(5) Državljaninu treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka može se ukinuti rješenje o privremenom boravku, dugotrajnom boravku ili stalnom boravku u Republici Hrvatskoj.

(6) O prisilnom udaljenju iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Državljaninu treće zemlje za kojeg je država članica EGP-a ili Švicarska Konfederacija donijela odluku o povratku može se omogućiti tranzit kroz Republiku Hrvatsku kopnenim putem u svrhu dragovoljnog odlaska.

(8) U smislu stavka 7. ovoga članka, odlukom o povratku smatra se odluka kojom se državljaninu treće zemlje utvrđuje obveza napuštanja EGP-a i rok za dragovoljni odlazak iz EGP-a, koja je važeća.

Naknada troškova u vezi s priznavanjem odluke države članice EGP-a o protjerivanju i/ili povratku

Članak 206.

- (1) Za naknadu troškova sukladno ovom članku nadležno je Ministarstvo.
- (2) Troškove prisilnog udaljenja u skladu s člankom 205. ovoga Zakona podmiruje država članica EGP-a koja je donijela odluku o protjerivanju i/ili povratku ako državljani treće zemlje nema sredstava za podmirenje troškova prisilnog udaljenja.
- (3) Ministarstvo će, na pisani zahtjev države članice EGP-a, koja je prisilno udaljila državljanina treće zemlje na temelju rješenja o protjerivanju i/ili povratku koje je donijelo Ministarstvo (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva), podnositelju zahtjeva nadoknaditi troškove prisilnog udaljenja, ako državljani treće zemlje nema sredstava da podmiri troškove prisilnog udaljenja.
- (4) Sukladno stavku 3. ovoga članka, nadoknadit će se sljedeći nužni troškovi prisilnog udaljenja:
 - troškovi zrakoplovne karte do iznosa službene tarife Međunarodne udruge za zračni prijevoz (IATA) koji su nastali u vrijeme izvršenja odluke o protjerivanju i/ili povratku
 - troškovi vozne karte drugog razreda za autobus, vlak ili brod koji su nastali u vrijeme izvršenja odluke o protjerivanju i/ili povratku
 - troškovi pribavljanja vize i putne isprave
 - troškovi za dnevnicu osoba u pratnji
 - troškovi smještaja u trećoj zemlji tranzita za dvije osobe u pratnji po jednom državljaninu treće zemlje koji je prisilno udaljen
 - troškovi smještaja državljanina treće zemlje u državi članici EGP-a za smještaj do najdulje tri mjeseca
 - troškovi hitne medicinske pomoći i osnovnog liječenja državljanina treće zemlje i osoba u pratnji.
- (5) U dogovoru s podnositeljem zahtjeva mogu se nadoknaditi i drugi troškovi koji nisu navedeni u stavku 4. ovoga članka.
- (6) Odbit će se zahtjev za naknadu troškova ako:
 - je zahtjev podnesen godinu dana nakon dana prisilnog udaljenja
 - je odluka o protjerivanju i/ili povratku donesena prije 28. veljače 2004.
 - je od donošenja odluke o protjerivanju i/ili povratku do izvršenja prisilnog udaljenja proteklo više od četiri godine.
- (7) Ministarstvo će, u roku od tri mjeseca od zaprimanja zahtjeva za naknadu troškova, dostaviti podnositelju zahtjeva obrazloženu pisanu obavijest o svojoj odluci.
- (8) Ako je zahtjev za naknadu troškova prisilnog udaljenja odobren, Ministarstvo će podnositelju zahtjeva isplatiti troškove prisilnog udaljenja u roku od tri mjeseca od dostave pisane obavijesti iz stavka 7. ovoga članka.

*Zabrana prisilnog udaljenja***Članak 207.**

(1) Zabranjeno je prisilno udaljiti državljanina treće zemlje u državu gdje su njegov život ili sloboda ugroženi zbog njegove rasne, vjerske ili nacionalne pripadnosti, zbog pripadnosti posebnoj društvenoj skupini ili zbog političkog mišljenja ili gdje bi mogao biti podvrgnut mučenju ili neljudskom i ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju ili bi nad njim mogla biti izvršena smrtna kazna te u državu u kojoj mu prijeti opasnost od prisilnog udaljenja u takvu državu.

(2) Prije prisilnog udaljenja maloljetnog državljanina treće zemlje bez prатnje utvrdit će se hoće li maloljetnik u državi povratka biti predan članu obitelji, imenovanom skrbniku ili odgovarajućoj ustanovi za prihvāt.

*Zajednički letovi država članica EGP-a***Članak 208.**

Ministarstvo organizira i sudjeluje u zajedničkim letovima država članica EGP-a u svrhu prisilnog udaljenja zračnim putem.

*Pružanje pomoći državi članici EGP-a prilikom prisilnog udaljenja***Članak 209.**

(1) Pomoć prilikom prisilnog udaljenja podrazumijeva pomoć državi članici EGP-a prilikom prisilnog udaljenja zračnim putem, u prатnji i bez prатnje, prilikom tranzita u zračnoj luci.

(2) Osobe u prатnji su sve osobe koje prate državljanina treće zemlje kojeg se prisilno udaljava, uključujući osobe zadužene za liječničku njegu i prevoditelja za strani jezik.

(3) Za odlučivanje o pomoći prilikom prisilnog udaljenja nadležno je Ministarstvo.

(4) Pomoć prilikom prisilnog udaljenja pružit će se na zahtjev države članice EGP-a (u daljnjem tekstu: tražitelj pomoći).

(5) Zahtjev za pomoć će se odbiti:

1. ako je državljanin treće zemlje kojeg se prisilno udaljava u Republici Hrvatskoj optužen da je počinio kazneno djelo ili je izdan nalog za njegovo uhićenje radi izdržavanja kazne zatvora
2. ako tranzit preko drugih država ili prihvāt u državi odredišta nije moguć
3. ako je u Republici Hrvatskoj potrebno promijeniti zračnu luku
4. ako prisilno udaljenje nije moguće zbog praktičnih razloga
5. ako državljanin treće zemlje kojeg se prisilno udaljava predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost, javno zdravlje ili bi to štetilo međunarodnim interesima Republike Hrvatske
6. u slučaju iz članka 207. ovoga Zakona.

(6) U posebno žurnim i opravdanim slučajevima iz stavka 5. točaka 1. i 2. ovoga članka zahtjev će se odobriti.

(7) Pružanje pomoći prilikom prisilnog udaljenja može se obustaviti ako se naknadno utvrde razlozi iz stavka 5. ovoga članka.

(8) Zahtjev za pomoć ne mora se odobriti ako:

1. se državljanina treće zemlje može prisilno udaljiti izravnim letom do države odredišta
2. zahtjev nije podnesen najkasnije dva dana prije tranzita
3. zahtjev nije podnesen na propisanom obrascu
4. je zahtjev nepotpun
5. će tranzit trajati dulje od 24 sata.

(9) O odbijanju zahtjeva za pomoć i o obustavi pružanja pomoći prilikom prisilnog udaljenja, tražitelju pomoći će se bez odgode dostaviti pisana obrazložena obavijest.

(10) Obavijest o odluci o zahtjevu za pomoć dostavit će se u roku od dva dana, a u opravdanim slučajevima rok se može produljiti za još dva dana.

(11) Ako tražitelju pomoći nije dostavljen odgovor u rokovima iz stavka 10. ovoga članka i tražitelj pomoći započne s prisilnim udaljenjem, pružit će se pomoć prilikom prisilnog udaljenja.

(12) Osobe u pratnji dužne su na zahtjev policijskog službenika predložiti identifikacijsku ispravu i odobrenje za pomoć prilikom prisilnog udaljenja.

(13) Osobe u pratnji nose građansku odjeću i ne smiju imati oružje.

(14) Osobe u pratnji mogu uporabiti sredstva prisile:

- u samoobrani
- u slučaju odsutnosti policijskog službenika ili kao pomoć policijskom službeniku ako se na drugi način ne može spriječiti bijeg, ozljeđivanje ili nastanak imovinske štete.

(15) Pomoć prilikom prisilnog udaljenja pružit će se ako tražitelj pomoći treba ponovno prihvatiti državljanina treće zemlje kojeg se prisilno udaljava jer je opozvano odobrenje za pomoć prilikom prisilnog udaljenja ili tranzit ili prisilno udaljenje nije uspjelo.

(16) Ako se zbog opravdanih praktičnih razloga prisilno udaljenje ne može izvršiti izravnim letom prema državi odredišta, može se podnijeti zahtjev za pomoć drugoj državi članici EGP-a (u daljnjem tekstu: pružatelj pomoći).

(17) Troškovi pružanja pomoći prilikom prisilnog udaljenja naplaćuju se od tražitelja pomoći.

(18) Tražitelju pomoći pružit će se informacije o troškovima.

Traženje pomoći od države članice EGP-a prilikom prisilnog udaljenja

Članak 210.

(1) Zahtjev za pomoć dostavlja se najkasnije dva dana prije tranzita.

(2) U posebno žurnim i opravdanim slučajevima zahtjev za pomoć može se dostaviti u roku koji je kasniji od roka iz stavka 1. ovoga članka.

- (3) Prisilno udaljenje će se izvršavati tako da tranzit u zračnoj luci pružatelja pomoći traje najdulje 24 sata.
- (4) Državljanina treće zemlje u vezi s kojim je zatražena pomoć prilikom prisilnog udaljenja će se bez odgode ponovno prihvatiti ako je opozvano odobrenje za pomoć prilikom prisilnog udaljenja ili ako tranzit ili prisilno udaljenje nije uspjelo.
- (5) Ministarstvo će naknaditi pružatelju pomoći troškove iz članka 209. stavka 5. točaka 2. i 3. ovoga Zakona, a troškove iz članka 209. stavka 5. točke 1. te točaka 4. do 7. ovoga Zakona naknadit će se, ako se njihov iznos može utvrditi.
- (6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca zahtjeva za pružanje pomoći od države članice EGP-a prilikom prisilnog udaljenja.

Ograničenje slobode kretanja

Članak 211.

- (1) Državljanina treće zemlje može se uhititi i zadržati najdulje 48 sati ako je potrebno utvrditi njegov identitet ili je potrebno utvrditi okolnosti nezakonitog prelaska državne granice ili nezakonitog boravka ili je potrebno izvršiti prisilno udaljenje, a postoji opasnost da će državljani treće zemlje pobjeći.
- (2) Ako se u roku iz stavka 1. ovoga članka identitet osobe ili okolnosti nezakonitog prelaska državne granice ili nezakonitog boravka ne mogu utvrditi ili se ne može izvršiti prisilno udaljenje, a ograničavanje slobode kretanja državljaninu treće zemlje smještajem u prihvatni centar za strance zbog prostorne udaljenosti ne bi bilo svrhovito, državljana treće zemlje može se zadržati još najdulje 24 sata ako se opravdano očekuje da će se identitet ili okolnosti nezakonitog prelaska državne granice ili nezakonitog boravka moći utvrditi u tom roku ili da će se prisilno udaljenje moći izvršiti u tom roku.
- (3) Prilikom uhićenja državljanina treće zemlje će se obavijestiti o razlozima uhićenja, da može odrediti opunomoćenika za zastupanje, da može obavijestiti člana obitelji ili drugu osobu te da može zatražiti da se o uhićenju obavijesti diplomatska misija odnosno konzularni ured države čiji je državljani ako nije drukčije određeno međunarodnim ugovorom.
- (4) Vrijeme zadržavanja državljanina treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka računa se od vremena njegova uhićenja sukladno stavcima 1. i 3. ovoga članka.
- (5) O zadržavanju maloljetnog državljanina treće zemlje bez pratnje obavijestit će se mjesno nadležna područna jedinica Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb, i diplomatska misija odnosno konzularni ured države čiji je državljani.
- (6) Državljanina treće zemlje će se bez odgode pustiti na slobodu kada prestanu razlozi za uhićenje i zadržavanje, a najkasnije do isteka roka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, osim ako je doneseno rješenje o smještaju u centar.
- (7) Tehničke uvjete za zadržavanje državljanina trećih zemalja iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar pravilnikom.

*Smještaj u centar***Članak 212.**

- (1) U svrhu ograničenja slobode kretanja radi osiguranja prisilnog udaljenja, povratka i dubinske provjere državljanina treće zemlje može se smjestiti u centar ako se prisilno udaljenje, povratak i dubinska provjera ne mogu osigurati blažim mjerama.
- (2) Smještaj u centru može trajati samo najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i povratak i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja i povratka koje se izvršavaju s dužnom pažnjom.
- (3) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da su aktivnosti radi prisilnog udaljenja i povratka u tijeku kada se poduzimaju radnje radi utvrđivanja identiteta državljanina trećih zemalja, pribavljanja putnih isprava i putnih dokumenata (vize, liječnička dokumentacija, putna karta), organiziranja transporta te druge radnje koje se poduzimaju radi prisilnog udaljenja i povratka.
- (4) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da se aktivnosti radi prisilnog udaljenja i povratka izvršavaju s dužnom pažnjom kada se radnje iz stavka 3. ovoga članka poduzimaju bez nepotrebnog odgađanja.
- (5) Državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva koje se bave zaštitom ljudskih prava osoba kojima je ograničena sloboda kretanja omogućit će se da posjete centar.

*Blaže mjere***Članak 213.**

- (1) U smislu članka 212. stavka 1. ovoga Zakona, mjerama koje su blaže od smještaja u centar smatraju se:
1. polog putnih isprava, putnih dokumenata i putnih karata
 2. polog određenih financijskih sredstava
 3. zabrana napuštanja određene adrese smještaja
 4. javljanje u policijsku postaju u određeno vrijeme
 5. zabrana napuštanja objekta u kojem se provodi dubinska provjera i objekta u kojem se provodi postupak povratka na granici.
- (2) Rješenje o primjeni blažih mjera donosi, po službenoj dužnosti, Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (3) Rješenjem iz stavka 2. ovoga članka odredit će se obveze iz stavka 1. ovoga članka koje su primjerene okolnostima konkretnog slučaja, na vrijeme do prisilnog udaljenja i povratka.
- (4) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) U vezi s primjenom blažih mjera Ministarstvo može obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(6) U slučaju masovnog dolaska državljana trećih zemalja koji nezakonito borave u Republici Hrvatskoj odluku o osnivanju kampova za smještaj stranaca prema kojima se primjenjuju blaže mjere donosi Vlada.

Razlozi za smještaj u centar

Članak 214.

(1) Državljanina treće zemlje može se smjestiti u centar do šest mjeseci ako postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske sukladno članku 183. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: rizik od izbjegavanja).

(2) Okolnosti koje mogu upućivati na postojanje rizika od izbjegavanja iz stavka 1. ovoga članka su da:

- državljanin treće zemlje nema ispravu o identitetu ili putnu ispravu
- državljanin treće zemlje nema prijavljen boravak
- je državljanin treće zemlje izjavio da neće izvršavati ili da će onemogućavati izvršenje mjera za osiguranje povratka
- je državljanin treće zemlje u drugoj državi članici EGP-a pravomoćno osuđen za kazneno djelo
- je protiv državljanina treće zemlje u tijeku kriminalističko istraživanje ili kazneni postupak ili je pravomoćno osuđen za kazneno djelo u Republici Hrvatskoj
- državljanin treće zemlje ne izvršava ili nije izvršio rješenje o povratku
- državljanin treće zemlje ne izvršava ili nije izvršio obvezu odlaska u drugu državu članicu
- je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku
- prethodno ponašanje državljanina treće zemlje upućuje na to da bi mogao izbjegavati izvršenje obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske.

(3) Smatra se da postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske iz stavka 1. ovoga članka ako se utvrdi da:

- je državljanin treće zemlje odbio dati osobne ili druge podatke i dokumente ili je dao lažne podatke
- se državljanin treće zemlje poslužio krivotvorenom ili tuđom ispravom
- je državljanin treće zemlje odbacio ili uništio ispravu o identitetu
- je državljanin treće zemlje odbio dati otiske prstiju
- je državljanin treće zemlje silom ili prijevarom onemogućio prepratu u svrhu prisilnog udaljenja u zemlju u koju ga se prisilno udaljava
- se državljanin treće zemlje nije pridržavao obveza iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona
- je državljanin treće zemlje ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku prije isteka zabrane ulaska i boravka

– je državljanin treće zemlje boravio u drugoj državi članici EGP-a iz koje je nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku izravno ili tranzitom kroz treću zemlju (nedopušteno sekundarno kretanje).

Produljenje smještaja u centru

Članak 215.

Državljaninu treće zemlje se smještaj u centru može produljiti za još najviše 12 mjeseci ako:

1. je državljanin treće zemlje odbio dati osobne ili druge podatke i dokumente koji su potrebni za prisilno udaljenje ili je dao lažne podatke
2. je državljanin treće zemlje na drugi način sprječavao ili odugovlačio prisilno udaljenje
3. se opravdano očekuje dostava putnih i drugih dokumenata potrebnih za prisilno udaljenje koji su zatraženi od nadležnih tijela druge države.

Donošenje rješenja o smještaju u centar i pravni lijek

Članak 216.

- (1) Rješenje o smještaju u centar donosi, po službenoj dužnosti, Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (2) Ministarstvo u sjedištu, po službenoj dužnosti, donosi rješenje o produljenju smještaja iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, a prilikom dostave rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka državljanina treće zemlje će se obavijestiti o radnjama iz stavka 4. ovoga članka.
- (4) Odmah po donošenju rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka upravnom sudu će se dostaviti spisi predmeta o smještaju u centar, a upravni sud će u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o smještaju ukida ili potvrđuje.
- (5) Ministarstvo će, najkasnije deset dana prije proteka tri mjeseca od dana smještaja državljanina treće zemlje u centar, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o smještaju državljanina treće zemlje u centru, a upravni sud će u roku od deset dana od dana dostave spisa predmeta odlučiti treba li državljanina treće zemlje otpustiti iz centra.
- (6) Ministarstvo će, odmah po donošenju rješenja iz stavka 2. ovoga članka, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o produljenju smještaja, a upravni sud će u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o produljenju smještaja ukida ili potvrđuje.
- (7) Prije donošenja odluke iz stavaka 4. i 6. ovoga članka upravni sud mora provesti usmenu raspravu ako je državljanin treće zemlje maloljetnik.
- (8) Ministarstvo će, najkasnije deset dana prije proteka svaka tri mjeseca od dana produljenja smještaja u centru, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o smještaju državljanina treće zemlje u centru, a upravni sud će u roku od deset dana od dana dostave spisa predmeta odlučiti treba li državljanina treće zemlje otpustiti iz centra.

- (9) Za odlučivanje o rješenjima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nadležan je upravni sud koji je nadležan za područje na kojem se nalazi centar.
- (10) O premještanju državljanina treće zemlje u drugi centar rješenje donosi centar u kojem je državljanin treće zemlje smješten.
- (11) Protiv rješenja o premještanju iz stavka 10. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (12) Stavci od 1. do 9. ovoga članka ne primjenjuju se u slučaju donošenja rješenja o premještanju iz stavka 10. i stavka 11. ovoga članka.

Ovlast pretrage i uzimanja biometrijskih podataka i procjena starosne dobi

Članak 217.

- (1) U postupku dubinske provjere, postupku povratka na granici, postupku prisilnog udaljenja ili smještaja u centar policijski službenici ovlašteni su bez sudskog naloga izvršiti pretragu državljanina treće zemlje i predmeta koje državljanin treće zemlje nosi u svrhu pronalaska i oduzimanja sredstava pogodnih za napad, samoozljeđivanje ili bijeg, a o oduzetim predmetima izdat će se potvrda.
- (2) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi, a nema ispravu o identitetu ili postoji sumnja u njegov identitet te državljaninu treće zemlje u postupku prisilnog udaljenja mogu se uzeti otisci prstiju, karakteristike šarenice oka i može ga se fotografirati, bez njegove privole, za potrebe utvrđivanja identiteta te sprječavanja, otkrivanja i istraga kaznenih djela terorizma ili drugih teških kaznenih djela.
- (3) Državljanina treće zemlje iz stavka 2. ovoga članka obavijestit će se o svrsi uzimanja otisaka prstiju, karakteristika šarenice oka i fotografiranju.
- (4) Ako se u postupku donošenja rješenja u vezi s povratkom sumnja u starosnu dob državljanina treće zemlje maloljetnika bez pratnje, pristupit će se postupku procjene starosne dobi.
- (5) Procjena starosne dobi provodi se prikupljanjem dostupnih podataka o maloljetniku i donošenjem stručnog mišljenja, a ako dostupni podaci nisu dovoljni, može se provesti medicinsko ispitivanje uz prethodnu pisanu suglasnost maloljetnika i posebnog skrbnika.
- (6) Medicinsko ispitivanje provode liječnici liječničkim pregledom, rendgenom zuba, i/ili šake, uz puno poštivanje dostojanstva maloljetnika bez pratnje.
- (7) Maloljetnik bez pratnje i njegov posebni skrbnik moraju biti pismeno obaviješteni na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumiju i na kojem mogu komunicirati, o načinu pregleda i njegovim eventualnim posljedicama na zdravlje, mogućim posljedicama rezultata medicinskog ispitivanja na postupak povratka, kao i posljedicama uskraćivanja suglasnosti iz stavka 5. ovoga članka.
- (8) U slučaju neopravdanog uskraćivanja suglasnosti iz stavka 5. ovoga članka maloljetnik bez pratnje smatrat će se punoljetnim.
- (9) Ako je potrebno, tijekom medicinskog ispitivanja maloljetniku bez pratnje osigurat će se prevoditelj za jezik za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.
- (10) Troškove medicinskog ispitivanja snosi Ministarstvo.

(11) Ako se nakon nalaza i mišljenja o provedenom medicinskom ispitivanju i dalje sumnja u starosnu dob, smatrat će se da je državljanin treće zemlje maloljetnik.

Pravila boravka državljanina treće zemlje

Članak 218.

(1) Državljanin treće zemlje ne smije napustiti centar bez odobrenja i dužan je pridržavati se pravila boravka u centru.

(2) Ministar pravilnikom propisuje pravila boravka državljanina treće zemlje u prihvatnim centrima za strance.

Stroži policijski nadzor

Članak 219.

(1) Stroži policijski nadzor obuhvaća ograničenje slobode kretanja državljanina treće zemlje u centru.

(2) Stroži policijski nadzor može se odrediti ako državljanin treće zemlje:

1. bez odobrenja napusti centar ili ako postoji opravdana sumnja da će pokušati napustiti centar
2. fizički napadne druge državljane trećih zemalja, ovlaštene službenike ili ostale zaposlenike
3. pokuša se samoozljuditi
4. se nedolično ponaša, grubo vrijeđa i omalovažava druge državljane trećih zemalja, ovlaštene službenike ili ostale zaposlenike po bilo kojoj osnovi
5. priprema ili izrađuje predmete za napad, samoozljeđivanje ili za bijeg iz centra
6. se bavi pripremanjem opojnih tvari i sredstava u centru
7. namjerno ošteti odjevne i druge predmete i sredstva koje je dobio na korištenje u centru
8. namjerno ošteti tehničku i drugu opremu u centru
9. namjerno ometa rad tehničke opreme (audiovizualne i svjetlosne) koja je postavljena u prostorije radi osiguravanja fizičke i tehničke zaštite
10. uporno odbija zapovijedi policijskih službenika i ne poštuje važeće pravne propise
11. na drugi način grubo krši odredbe pravila boravka u centru.

(3) Stroži policijski nadzor može se odrediti najdulje na vrijeme do sedam dana.

(4) O određivanju strožeg policijskog nadzora Ministarstvo donosi rješenje, a rješenje se može donijeti bez saslušanja ako to nije moguće zbog razloga na strani državljanina treće zemlje.

(5) Centar će, odmah po donošenju rješenja iz stavka 4. ovoga članka, istoga dana ili, ako je rješenje doneseno u neradni dan upravnog suda, prvog sljedećeg dana koji je radni dan upravnog suda dostaviti upravnom sudu spise predmeta o strožem policijskom nadzoru, a upravni sud će najkasnije prvog sljedećeg radnog

dana upravnog suda donijeti odluku o ukidanju ili potrebi nastavka provođenja strožeg policijskog nadzora.

(6) Centar će odmah prestati s provođenjem strožeg policijskog nadzora kada prestanu razlozi iz stavka 2. ovoga članka ili kada to naloži upravni sud.

(7) Ako upravni sud odluči da je potrebno nastaviti s provođenjem strožeg policijskog nadzora, a centar ne postupi sukladno stavku 6. ovoga članka, nakon proteka svakih sedam dana provođenja strožeg policijskog nadzora postupit će se na način kako je propisano stavkom 5. ovoga članka.

Otpust iz centra

Članak 220.

Državljanina treće zemlje bez odgode će se otpustiti iz centra ako:

- uvjeti za smještaj u centar iz članaka 212., 214. i 215. ovoga Zakona više nisu ispunjeni
- se opravdano očekuje da se državljanina treće zemlje neće moći prisilno udaljiti u roku iz članaka 214. i 215. ovoga Zakona.

Smještaj maloljetnika i obitelji u centru

Članak 221.

(1) Maloljetni državljani treće zemlje bez pratnje u pravilu će se smjestiti u objekte ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(2) Maloljetni državljani treće zemlje bez pratnje i maloljetni državljani treće zemlje u pratnji članova svoje obitelji mogu se smjestiti u centar samo ako prisilno udaljenje nije moguće osigurati na drugi način i na najkraće potrebno vrijeme.

(3) Državljanina treće zemlje iz stavka 2. ovoga članka smjestit će se u centru odvojeno od ostalih državljana trećih zemalja.

(4) Članovima obitelji u centru osigurat će se odvojeni smještaj koji jamči odgovarajuću privatnost.

(5) Stroži policijski nadzor ne može se odrediti maloljetniku.

(6) Maloljetniku u centru osigurava se mogućnost bavljenja slobodnim aktivnostima, uključujući igru i rekreaciju u skladu s njegovom dobi.

(7) Ako zbog velikog broja državljana trećih zemalja u duljem razdoblju nije moguće osigurati zasebne prostorije, članove iste obitelji smjestit će se u centru bez obzira na uvjete iz stavka 4. ovoga članka.

(8) O početku primjene te prestanku uvjeta za primjenu mjere iz stavka 7. ovoga članka bez odgode će se obavijestiti Europska komisija.

Naknada troškova prisilnog udaljenja od državljanina treće zemlje

Članak 222.

(1) Državljanin treće zemlje dužan je snositi troškove smještaja u centru i druge troškove koji nastanu prilikom njegova prisilnog udaljenja.

- (2) Radi naplate troškova prisilnog udaljenja državljaninu treće zemlje oduzet će se novčana sredstva, o čemu se izdaje potvrda.
- (3) Novčana sredstva koja su oduzeta državljaninu treće zemlje koriste se za podmirenje troškova njegova prisilnog udaljenja.
- (4) Radi osiguranja prisilnog udaljenja državljaninu treće zemlje mogu se privremeno zadržati putne i druge isprave te putne karte, o čemu se izdaje potvrda.
- (5) Troškovi iz stavka 1. ovoga članka neće se naplatiti ako je ukinuto rješenje kojim je naloženo prisilno udaljenje ili je nastupila zastara izvršenja, ako je doneseno rješenje kojim je određen rok za dragovoljni odlazak ili je boravak državljanina treće zemlje postao zakonit, osim kada je državljanin treće zemlje izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu.
- (6) Pravilnikom iz članka 218. stavka 2. ovoga Zakona ministar propisuje obrazac potvrde o troškovima prisilnog udaljenja, obrazac potvrde o oduzetim novčanim sredstvima te način izračuna troškova prisilnog udaljenja.

Naknada troškova prisilnog udaljenja od drugih osoba

Članak 223.

- (1) Ako državljanin treće zemlje nema sredstva za troškove iz članka 222. stavka 1. ovoga Zakona, troškove snosi:
1. fizička ili pravna osoba koja je državljanina treće zemlje protuzakonito prebacila ili pokušala prebaciti preko vanjske granice odnosno koja je državljaninu treće zemlje pomogla ili pokušala pomoći da nezakonito prijeđe vanjsku granicu, tranzitira ili boravi
 2. fizička ili pravna osoba koja se obvezala da će snositi troškove državljanina treće zemlje za vrijeme njegova boravka
 3. prijevoznik koji nije odvezao državljanina treće zemlje u skladu s člankom 52. ovoga Zakona
 4. poslodavac koji je zaposlio državljanina treće zemlje suprotno odredbama ovoga Zakona.
- (2) Obveza podmirenja troškova postoji i u slučaju kada državljanin treće zemlje nije prisilno udaljen, osim ako je ukinuto rješenje o protjerivanju.
- (3) Ministarstvo će donijeti rješenje o visini troškova prisilnog udaljenja iz stavka 1. ovoga članka, a protiv rješenja o visini troškova prisilnog udaljenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) Zastara izvršenja naplate troškova prisilnog udaljenja nastupa nakon pet godina računajući od dana izdavanja potvrde o troškovima prisilnog udaljenja državljaninu treće zemlje odnosno od dana izvršnosti rješenja iz stavka 3. ovoga članka.

Privremena odgoda prisilnog udaljenja

Članak 224.

- (1) Prisilno udaljenje privremeno će se odgoditi ako postoje razlozi za zabranu prisilnog udaljenja iz članka 207. ovoga Zakona ili ako je sud odgodio izvršenje rješenja o protjerivanju i/ili rješenja o povratku.

(2) Prisilno udaljenje može se privremeno odgoditi ako državljaninu treće zemlje nije utvrđen identitet, zbog nemogućnosti prijevoza, ako bi prilikom izvršenja nastupile ozbiljne teškoće zbog zdravstvenog stanja državljanina treće zemlje ili postoje drugi razlozi zbog kojih državljanina treće zemlje nije moguće prisilno udaljiti.

(3) Rješenjem o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja odredit će se vrijeme privremene odgode, koje ne može biti dulje od jedne godine.

(4) Rješenjem o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja državljaninu treće zemlje mogu se odrediti obveze iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Državljaninu treće zemlje na privremenoj odgodi prisilnog udaljenja ne prestaje obveza napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske.

(6) Privremena odgoda prisilnog udaljenja ukinut će se ako su prestali razlozi za privremenu odgodu prisilnog udaljenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ili se državljanin treće zemlje ne pridržava obveza iz stavka 4. ovoga članka, a za donošenje rješenja o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja nije potrebno provesti saslušavanje državljanina treće zemlje.

Donošenje rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja i pravni lijek

Članak 225.

(1) Rješenje o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja i rješenje o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja donosi Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti.

(2) Protiv rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja i rješenja o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Prestanak privremene odgode prisilnog udaljenja

Članak 226.

(1) Privremena odgoda prisilnog udaljenja prestaje:

1. protekom vremena na koje je državljaninu treće zemlje određena privremena odgoda prisilnog udaljenja
2. ukidanjem rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja
3. ako je državljaninu treće zemlje boravak postao zakonit.

(2) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka prisilno će se udaljiti odnosno smjestiti u centar.

Dostava podataka

Članak 227.

Osobni podaci državljanina trećih zemalja o mjerama za osiguranje povratka mogu se dostaviti državi u koju državljanina treće zemlje treba prisilno udaljiti ili na drugi način vratiti i državi kroz koju državljanin treće zemlje treba tranzitirati tijekom prisilnog udaljenja i vraćanja.

XII. KRETANJE DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA U ODORI

Kretanje državljana trećih zemalja u stranoj vojnoj odori

Članak 228.

Za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj državljani trećih zemalja mogu se kretati u stranoj vojnoj odori:

1. ako borave kao članovi diplomatske misije odnosno konzularnog ureda strane države ili druge strane misije koja u Republici Hrvatskoj ima diplomatski status u svojstvu vojnih predstavnika dok misija traje
2. ako su članovi stranih vojnih misija ili stranih vojnih izaslanstava i borave u službenom posjetu
3. ako se nalaze na školovanju u vojnim školama
4. ako su članovi stranih vojnih misija ili stranih vojnih izaslanstava s diplomatskom ili službenom putovnicom i prelaze preko područja Republike Hrvatske
5. ako su sudionici u vojnim vježbama i obuci.

Kretanje državljana trećih zemalja u stranoj policijskoj ili carinskoj odori

Članak 229.

Za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj državljani trećih zemalja mogu se kretati u stranoj policijskoj ili carinskoj odori ako:

1. kao članovi izaslanstava stranih policijskih ili carinskih tijela borave u službenom posjetu
2. obavljaju aktivnosti na temelju međunarodnog ugovora
3. se nalaze na školovanju u policijskim školama
4. kao članovi stranih policijskih ili stranih carinskih izaslanstava, s diplomatskom ili službenom putovnicom, prelaze preko područja Republike Hrvatske.

XIII. OBVEZE POSLODAVCA PREMA DRŽAVLJANINU TREĆE ZEMLJE KOJEG JE NEZAKONITO ZAPOSŁJAVAO

Obveza plaćanja javnog davanja za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj

Članak 230.

Brisan.

Odredba članka 230. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

Utvrđivanje trajanja rada državljanina treće zemlje

Članak 231.

Brisan.

Odredba članka 231. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

*Obračun iznosa obveze za javno davanje***Članak 232.****Brisan.**

Odredba članka 232. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

*Osnovica za obračun iznosa obveze za javno davanje***Članak 233.****Brisan.**

Odredba članka 233. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

*Obračun obveze za javno davanje***Članak 234.****Brisan.**

Odredba članka 234. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

*Dospijeće obveze za javno davanje***Članak 235.****Brisan.**

Odredba članka 235. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

*Obveza dostave obavijesti Poreznoj upravi o nezakonitom zapošljavanju i vođenje evidencije o naplati obveze za javno davanje***Članak 236.****Brisan.**

Odredba članka 236. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

*Prisilna naplata***Članak 237.****Brisan.**

Odredba članka 237. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 151/2022.

XIV. UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA*Obavljanje upravnog nadzora***Članak 238.**

Poslove upravnog nadzora nad provedbom ovog Zakona obavlja Ministarstvo.

*Obavljanje inspekcijskog nadzora***Članak 239.**

(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja te na uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smješta-

jem sezonskih radnika iz članka 104. ovoga Zakona i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona ili je produljena kada smještaj osigurava poslodavac ili je posrednik u osiguravanju smještaja obavljaju inspektori Državnog inspektorata.

(2) Inspekcijski nadzor u dijelu koji se odnosi na obvezu prijave boravka državljanina trećih zemalja provode policijski službenici Ministarstva.

(3) Kada se inspekcijskim nadzorom utvrdi da je rad državljanina trećih zemalja protivan odredbama ovoga Zakona, protiv državljanina treće zemlje, pravne ili fizičke osobe koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad, odgovorne osobe u pravnoj osobi odnosno državljanina treće zemlje koji pruža usluge u ime inozemnog poslodavca podnijet će se optužni prijedlog sudu koji sudi u prekršajnom postupku, donijeti prekršajni nalog ili obvezni prekršajni nalog odnosno izreći kazna na mjestu počinjenja prekršaja.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, protiv državljanina treće zemlje odnosno poslodavca neće se podnijeti optužni prijedlog ako Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje u propisanom roku ne odluči o zahtjevu iz članka 62. stavka 3., članka 92. stavka 2., članka 106. stavka 4., članka 115. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove kontaktna je točka za prosljeđivanje podataka Komisiji o provedenim inspekcijama radi kontrole zapošljavanja državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom, a što uključuje i podatke o broju i rezultatima tih inspekcija te poduzetih mjera iz članka 240. ovoga Zakona prema poslodavcima koji krše obveze iz članka 88. ovoga Zakona.

Mjere nadležnih tijela nadzora

Članak 240.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona usmenim će rješenjem u zapisniku, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu odnosno prostoru, a poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost zastupanja ili posredovanja za digitalnu radnu platformu obavljanje te djelatnosti, putem svih takvih platformi ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca ili korisnika, kada je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje, radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojima je utvrđena obveza ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem poslovnih prostorića, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad ili na drugi pogodan način bez donošenja posebnog akta o dozvoli izvršenja rješenja, u roku od tri dana od dana izricanja usmenog rješenja na zapisnik.

(3) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac odnosno državljanin treće zemlje pružatelj usluga za inozemnog poslodavca kojem je mjera izrečena u roku od tri dana od dana izricanja mjere nadležnom inspektoru iz stavka 1. ovoga

članka dostavi dokaz da je izvršio uplatu novčanog iznosa u iznosu od 3981,68 eura, za svakog državljanina treće zemlje, u korist državnog proračuna.

(4) Kada policijski službenik Ministarstva, postupajući u okviru svog djelokruga, utvrdi da je za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojim je propisana obveza ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada, podnijet će optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog protiv radnika – državljanina treće zemlje i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izreći protiv državljanina treće zemlje odnosno poslodavca ako policijska uprava odnosno policijska postaja u propisanom roku ne odluči o zahtjevu iz članka 62. stavka 3., članka 92. stavka 2., članka 106. stavka 6., članka 115. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka može pisanim putem za vrijeme trajanja mjere pečaćenja poslovnih prostorija zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate i u nazočnosti inspektora odmah izuzeti pokvarljive namirnice te poduzeti druge sigurnosne mjere radi sprječavanja štete.

Pravni lijek na usmeno rješenje

Članak 241.

Brisan.

Određba članka 241. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 40/2025.

Dužnost pružanja podataka i pristupa radi provođenja inspekcijskog nadzora

Članak 242.

Radi provođenja inspekcijskog nadzora pravne i fizičke osobe dužne su pružiti sve podatke i omogućiti pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore.

Korištenje prevoditelja u inspekcijskim postupcima

Članak 242.a

Kad državljanin treće zemlje ne zna jezik na kojem se vodi postupak, saslušat će se putem prevoditelja.

XV. ZBIRKE PODATAKA

Sadržaj zbirke podataka

Članak 243.

(1) Radi učinkovite kontrole provođenja postupaka propisanih ovim Zakonom Ministarstvo vodi zbirke podataka u kojima se pohranjuju osobni podaci o:

1. državljanima trećih zemalja kojima su izdane ili oduzete putne isprave za državljanje trećih zemalja

2. državljanima trećih zemalja kojima je odbijen ulazak u Republiku Hrvatsku i izlazak iz Republike Hrvatske
 3. državljanima trećih zemalja na kratkotrajnom, privremenom boravku, dugotrajnom boravku i stalnom boravku
 4. državljanima trećih zemalja kojima su izdane dozvole za boravak i rad
 5. državljanima trećih zemalja kojima je prestao boravak u Republici Hrvatskoj
 6. državljanima trećih zemalja prema kojima je primijenjena mjera za ograničenje ulaska i boravka
 7. državljanima trećih zemalja kojima su izdane biometrijske dozvole boravka
 8. državljanima trećih zemalja kojima su privremeno zadržane strane putne isprave
 9. državljanima trećih zemalja koji su prijavili i odjavili smještaj na kratkotrajnom boravku odnosno boravište, prebivalište i adresu stanovanja
 10. uzetim otiscima prstiju, šarenice oka i fotograflanju državljana trećih zemalja prema kojima su poduzete mjere za ograničenje ulaska i boravka
 11. državljanima trećih zemalja kojima je izdana potvrda o prijavi rada.
- (2) U zbirkama podataka iz stavka 1. ovoga članka mogu se prikupljati, pohranjivati, obrađivati i koristiti sljedeći osobni podaci:
1. ime i prezime, prijašnja prezimena, spol, datum i mjesto rođenja, državljanstvo, osobni identifikacijski broj
 2. adresa prebivališta i boravišta, vrsta i broj isprave o identitetu, kao i datum, mjesto izdavanja i rok valjanosti isprave o identitetu
 3. ime i prezime oca, ime i prezime i rođeno prezime majke
 4. ime i prezime i datum rođenja djece
 5. jezici koje govori, podaci vezani za zaposlenje
 6. otisci prstiju, fotografija i šarenica oka.
- (3) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje način prikupljanja podataka, sadržaj i korisnike zbirke podataka te rokove čuvanja podataka u tim zbirkama.

Sadržaj zbirke podataka koje vodi ministarstvo nadležno za vanjske poslove

Članak 244.

- (1) Ministarstvo nadležno za vanjske poslove vodi zbirku podataka o zahtjevima za izdavanje vize, produljenim vizama, izdanim, odbijenim, poništenim i ukinutim vizama.
- (2) Zbirka podataka iz stavka 1. ovoga članka vodi se u HVIS sustavu sukladno članku 21. i članku 39. ovoga Zakona.
- (3) Ministarstvo nadležno za vanjske poslove vodi zbirku podataka o zahtjevima za izdavanje putnih isprava za državljane trećih zemalja, putnim ispravama za državljane trećih zemalja i odobrenim boravcima za državljane trećih zemalja,

podnesenim i izdanim u diplomatskim misijama odnosno konzularnim uredima Republike Hrvatske.

(4) Ministarstvo nadležno za vanjske poslove vodi zbirku podataka o zaprimljenim zahtjevima i izdanim posebnim osobnim iskaznicama članovima diplomatskih misija odnosno konzularnih ureda, članovima misija organizacija Ujedinjenih naroda i drugih specijaliziranih ustanova Ujedinjenih naroda, članovima misija međunarodnih organizacija akreditiranih u Republici Hrvatskoj te članovima njihovih obitelji odnosno zajedničkog kućanstva i osoblja iz članka 1. stavka 2. ovoga Zakona.

Uvjeti za prikupljanje, pohranu i obradu osobnih podataka

Članak 245.

(1) Osobni podaci sadržani u zbirkama podataka iz članaka 243. i 244. ovoga Zakona prikupljaju se, pohranjuju i obrađuju sukladno propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

(2) Zakonitost prikupljanja, pohrane, obrade, pristupa i prijenosa trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama osobnih podataka iz stavka 1. ovoga članka nadzire Agencija za zaštitu osobnih podataka (u daljnjem tekstu: Agencija).

(3) Agencija neovisno prati zakonitost obrade osobnih podataka na temelju ovoga Zakona, Uredbe EU 2017/2226, uključujući njihov prijenos u EES i iz EES-a, i Uredbe EU 2018/1240, uključujući njihov prijenos u sustav ETIAS i iz sustava ETIAS.

(4) Ako se obradom osobnih podataka krše odredbe ovoga Zakona te uredbi EU 2017/2226 i EU 2018/1240, Agencija može Ministarstvu izreći sljedeće korektivne mjere:

1. izdati upozorenja o tome da bi namjeravani postupci obrade mogli prouzročiti kršenje odredbi ovoga Zakona te uredbi EU 2017/2226 i EU 2018/1240
 2. izdati službene opomene Ministarstvu ako se postupcima obrade krše odredbe ovoga Zakona te uredbi EU 2017/2226 i EU 2018/1240
 3. narediti Ministarstvu da poštuje zahtjeve ispitanika za ostvarivanje njegovih prava u skladu s odredbama uredbi EU 2017/2226 i EU 2018/1240 i propisima kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka
 4. narediti Ministarstvu da postupke obrade uskladi s odredbama ovoga Zakona, uredbi EU 2017/2226 i EU 2018/1240 i propisima kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka, prema potrebi na točno određen način i u točno zadanom roku
 5. privremeno ili konačno ograničiti ili zabraniti obradu
 6. narediti ispravljanje ili brisanje osobnih podataka ili ograničavanje obrade
 7. narediti suspenziju protoka podataka trećim zemljama, međunarodnim organizacijama i privatnim osobama.
- (5) O izrečenim mjerama iz stavka 4. točaka 2. – 7. ovoga članka Agencija donosi rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 246.**Brisan.**

Odredba članka 246. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 40/2025.

XVII. PREKRŠAJNE ODREDBE**Članak 247.**

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 20.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom:

1. ako državljanin treće zemlje:

- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.)
- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.)
- nema potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.)
- nema potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.)

2. ako državljanina treće zemlje zapošljava ili se koristi njegovim radom:

- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.)
- na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)
- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)

3. ako poslodavac:

- nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.)
- nema pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno nije naveden u potvrdi iz članka 91.

stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)

– nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)

– zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 11.)

– zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na poslovima odnosno na području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. (članak 88. stavak 14.)

– zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je poslodavcu izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koje je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 16.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se korisnik – pravna osoba koja se koristi radom državljanina treće zemlje:

1. ako državljanin treće zemlje:

– nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 7. podstavak 1.)

– nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 2.)

– nema potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 7. podstavak 3.)

2. ako se koristi radom državljanina treće zemlje:

– na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)

- na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)

3. ako korisnik:

- nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)
- nema pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)
- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 12.)
- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 17.).

(7) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje odgovorna osoba u korisniku – pravnoj osobi.

(8) Novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).

(9) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje poslodavac – fizička osoba.

(10) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje korisnik – fizička osoba.

(11) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).

Članak 248.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba za svakog nositelja »plave karte EU-a« kojeg zapošljava ili se koristi njegovim radom suprotno članku 129. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba za svakog nositelja »plave karte EU-a« kojeg zapošljava ili se koristi njegovim radom suprotno članku 129. stavku 2. ovoga Zakona.

Članak 249.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5100,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 4500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 4500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).

(4) Za prekršaje iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za svakog prevezenog državljanina treće zemlje.

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).

(8) Kaznom zatvora do 60 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 eura za svakog potpomognutog državljanina treće zemlje kaznit će se fizička osoba koja pomaže ili pokušava pomoći državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj (članak 53. stavak 1.).

(9) Za prekršaje iz stavka 8. ovoga članka obvezno će se izreći oduzimanje predmeta i sredstava ako je osoba koja je pomogla ili pokušala pomoći državljaninu treće zemlje vlasnik prijevoznog sredstva.

Članak 250.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1000,00 do 2000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji radi:

- bez dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.)

- bez dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.)
- bez potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.)
- bez potvrde o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 1700,00 eura kaznit će se za prekršaj državljaniin treće zemlje koji:

- radi kod poslodavca koji nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 1.)
- radi kod poslodavca za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 2.)
- radi kod poslodavca ili korisnika koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 3.)
- radi kod korisnika za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 4.)
- radi kod poslodavca koji nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 4. podstavak 5.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 1700,00 eura kaznit će se nositelj »plave karte EU-a« koji radi kod onog poslodavca koji nije naveden u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona ili s kojim nije zasnovao radni odnos u slučaju iz članka 129. stavaka 7., 8. i 10. odnosno koji nije naveden u potvrdi iz članka 129. stavaka 7., 8. i 10. (članak 129. stavak 3. podstavak 2.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj državljaniin treće zemlje koji:

- radi na poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 3. podstavak 1.)
- radi na poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 3. podstavak 2.)
- radi na poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 3. podstavak 3.)
- radi na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje mu je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6.

ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 10.)

– radi na poslovima odnosno na području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. ovoga Zakona (članak 88. stavak 13.)

– radi na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje mu je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 15.).

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se nositelj »plave karte EU-a« koji:

– radi u Republici Hrvatskoj na poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno potvrdi iz članka 129. stavaka 7., 8. i 10. (članak 129. stavak 3. podstavak 1.)

– u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona obavlja poslove koji nisu poslovna aktivnost iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona (članak 129. stavak 3. podstavak 3.).

Članak 251.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)

2. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 103.f stavak 1.)

3. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 104. stavak 9.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – fizička osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)

2. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 103.f stavak 1.)

3. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 104. stavak 9.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:

1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 19.)
2. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)
3. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o ustupanju s drugim korisnikom podnijela zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 100. stavak 4.)
4. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje podnijela zahtjev za promjenu zanimanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.c stavak 3.)
5. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu obavijestila nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca (članak 103.d stavci 4. i 8.)
6. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o dodatnom radu podnijela zahtjev za dodatni rad policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.e stavak 3.)
7. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 103.f stavak 2.)
8. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
9. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad (članak 106. stavak 5.)
10. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)
11. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)
12. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana »plava karta EU-a« (članak 129. stavak 4.)
13. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje »plave karte EU-a« (članak 130. stavak 1.)
14. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)
15. nije u propisanom roku izvršila obvezu prijave boravišta odnosno prebivališta ili adrese stanovanja u slučaju upućivanja državljanina treće zemlje na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj (članak 178. stavak 3.)
16. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju (članak 178. stavak 5.).

(5) Za prekršaje iz stavka 4. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 400,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 700,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – fizička osoba koja:

1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 19.)

2. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)

3. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o ustupanju s drugim korisnikom podnijela zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 100. stavak 4.)

4. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje podnijela zahtjev za promjenu zanimanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.c stavak 3.)

5. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu obavijestila nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca (članak 103.d stavci 4. i 8.)

6. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o dodatnom radu podnijela zahtjev za dodatni rad policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.e stavak 3.)

7. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 103.f stavak 2.)

8. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)

9. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad (članak 106. stavak 5.)

10. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana »plava karta EU-a« (članak 129. stavak 4.)

11. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje »plave karte EU-a« (članak 130. stavak 1.)

12. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)

13. nije u propisanom roku izvršila obvezu prijave boravišta odnosno prebivališta ili adrese stanovanja u slučaju upućivanja državljanina treće zemlje na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj (članak 178. stavak 3.)

14. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju (članak 178. stavak 5.).

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 1000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak (članak 62.a)
 2. nije u propisanom roku policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostavio potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini (članak 73. stavak 2. podstavak 2.)
 3. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.)
 4. nakon razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona ne napusti Republiku Hrvatsku (članak 104. stavak 15.)
 5. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize odnosno u roku od osam dana od početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize ako se radi o sezonskoj dozvoli za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona (članak 169. stavak 1.).
- (8) Novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 700,00 eura kaznit će se za prekršaj državljani treće zemlje koji:
1. ima višestruko državljanstvo, a služi se putnom ispravom s kojom nije ušao u Republiku Hrvatsku ili nije izašao s putnom ispravom s kojom je ušao u Republiku Hrvatsku (članak 4. stavak 1.)
 2. nije vratio posebnu putnu ispravu u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka supsidijarne zaštite ili prestanka boravka iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona (članak 8. stavak 3.)
 3. nije vratio putnu ispravu za osobe bez državljanstva u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka boravka iz članka 9. stavka 1. ovoga Zakona (članak 9. stavak 4.)
 4. nije podnio zahtjev za produljenje privremenog boravka u propisanom roku prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak (članak 62. stavak 1.)
 5. kao roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske ne podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka do navršena tri mjeseca života djeteta (članak 67. stavak 1.)
 6. kao istraživač i student nije obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena u roku od osam dana od nastupa tih okolnosti (članak 77. stavak 3.)
 7. u propisanom roku ne podnese zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)
 8. u propisanom roku ne obavijesti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju i ne vrati potvrdu o dodatnom radu kod drugog poslodavca (članak 103.e stavak 9.)

9. si osigurava smještaj, a smještaj nije primjeren (članak 104. stavak 9.)
10. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
11. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon prestanka rada (članak 104. stavak 19.)
12. nije u propisanom roku podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad (članak 106. stavak 5.)
13. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)
14. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)
15. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana »plava karta EU-a« (članak 129. stavak 5.)
16. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca niti je dostavio novi ugovor o radu s novim poslodavcem (članak 129. stavak 6. podstavak 1.)
17. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni zanimanja kod istog poslodavca niti je dostavio novi ugovor o radu u novom zanimanju (članak 129. stavak 6. podstavak 2.)
18. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku odnosno početku zaposlenja niti je dostavio novi ugovor o radu s novim poslodavcem (članak 129. stavak 10.)
19. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o početku obavljanja samostalne ili profesionalne djelatnosti (članak 129. stavak 11.)
20. nije u propisanom roku podnio zahtjev za produljenje »plave karte EU-a« (članak 130. stavak 1.)
21. nije u propisanom roku podnio zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)
22. nije u propisanom roku podnio zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva (članak 135.d stavak 6.)
23. ne nosi ili na zahtjev službene osobe ne da na uvid valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju (članak 167. stavak 1.)
24. u propisanom roku ne podnese zahtjev za zamjenu dozvole boravka nakon nastupa okolnosti iz članka 171. stavka 1. ovoga Zakona (članak 171. stavak 2.)
25. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon nastupa okolnosti iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona (članak 172. stavak 2.)
26. ne prijavi gubitak, nestanak ili krađu putne isprave iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvole boravka u roku od osam dana od dana saznanja poli-

cijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja (članak 173. stavak 1.)

27. ne prijavi izgubljenju ili na drugi način nestalu putnu ispravu iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvolu boravka u roku od osam dana od dana saznanja najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske (članak 173. stavak 2.)

28. namjerava boraviti u mjestu i na adresi prijavljenog boravišta nakon isteka roka od godine dana, a ne produlji prijavu boravišta u propisanom roku (članak 176. stavak 4.)

29. ne prijavi smještaj u propisanom roku od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od promjene smještaja ako se obveznik prijave u trenutku dolaska državljanina treće zemlje ne nalazi u Republici Hrvatskoj ili se prijava smještaja zbog drugog razloga ne može obaviti u skladu s člankom 177. stavkom 1. ovoga Zakona (članak 177. stavak 4.)

30. na obrascu prijave ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)

31. u propisanom roku ne dostavi obavijest o svakoj promjeni podataka (članak 177. stavak 7.)

32. u propisanom roku ne prijavi boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adresu stanovanja od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja (članak 178. stavak 1.)

33. u propisanom roku ne prijavi prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adrese stanovanja (članak 178. stavak 2.)

34. nije u propisanom roku izvršio obvezu prijave prebivališta ili boravišta ili adrese stanovanja ako je upućen na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj od strane poslodavca (članak 178. stavak 3.)

35. se nije prijavio na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku (članak 183. stavak 3.)

36. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu vojnu odoru suprotno odredbi članka 228. ovoga Zakona

37. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu policijsku ili carinsku odoru suprotno odredbi članka 229. ovoga Zakona.

Članak 252.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1000,00 eura kaznit će se pravna osoba ako:

1. u roku od jednog dana od dolaska državljanina treće zemlje na smještaj ne prijavi smještaj državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku (članak 177. stavci 1. i 2.)

2. u obrascu prijave ne navede datum odjave smještaja (članak 177. stavak 7.)

3. u obrascu prijave smještaja državljanina treće zemlje ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)

4. u roku od jednog dana ne dostavi obavijest o promjeni podataka (članak 177. stavak 7.)
 5. službenoj osobi nadležnog tijela ne da na uvid podatke iz evidencije o državljanima trećih zemalja kojima pruža usluge smještaja (članak 180.).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 390,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 30,00 do 260,00 eura fizička osoba.

Članak 253.

- (1) Kaznom zatvora do 30 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 1000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:
1. se kreće izvan određenog područja ili se zadržava dulje od predviđenog vremena na pograničnom području kako je određeno bilateralnim međunarodnim ugovorom (članak 5. stavak 4.)
 2. na zahtjev službene osobe ne da na uvid putnu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice (članak 167. stavak 2.)
 3. nema valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu i na zahtjev policijskog službenika ne da svoje osobne podatke (članak 167. stavak 3.)
 4. svoje isprave da drugome da se njima služi odnosno služi se nevažećom ili drugom nevaljanom ispravom ili tuđom ispravom kao svojom (članak 167. stavak 4.)
 5. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme kako je određeno rješenjem o povratku (članak 184. stavak 7.)
 6. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme kako je određeno rješenjem o primjeni blažih mjera (članak 213. stavak 3)
 7. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme kako je određeno rješenjem o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja članak 224. stavak 4.)
 8. silom ili prijevaram onemogućući prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava (članak 203. stavak 11.)
 9. je napustio centar bez odobrenja ili se nije pridržavao pravila boravka u centru (članak 218. stavak 1.).
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 1000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj nezakonito boravi (članak 183. stavak 1.).

Članak 254.**Brisan.**

Odredba članka 254. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 40/2025.

XVIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Važenje odobrenih boravaka i računanje roka za napuštanje Republike Hrvatske

Članak 255.

- (1) Odobreni privremeni boravci, izdane dozvole za boravak i rad i potvrde o prijavi rada izdane sukladno Zakonu o strancima (»Narodne novine«, br. 130/11., 74/13., 69/17., 46/18. i 53/20.) ostaju važiti do isteka roka.
- (2) Rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima koja su donesena do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 130/11., 74/13., 69/17., 46/18. i 53/20.).

Primjena određenih odredbi nakon stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma

Članak 256.

- (1) Odredbe članaka 47. i 48. ovoga Zakona neće se primjenjivati na unutarnjoj granici Republike Hrvatske nakon stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.
- (2) Unutarnja granica iz stavka 1. ovoga članka je unutarnja granica određena odredbama Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama).

Nadležnost za donošenje akata

Članak 257.

- (1) Ministar će donijeti pravilnike iz članka 6. stavka 6., članka 50 stavka 5., članka 57. stavka 6., članka 154. stavka 4., članka 198. stavka 12. i članka 218. stavka 2. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Ministar nadležan za vanjske poslove donijet će pravilnik iz članka 4. stavka 3. i članka 16. stavka 1. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (3) Ministar nadležan za znanost i obrazovanje donijet će pravilnike iz članka 72. stavka 6. i članka 74. stavka 18. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (4) Ministar nadležan za rad donijet će pravilnik iz članka 98. stavka 6. i članka 99. stavka 9. u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (5) Vlada, na prijedlog ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, donijet će uredbe iz članka 59. stavka 5., članka 72. stavka 7., članka 73. stavka 9., članka 153. stavka 5. i članka 161. stavka 7. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(6) Vlada, na prijedlog ministarstva nadležnog za vanjske poslove, donijet će uredbu o hrvatskom viznom sustavu iz članka 12. stavka 3. ovoga Zakona i uredbu o HVIS sustavu iz članka 21. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(7) Ministarstvo će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovati kontaktnu točku iz članka 165. ovoga Zakona.

(8) Odluku o zanimanjima za koja poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje dužno je donijeti u roku od osam dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(9) Hrvatski sabor utvrdit će načela za provedbu sveobuhvatne imigracijske politike za razdoblje od najmanje pet godina iz članka 246. stavka 1. ovoga Zakona u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(10) Vlada će donijeti odluku o broju, mjerilima i uvjetima za useljavanje državljanima trećih zemalja iz članka 246. stavka 2. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana donošenja načela Hrvatskoga sabora iz članka 246. stavka 1. ovoga Zakona.

Rok važenja provedbenih propisa

Članak 258.

Provedbeni propisi doneseni na temelju Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 130/11., 74/13., 69/17., 46/18. i 53/20.) kojima se uređuje ulazak, boravak i rad državljana trećih zemalja ostaju na snazi do stupanja na snagu provedbenih propisa donesenih na temelju ovlasti iz ovoga Zakona.

Okončanje započetih postupaka

Članak 259.

Postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 130/11., 74/13., 69/17., 46/18. i 53/20.).

Prestanak važećeg Zakona o strancima

Članak 260.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o strancima (»Narodne novine«, br. 130/11., 74/13., 69/17., 46/18. i 53/20.).

Stupanje na snagu

Članak 261.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. siječnja 2021., osim odredbi članka 22., članka 38. stavka 1. točke 7., članka 77., članka 124. i članka 251. stavka 4. točke 6. ovoga Zakona koje stupaju na snagu danom stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 114/2022

Članak 14.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 151/2022

Članak 61.

(1) Ministar će uskladiti Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (»Narodne novine«, br. 136/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za vanjske poslove uskladit će Pravilnik o vizama (»Narodne novine«, br. 109/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 62.

Postupci inspekcijskog nadzora započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona na temelju odredbi članaka 230. do 237. Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20. i 114/22.) dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

Članak 63.

Odredbe članaka 49., 50. i 51. stavka 2. te članka 52. Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20. i 114/22.) neće se primjenjivati na unutarnjoj granici Republike Hrvatske nakon stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

Članak 64.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu danom stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 40/2025

Članak 93.

(1) Privremeni boravci, dozvole za boravak i rad, potvrde o prijavi rada i dozvole boravka izdane na temelju odredbi Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22. i 151/22.) važe do isteka roka na koji su izdani.

(2) Rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima koja su donesena do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22. i 151/22.).

(3) Mjere iz glave XI. Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22. i 151/22.) izrečene do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22. i 151/22.).

(4) Za odobrenje stalnog boravka iz članka 156. stavka 1. točke 2., koji je izmijenjen člankom 66. ovoga Zakona, u rok neprekidnog boravka od tri godine uračunava se i vrijeme odobrenih privremenih boravaka iz humanitarnih razloga, uz potvrdu tijela državne uprave nadležnog za odnose s Hrvatima izvan Republike Hrvatske odnosno ministarstva nadležnog za demografiju i useljništvo sukladno članku 79. stavku 1. točki 3. Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22. i 151/22.).

(5) Za zatečene državljane trećih zemalja koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nemaju važeću dozvolu za boravak i rad odnosno nije u postupku zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno odredbama Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22. i 151/22.) može se iznimno od članka 58. stavka 8. podstavka 2., koji je izmijenjen člankom 10. ovoga Zakona, i članka 90. stavka 2., koji je izmijenjen člankom 24. ovoga Zakona, podnijeti zahtjev za dozvolu za boravak i rad, pod uvjetom da na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nije prošlo više od dva mjeseca od prestanka važenja prethodne dozvole za boravak i rad i ako je zahtjev za dozvolu za boravak i rad podnesen u roku od 60 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 94.

Postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22. i 151/22.).

Članak 95.

(1) Vlada će uskladiti Uredbu o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (»Narodne novine«, br. 14/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će uskladiti Pravilnik o boravku državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (»Narodne novine«, br. 20/22. i 155/22.) i Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (»Narodne novine«, br. 136/21. i 145/23.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Ministar nadležan za rad donijet će pravilnik iz članka 136. stavka 7., koji je izmijenjen člankom 59. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Ministar nadležan za rad uskladit će Pravilnik o evidencijama Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje (»Narodne novine«, br. 28/19., 59/20. i 34/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 96.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 93. stavka 1. točke 4., koji je izmijenjen člankom 27. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na prekršajnu pravnu sankciju, i članka 99. stavka 1. točke 6., koji je izmijenjen člankom 33. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu 1. siječnja 2026.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 55/2026**Članak 67.**

(1) Privremeni boravci, dozvole za boravak i rad, potvrde o prijavi rada i dozvole boravka izdane na temelju odredbi Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) važe do isteka roka na koji su izdani.

(2) Rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima koja su donesena do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.).

(3) Mjere iz glave XI. Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) izrečene do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.).

Članak 68.

Postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o strancima (»Narodne novine«, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.).

Članak 69.

(1) Vlada će donijeti uredbu iz članka 180.b stavka 8., koji je dodan člankom 53. ovoga Zakona, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će uskladiti Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (»Narodne novine«, br. 136/21., 145/23. i 102/25.) s odredbama ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Ministar će uskladiti Pravilnik o boravku državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (»Narodne novine«, br. 20/22., 155/22. i 43/26.) i Pravilnik o polaganju ispita iz poznavanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta (»Narodne novine«, br. 100/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Ministar nadležan za vanjske poslove uskladit će Pravilnik o vizama (»Narodne novine«, br. 109/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Ministar nadležan za rad uskladit će Pravilnik o evidencijama Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje (»Narodne novine«, br. 110/25.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 70.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 92.a stavaka 1., 4. i 6., koji je dodan člankom 19. ovoga Zakona, koji stupa na snagu godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.